

زیندانی گه قهر

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره ی روشنبیری

*

خاوهنی ئیمتیاژ: شهوکهت شیخ یه زدین

سه رنووسیار: به دران ئه همدد هه بیب

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، شهقامی گولان، ههولیر

زیندانی گه قهر

سه لام عهبدوئلا

پیشکشہ بہ: سہیران

ناوی کتیب: زیندانی گہقہر- داستانکی واقعیہ

نووسینی: سہلام عہدوللا

بلاوکراوی نارس - ژمارہ: ۷۱۲

پیت لیدان: ئەقین محەمەد

ہلہگری: فہرہاد ئەکبہری

دہرہینانی ہونہری ناوہوہ: کارزان عہدولحمید

دہرہینانی بەرگ: مہریم موہقییان

چاپی دووہم، ہولیر - ۲۰۰۸

لہ بہرپوہبہرایہتی گشتی کتیبخانہ گشتیہکان ژمارہ ۹۳۶ ی سالی ۲۰۰۸ ی

دراوہتی

خوینەرار به‌پیز:

ئەم داستانە پرووداویکی راستەقینەیه که له کۆتایی سالی ۱۹۸۷ و سەرەتای سالی ۱۹۷۹ دا پرووی داوه. که سایه‌تی و پرووداوه‌کانی همموی واقعین.

سەر له بهیانی پینجی دیسه مبهری حهفتا و ههشت، جموجولیکی زۆر چالاکانه له دۆلی (نیوزهنگ)دا، ههست پی دهکرا، قاچاغچیهکان که ماوهی پانزه پۆژ بوو، له ترسی شهپ، نهیاندوهی را توخنی دۆله که بکهون، هه شهوهکی بارهکانیان، له نیو دۆله کهدا، خستبوو، چاوهروانی سهردانی پیشمه رگه و دانیشتوانی ئەو ناوه بوون. هیرشی درپدانهی سوپای عیراق بو سهرملهکانی شینی و سهری مامهنده، پاش نو پۆژ، بهتیک شکیندراو پاشه و پاش گهرايهوه بو مؤلگاکانیان له سهربازگهکانی (سونی) و دهشتی قه لادی. ئەوهی که تهواو جیی سهرسوورمان بوو لامان، ئەوه بوو که له ماوهی ئەو نو پۆژدا، دواي ئەو شهپه خهست و نابهرامبهره، یهک پیشمه رگهش زامدار نهبوو، کهچی سهربازهکانی دوژمن، هه ر له ترسا، (۲۰)یان پۆحیان ده رچوو بوو، لاشهکانیشیان، له گۆرپانی شهپه کهدا، بهجی ما بوون.

تهنیا شتی که سوپای عیراق توانیی لهو شهردا بیکا، ئهوه بوو که مهخفه رهکهی (شینئی)، که چند سالی بوو، چول کرابوو، بتهقینیتهوه و لهوهشدا چوار سهربازی خوئی که له کاتی تهقینهوهکهدا - له تهنیشت دیواری مهخفه رهکهوه خوئیان مهلاس دابوو، له دهست بدا.

چیشتهنگاو ولاخدارهکهمان حازربوو، ئیمهش، من و برادهریکی عهره، که چند مانگ لهوهوپیش گهیشتبوووه لامان، تهواو خویمان ئاماده کرد و بهرگی ئاساییمان پوئی.

پیش ئهوهی بکهوینه ری ولاخدارهکه پیی وتم، که چاتر وایه ریشم - که ماوهی دوو سال بوو هیشتبوومهوه - بتاشم، چونکه بهئیراندا تی دهپهرین و ریشی زوریش نیشانهی پیشمه رگایه تییه، بویه منیش سهرنجهکهیم - بی دوودی - پهسند کرد و دهستبهجی گهرامهوه بو بنکهکهی خویمان و ریشم پاک تاشی.

لهگهل ئهوهشدا که سهرهتای مانگی دوانزه بوو، کهچی دنیا زور خوش بوو، ههتاو بهرادهیهک گهرم بوو که شهخته بهستوووهکانی نیو دولهکهی بهزویی کردبووهوه و، تیکرا قهراغی چهمهکهی «نیو زهنگ» ی کرد بووه قور و لیته.

پیش نیوهرو کهوتینه ری، ورده ورده بهسهر شاخهکهی بهردهمی «نوکان» دا ههلزناين، ولاخدارهکه جلهوی ولاخی برادهرهکهمی رادهکیشا، کاتی گهیشتینه سهر لووتکهی شاخهکه، بو دواين جار، ئاورپکم له (نیو زهنگ) دایهوه خانوووه قورپینهکانی بهئاستهم بهدی دهکران، تهنیا شتی که بوونی ژيانی لهو دولهده دهسهلماند، دوکه لکیشی زویای خانوووهکان بوون، که دوکه لکیکی چر و خهست و سپیيان لی بهرز دهبووهوه.

ئیمه بهحیساب هاتبووینه ناو ئیرانهوه، بویه به هاوهلهکهم وت:

- «هیچ ههستت بهسنور کرد؟»

ئەو پراچەنى و زۆر بەسەرسوورپمانەوہ ئاوپرى لى دامەوہ و وتى.

—«سنوورى چى؟»

پاستى دەکرد، چونكە هيچ ديار نەبوو كە نيشانەى سنوورى دوو دەولەت بى، هيچ شتى جياواز نەبوو، ھەمووى لە يەك دەچوو، ھەمان زنجيرە شاخ، يەك سروشت، عەينى ئاووھەوا، ئەوہ سەرەپراى ئەوہش كە كەسمان نەھاتە پى، بۆيە ئەویش ناھەقى نەبوو كە ھەستى بەھيچ شتى نەكردبى، ديارە منيش ھەر مەبەستم ئەوہ بوو كە نيشانى دەم مەسەلەى سنوور شتىكى دروست كراوہ و كوردستانيش يەك خاكە و يەك سەرزەمىنى يەكگرتووہ بۆگەلى كورد.

ولاخەكان بەلاريدا رووہو سەرەوہ تەكانيان دەدا، كاتى گەيشتینە سەر شاخەكە ديمەنىكى گەلى دلرفين و سەرسوورھينەرمان ھاتە پيش چا، بەفرى سەر شاخەكە لەبەر تيشكى خۆر دەبريسكايەوہ كەبەر ادەيەك ئاوى چاوى دەبرد. لەوہ دەچوو ئيمە يەكەمىن رېبوار بين كە بەسەر ئەو بەفرەدا بپوین، چونكە ھيشتا نەشكىنرا بوو و لە هيچ لايەكيشەوہ جى پى بەرچا و نە دەكەوت.

تيكرا ديمەنەكەى بەردەممان لە تابلويەكى خەيالايى دەستى ھونەر مەندىكى پۆمانسى دەکرد، بەتايەتى گەلاى مس رەنگى كۆتايى وەرزى پايز كە تاكوتەرا بەدار و دەوہنەكانەوہ ھيشتا مابوون و ئەوہش ئەوہندەى تر جوانى و ھيمنى و قودسيەتى دابوو بەسروشتى رەنگينى دەورو بەرمان.

ورده ورده بەشاخەكەدا داگەپاين و لە قوولايى دۆلەكەى بەردەمماندا، دىيەكى خنجيلانە بەدى دەكرا بۆيە بەولاخدارەكەم وت.

— مامە ئەم دىيە ناوى چىيە؟

ولاخدارهكه بى ئەوهى ئاورپمان لى بداتەوه، بەدەنگى بەرز وتى:

– قوربان ئەوه دىيى «كانى زەردە».

ئەمەى وت و پاشان راوہستا و پرووى كرده من و وتى:

– كاكە بەو برادەرت بلى ئاگای لە خووى بى و توند دەست بەكورتانەكەوه بگرى، نەكو بکەوى، چونکە رېگە لىژ و سەربەرەوخوارە...

منیش راستەوخو ئەو قسانەم بو ھاوہلەكەم كرد بەعەرەبى، ئەوهى باش بوو ھەر زوو پىم وتبوو كە من عەرەبى تەواو نازانم، بۆيە پەرخنە لە قسەكانم نەگرى. ئەوى راستى بى – لەگەل سادەبىيى ئەو رستەيەشدا – ھەر زورى ويست تا توانيم تەرجومەى بکەم، ھەرچەند وشەى كورتانم ھەر بو نەكرا بەعەرەبى. ولاخەكان زور بەزەحمەت بەو سەرەو لىژيەدا، دادەگەرپان، منیش ھەرخەمى ھاوہلەكەم بوو كە زور نەشارەزا بوو لە سوارىدا، بەرپادەيەك كە جامانەكەى سەرى نيوەى ھاتبوو سەرچاوى و نيوەكەى تریشى بەلاملىدا تليسا بوو، كەچى ئەو بەھىچ شىوہيەك نەيدەويڑا دەستى كە توند لە كورتانەكەى گير كردبوو – بەرپدا و جامانە شىواوہكەى سەرچاوى چاك بكات.

ھەر چۆنىك بوو ولاخەكان بەسەلامەت داگەرانە خواری و پاشان بەتەختايى بەردەم دىي «كانى زەرد» دا كەوتينە رى. پيش ئەوهى بگەينە ناو دى ولاخدارەكە رايگرتين و پىي وتين.

– ئىستە ناچارين بەناو دىي «كانى زەردا» برۆين، جا دەبى زور بىدەنگ بين، چونكە «پاسگا» و سەربازى ئىرانى لىيە.

بەسەرسوورمانەوه تۆزى روانيمە ولاخدارەكە پاشان وتم:

– باشە رىي تر نىيە پىيدا برۆين و تووشى ئەمانە نەبين. خوت دەزانى ئىمە پيشمەرگەين و نامانەوى تووشى دەردى سەرى لابلەلايى بين...

ولاخدارهكه سهري پارهشانند و وتى:

- نهبراكهم، هيچ مهترسيقان نهبي، نهوانه ههقيان تهنيا بهسهركه و بارهوه ههيه، نه بهسهر سهلتهوه...

كهوتينهوه پي، كه سهرنجم دا، سهير دهكهه هاوهلهكهه هيشته ههردوو دهستی له پشتهوه توند بهكورتانهكهوه گير كردوووه و جامانهكeshي تهواو هاتووته خواري و له ملي ئالاوه، بويه بهئهسپايي، پيش نهوهي بگهينه ناو دي، وتم:

- برام دهستهكانت بهكورتانهكه بهرده و جامانه شيواوهكهت بهباشي بپيچهرهوه، چونكه بهناوي ديذا تي دهپهپين، با سهرنجي سهربازهكاني ئيرانيش، له هيچه، رانهكيشين...

هاوهلهكهه كه گويي له قسهكانم بوو، كه ميك شلهزا و پاشان يهكسهر دهستی له كورتانهكه بهردا و جامانه شل و شيواوهكهي بيدهنگ، نهشارهزياننه، پيچايهوه.

كاتي گهيشينه ناو دي، ولاخدارهكه بهئهسپايي له پيشمانهوه دهرويشت و ئيمهش بي ورته پاژنهي پيمان له لا ورگي ولاخهكانهوه دهژهند.

چهند جاري سهيري نهملاوئهولام كرد، هيچم نهدي له پاسگا بچي و كهسيشم بهدي نهكرد بهجلي سهربازييهوه، لهگهله وهشدا ههري بيدهنگ بووم، تا له دي رهت بووين، كاتي لهوه دننيابووم كه ئيمه دهنگمان ناگاته ناو دي، بهولاخدارهكهه وت:

- هيچم بهدي نهكرد له پاسگا بچي و كهسيشم بهجلي سهربازييهوه بهرچاو نهكهوت، تو بللي پاسگاكهيان نهگواستبيتهوه؟

ولاخدارهكه ناوري لي دامهوه و بري بهتوندی سهرنجي لي دام و پاشان

تۆزى بەتوورپە بوونەوہ - وەك لە سەرنجەكەم قەلس بوو بى - وتى:

- كاكى برا، تۆنەت دى!!

ولاخدارەكە قسەى ترى نەكرد و منىش زياتر لەسەرى نەپۆيشتم. پاش نيوەرپۆگەيشتینه دىي «وہردە»، ولاخدارەكە شارەزايىيەكى تەواوى لە ناوچەكەدا ھەبوو، چونكە دەيزانى كام دى و كام تەپولكە و سەرى كام لووتكە، سوپا يان «دللاوہرى» ئيرانيى پيوەيە، ھەر بۆيەش بەشويىنى وادا دەببردين كە لەوہ دەچوو پيش ئيمە كەسى پيا تينەپەرى بى!

ھەر بەگەيشتمان بو دى يەكسەر لە ولاخەكان دابەزىن و لەسەر دەستوورى پيشمەرگايەتى، خوومان كرد بەمالىكدا و خوومان دامەزراند.

ئەوہى كە سەرنجى ھاوہلەكەمى بەتەواوى رادەكيشا، ئەم مەسەلەى دامەزراندنە بوو كە وەك دياردەيەكى بى وینە دەھاتە پيش چاوى، چونكە پيشمەرگە لە لادىكانى كوردستاندا دەتوانى، لە ھەر مالى بىەوى، دامەزرى و پشوو بدات، نان بخوا و شەويش - ئەگەر كات ناوخت بى - لەلايان بەسەر بيا.

پاش نان خواردن كەوتينەوہ پى، ئەمجارەيان ولاخدارەكە زور بەخيراى دەپۆيشت، دەيوست پيش تاريك بوون، بمانگەينىتە سەردەشت، بۆيە ئيمەش ھەر بىدەنگ لەسەر خيراى رەوتى ئەو لە ولاخەكانمانەوہ دەژەنى. لە پىگا ھىچ بابەتتىكى قسەكردنمان نەكردەوہ، جگە لەوہى كە ھاوہلەكەم جاروبار سەرسوورمانى خووى بەرامبەر قەشەنگى و جوانى ديمەنى كوردستان دەردەبرى و دەيووت:

- ئىستە دەزانم بو ئەوہندە كوردستانتان خووش دەويت...

لەسەر رۆيشتم بەردەوام بووين، ھەر گرد بوو پيا ھەلدەگەراين و پاشان دا دەگەراينەوہ، پاش ھەموو گرد و گردۆلكەيەك يەككى تر بوو، وردە وردە

تاریکی دا دھات و لەوہش نەدەچوو بەو زوانە بگەینە شوینی مەخسەد
و لەو دەورووبەرەش هیچ جوۆرە پۆشناوییەك بەدی نە دەکرا کە هیوای
ئاوہدانییەکی لە پشتموہ بی، بۆیە بەو لاخدارەکەم وت:

– لات وایە ئەمشەو بگەینە سەردەشت؟

ولاخدارەکە سەریکی لەقاند و پاشان وتی:

– بپروا ناکەم، زۆرخاوە هاتین، بەلام جاری تاریکی بەتەواوی
هەلینەکو تاوتە سەرمان، هیشتا تۆزیک بەبەرەو ماوە، بپیک تریش
دەرپۆین و پاشان لە شوینیك هەر لا دەدەین.

تەنیا دەنگی تریە پەلی ولاخەکان بوون کە دەهاتنە بەرگۆی و
جاروباریش خشە دار و دەوہنەکان بوون کە لە قاچ و قولی ئیمەوہ
دەخشان.

تاریکی، تا دەهات، زیاتر گەمارۆی دەورویشتی دەدا، پاش ماوەیەك
ئەوہندە تاریک بوو کە چاواچاوی نەدەدی، هەر بۆیەش برادەرەکەم زۆر
بەھیواشی پیی وتم:

– بەم تاریکییە تۆبلی کاکێ ولاخدار هەلە نەکات؟

لە وەلامدا وتم:

– ئەمانە شارەزان و بپروا ناکەم پێ هەلە بکەن...

ولاخدارەکە زۆر بەنارەزایییەوہ قسەکانی پێ برین وتی:

– بەتاریکە شەو قسەکردن لەبار نییە!!

لە راستیدا خۆشم ئەوہم دەزانی و ئەوہش یەکەمین جار نەبوو، کە
ئامۆژگاری لەو بابەتە، ببیستم. لای ولاخدار وایە، کە بەشەو، پیاو خراپ
و دز و جەردە و پێگر زۆر دەبی، بۆیە چاتر وایە پیاو بیدەنگ بی، بۆ ئەوہی

ئاشكرا نەبى، ھەرۈك لايان وايە كە قسەكردن بەتارىكى نىشانەى ترس و دلەپاوكى و توقىنە! ئەمانە ھەمووى، پاشان، بۇ ھاۋەلەكەم گىرايەۋە، بەلام لەۋىدا بەپىيى بارى سەرنجى و لاخدارەكە منىش قىر و قەپم لى كىرد. ھەر لەسەر رۆيشتن بەردەوام بووين، كە رۆشنايىيەكمان لە دوورەۋە بەدى كىرد، لە ئاۋايى دەچو. لەگەل ئەۋەشدا تا تەۋاۋ نزيك نەبوۋىنەۋە و لاخدارەكە ھىچ قسەى نەكرد. كاتى گەيشتىنە بەردەم دى وتى:

براينە ئەمشەۋ لەم دىيە لا دەدەين. ئىرە دىيى «بىوران»ە. ھەردوۋكمان راستەوخۆ لە ولاخەكە دابەزىن، تەۋاۋ كفت بوو بووين. سەرما دەمەۋ ئىۋارە كارى خۆى بەتەۋاۋى كىردبوو، چونكە ھەستەم دەكرد كە تەۋاۋ گيانم رەق بوۋى. ھاۋەلەكەشم ھەر ۋابوو، چونكە ئەۋىش ھەر كە دابەزىن يەكسەر چەند جارى پىشتى بەملاۋئەۋلادا تەقاند و پاشان بەشېۋەيەكى زۆر سەير و پىكەنىناۋى - كە ئەۋىش نىشانەى كفت بوون بوو - دەرۆيشت.

ئەۋشەۋە ھەرسىكمان لە دى دامەزراين، خانەخۆى كەمان پىۋايكى زۆر پووخۆش بوو، لەۋە دەچوۋ دەمىك بى مىۋانى غەربەي لەۋ بابەتەى ئىمە نەدى بى، چونكە ھەر پاش نان خواردن راستەوخۆ كەۋتە پىرسىار كىردن لىمان، كە خەلكى كۆين و چ كارەين! كابرا ھەر زوۋ زانىي كە ئىرانى نىن، جاروبارىش پوۋى دەمى دەكردە ھاۋەلەكەم و قسەى بۇ دەكرد، ئەۋىش بەھۆى ئەۋەى كە ھىچ ھالى نەدەبوو، ھەر سەرى بۇ دەلەقاند.

لەگەل ئەۋەشدا، كە خاۋەن مالىكە بەھەموۋ شېۋەيەك دەۋىست ئەۋە نىشان بدا، كە جىيى متمانەيە، بەلام ھەر نەمانوۋىرا بلېين كە پىشمەرگەين، يەكەم لەبەر خۆمان و دوۋەمىش بۇ ئەۋەى خانەخۆى دلخورت نەكەين. ئەۋ شەۋە خاۋەن مال زۆر شتى بۇ باس كىردىن، ھەرۈك دەربارەى زەمانى گەنجىتېيى خۆى گەلى سەر گوزەشتەى بەتامى بوگىراينەۋە، ھەرە

گرنگتريان ئه‌وه بووه كه زستانىك به‌فر تا ناوقه‌د - وهك خوى ده‌يوت -
هاتووه، ئه‌م به‌شاخه‌كه‌ى پشتى دىدا، سنوورى برپوه و سه‌رى له
خزمه‌كانى، له ديوى عىراق، داوه، هه‌رچه‌ند ئه‌و مه‌سافه‌يه‌ى ئه‌و باسى
ده‌كرد له چوار پىنج سه‌عاتىك تى پهرى نه‌ده‌كرد، كه‌چى ئه‌و مه‌سه‌له‌كه‌ى
گه‌يانده‌بووه داستانىكى تىر و ته‌سه‌ل و وا به‌له‌زه‌ت ده‌گىرپايه‌وه كه
هاوه‌له‌كه‌م - سه‌ره‌راى ئه‌وه‌ى هيجيش تى نه‌ده‌گه‌يشت - ته‌واو گىرۆده‌ى
باسه‌كه‌ بى و به‌ تاسوقه‌وه تى بروانى و جاروبارىش، سه‌يرىكى به‌په‌له‌ى
من بكات، به‌و نيازى منيش جه‌مسهرى مه‌سه‌له‌كه‌ى بو ده‌رخه‌م، شتىكى
لى حالى بكه‌م!

خاوه‌ن مال وای باس ده‌كرد گوايه ئه‌و مه‌سه‌له‌ى چوونه‌ى به‌زستان، بو
ئه‌وديو، ئىسته‌ش خه‌لكى ده‌ماوده‌م ده‌گىرپايه‌وه و وهك نيشانه‌ى
ئازايه‌تبه‌كه‌ى بى وینه و به‌جه‌رگيه‌كه‌ى له راده‌ به‌ده‌ر، ئه‌هلى دى، بو
خه‌لكى ده‌گىرپايه‌وه.

هاوه‌له‌كه‌م، ديار بوو، زۆر خه‌وى ده‌هات، چونكه، كه جاروبار چاوى
لئك ده‌نا، تا له‌ترى نه‌ده‌دا چاوى هه‌لنه‌ده‌هينايه‌وه. ده‌شى قسه‌كانى، كه
ئه‌و تىيان نه‌ده‌گه‌ى، گىژى كردبى، بو‌يه منيش زۆر به‌رپزه‌وه به‌خاوه‌ن
ماله‌كه‌م وت، كه ئيمه‌ سه‌به‌ى سه‌فه‌ر ده‌كه‌ين بو سه‌رده‌شت و ئه‌مروش له
دووره‌وه هاتووين، بو‌يه هه‌ز ده‌كه‌ين رابكشىين.

كابراى خانه‌ خويمان، هه‌ر ده‌سته‌جى، هاوارى ژنه‌كه‌ى كرد، ژنه‌كه‌ش
كه‌يبانويه‌كى گورجوگول، له چاو ترووكانىكا، سى جى بو راختين.
كاتى چوينه‌ سه‌ر جىگاكانمان، هه‌ريه‌كسه‌ر ولاخداره‌كه‌مان خه‌وى لى
كه‌وت، ئىنجا من و هاوه‌له‌كه‌م به‌ئه‌سپايى كه‌وتينه‌ ده‌مه‌ته‌قى و كورته‌ى
وتووژى شه‌وه‌كه‌م - ئه‌وه‌ى بو ده‌كرا به‌عه‌ره‌بى - بو گىرپايه‌وه، هه‌ر
ئه‌وشه‌وه پيم وت كه له‌مه‌ودوا پرسيارى لى كرا من خوم وه‌لام ده‌ده‌مه‌وه و

پاساوی بیدهنگی ئه ویش به وه دهدهمه وه که کورده و له بهغدا گه وره بووه و کوردی باش نازانی. هیشتا من هر قسم بو ده کرد که پروانیم ئه و پرخی خهوی دی، بویه منیش، لیفه کهم کیشا به سه رماو لی نووستم.

هر شه وه کی، له دهنگی کوکه کوکی و لاخداره که، به ئاگا هاتینه وه، که سهیری سه عاته کهم کرد پروام نه کرد، کات سی و نیوی شه و بوو، بویه منیش به ده م باویشکه وه به کا برام وت:

– بو وازوو هه ستاویت، نیازی نویت هه یه؟

له وه لامدا و لاخداره که وتی:

– ئه ی چو، به لام ئیوه ش خو تان ئاماده بکن، چونکه ده بی زوو بکه وینه ری. ئه مرۆ نیازی گه رانه وه م هه یه.

به هه ر حال، ئیمه ش، له جی خو مان هه ستاین و خو مان پیچایه وه، کاتی له ژوره که هاتینه دهره وه و چووینه ناو هه وش خا نو وه که وه، دی مان و لاخداره که مان و لاخه کانی ته واو ئاماده کردوو و له گه ل خا وه ن ماله که دا، له بهر قوتیله یه ک، به و مه لا بانگدانه، که وتونه ته جگه ره کیشان و ده مه ته قی. کاتی سواری و لاخه کان بووین، خا وه ن ماله که، ده سه ته سپری کی پر له نان و تیشوی دایه ده ستم وتی:–

حه زم ده کرد به رچابی پیکه وه بخوین، به لام دیاره ئیوه په له تانه... زور سوپاسی خا وه ن ماله که مان کرد و به و تاریکیه که وتینه ری. سه رمای به ره به یان وه ک جزو ده جزا به ده موچا و ده سه تو په لماندا، ئاگام لی بوو، ها وه له که م، له سه رماندا ته واو به سه ر و لاخه که وه گرمۆله بوو بوو، بویه پی م وت:

– جامانه که ت بکه به له چکت بو ئه وه ی سه رمات نه بی...

له راستیدا نازانم چو و شه ی له چکی شم کرد به عه ره بی، به هه ر حال،

به شيويههك حاليم كرد كه له چك چۆن دهكرى و ئهويش دهقا و دهق بهپيى
وهسفهكهم، جامانهكهى لهسهر و پۆتهلاكيهوه ئالاند.

قافلهكهمان بهشینهی رپگهی رووه و سهردهشتی تهی دهکرد. ولاخهكان
كاتی پهلیان بهزهویدا دهكوتا، شهختهی بهفر و قورپی بهستوو له ژیر
سمهكانیاندا ورد و خاش دهبوو، سهیریکی ئاسمانم كرد، ئاسمان تهواو
ساف و پروون بوو، ئهستیرهكانی دهمهوبهیان دهبریسكانهوه و یهكجارگهش
دههاتنه پيش چاو، تهنیا شتیكیش كه هیمنی ئهوه دهمه و بهیانیهی
دهشلهقاند خیزهی سنگی ولاخدارهكهمان بوو، كه تیکه ل بهپرمهی
ولاخهكان دهبوو، ههواش زۆر سارد بوو بهرادهیهك له ههموو ههلمژینی
ههناسهیهكدا وامدهزانی سییهكانم دهزیاژن دهكرین، ههر بۆیهش كلکی
جامانهكهم له دم و لووتمهوه ئالاند.

هاوهلهكهم لهسهر ئامۆژگارییهكهی دوینی شهو، كه بهتاریکی قسه
نهكات، متهقی له خووی بری بوو. پاش دوو سهعاتیک، تاریکی
دهوروپشتیان پهوییهوه، ئینجا دهوروپشتی خوومان بهتهواوی بهدی کرد.
ههروا بیدهنگ بووین كه ولاخدارهكه پتهی بیدهنگی پساند و بی ئهوهی
ئاورمان لی بداتهوه وتی:

– بهمهزنهم پيش نيوهرۆ دهگهینه سهردهشت.

منیش ئهوهم بههاوهلهكهم وت و جاریکی تر بیدهنگ بووینهوه، پاش
ماوهیهك خۆرههلات، دنیا كهمی تهه بوو، تیشکی رۆژ كه ناو تهمهكهی
دهبرپی، ههزاران ههزار ههستوونه زپینهی رهنگاوپهنگی ئالووالای
دهبریسكانهوه، دیمهنهكهی بهردهممان ئهوهنده سهرنجراکیش بوو كه
هاوهلهكهمی خسته گفتوگۆ و وتی:

– بهراستی ئهمه یهكهمین جاره دیمهنی وا دلرفین و سهرسوورپهینهر
بهدی دهكهم!

پیش نیوہرۆ گەیشتینە نزیک گەرەکەکانی سەرۆی سەردەشت، کاتێ
تەواو نزیک بووینەو و لاخدارەکە وتی:

– ئیتر پێویستە لە ولاخەکان دابەزن چونکە وا گەیشتینە سەردەشت،
چاتر وایە بەپێی بچینە ناو شارەو، بۆ ئەوێ سرنجراڤانەکیشین.

ئیمەش بێ سێ و دوو لە ولاخەکان دابەزین و برێ خۆمان توند کردەو
و جامانەکانیشمان خستە بن هەنگلمان. کابرای ولاخداریش ولاخەکانی
دایە پیش خۆی و ئیمەش بەدواید، داگەراینە نیو سەردەشتەو.

ناو «سەردەشت» ئەو پیش نیوہرۆیە نائاسایی چۆل بوو، لە پیشدا نەمزانی
هۆی چییە، بەلام پاشان کە گەیشتینە سەر جادەکان و سەربازەکانمان
لەسەر شوستەکانی شار دی، هۆی چۆل بوونەکەم، لێ حالی بوو.

ماوێکە بوو، وەزعی ئێران تەواو شلۆقابوو، خۆنیشاندا خەلک لە
سەرتاسەری ئێراندا، دژی پزیمی پەهلەوی، زۆرەیی شارەکانی ئێرانی
تەنیووو، بەلام هیشتا بەو خەستیە لە ناوچە کوردییەکاندا بەدی
نەدەکرا، لەگەڵ ئەوەشدا کاری ناپاستەوخۆی کردبوو سەرباری
کوردستانی ئێران و کاتێ خەلکەکە گویان لە خۆپیشاندا نەمەزەکانی
تاران و شارەگەرەکانی تری ئێران دەگرت، ئەمانیش بەداختنی
دووکان و بازار پشنگیری خەلکی کوردیان نیشان دەدا.

لەگەڵ ولاخدارەکەدا، کە بەجادەکاندا تێ دەپەڕین، کەس پرسیری لێ
نەکردین و ئیمەش بێ ئەوێ سەیری ئەملا و ئەولا بکەین، بەدوای
ولاخەکانەو، دەرویشتین تا گەیشتینە بەردەم خانوویەک، لە کۆلانێکی
باریکدا، ولاخدارەکە لە دەرگای مالهەکە دا، هەر دەرگا کرایەو یەکسەر
بەخاوەن مالهەکە وت:

– قوربان، هەندی، میوانی ئەو دیوم بۆ هیناوی!

خاوهن مالهكه زور ههولى دا كه ولاخدارهكesh له گهلماندا پشويهك
بدا، بهلام ئەو وهك پيى وتبووين كه زور پهلهيهتى، بهگوپى نهكرد.

ئەو رۆژه له سەردەشت ماينهوه، لهگهڵ خانە خويكهماندا كهوتينه
دەمهتهقى و باسى دۆخى كوردستانى عىراق و شورشم بو كرد، ئەويش كه
خوى بهدۆستمان دەزانی، گهلى بهقسهكانم كهيفى دههات، پاشان ئەويش
باسى ئيران و شيوايوى وهزعى شای بو كردين و باسى خويپشاندا نيكى
سووكهلهى خهلكى سەردەشتيشى بو كردين كه بهلاى ئەوهوه كارىكى
پهكجار مەزن بوو، ههروهك زور بهشانازيهوه باسى دەورى خوى و
خانوادهكهى بو كردين، كه چون كارىگهراڤانه بهشدارىيان لهو
خويپشاندا نهدا، كردوو.

ههچەند ئەو ژمارهيهى كه ئەو باسى دهكرد - وهك دهپوت زياد له سەد
كەس - له چاو بهشدارانى خويپشاندا نهكانى ترى ئيراندا شتىكى ئەوتۆ
نهبوو، بهلام ئەگەر پياو ئەو راستيهيه له بهرچاو بگرى كه خهلكى له ژير
[وشارى] رژيمى داپلوسينهري شاههنشادا، بهتايبهتى له ناوچه
كورديهكاندا، كه نهيويراوه ههلوئىستىكى نارەزايى هاوبهشى پيگهوه نيشان
بدەن، ئەوهى سەردەشت، له راستيدا، بهكارىكى گهوره دەدریته قهلم.

ئەو شهوه له سەردەشت ماينهوه و بهيانى زوو، خاوهن مال،
ئوتومبيليكى بو حازر كردين و ئەوهشى پى وتين كه سوپاي ئيرانى زور
سهيتهرهى لهسەر پيگاکان داناوه، بهلام ئەوانه تهنيا بو چهك دهگهريڤ و
مهترسىي ئەوهيان ههيه كه چهك له رپى كوردستانهوه بگاته شارهكانى
ئيران و خهلكى له خويپشاندا نهكاندا كه دژى رژيم دهكرى، بهكارى
بهينى. له راستيدا واشبوو، چونكه خهلكى ئيران زور بهتاسوقهوه،
سەرەراى گرانيى نرخى چهكيش - عهدالى بوون.

له سهيتهرهكهى بهردەم سەردەشت ئوتومبيلهكهيان راگرتين و

سەربازەکان بړېك سەیریان کردین و بەلام نه ئوتومبیلەکهیان پشکنی و نه هیچ پرسیاریکیشان لى کردین. تەم سەرانسەری شاخەکانی رۆژئاوای سەردەشتی تەنیبوو و لە هەندى شوینیشدا داكەوتبوو سەر رېگاگە، چەند سەگىكى تووكن لە قەراخ رېگەكە وەنەوز بردبوونییەو، لەو دەچوو ئەو دیمەنە زۆر سەرنجى هاوئەكەمى راکیشابى، چونكە ئانىشكىكى تىوہ ژەندم و زۆر بەئەسپایى وتى.

– هەتا سەگەکانیش جیاوازن!

هەستم بەسەر بەرزىەكى بى پايان دەکرد كە هاوئەكەم وابەو شىوہیە وەسفى ولاتەكەمانى دەکرد، هەموو شتێك لە بەرچاوى ئەو جیاواز و دلرڤین و قەشەنگ و بى وینە بوو.

هاوئەكەم یەكەمجارى بوو كوردستان ببینی، دیارە ئەوى كە لە خوارووى عىراقەوہ هاتبوو، بپروای نەدەکرد كە جیاوازی بەو ئەندازىە بى، چونكە دەسەلاتدارانى عىراق هەمیشە كوردستانىیان بەناوچەى ژوو ناو دەبرد، دەشى ئەویش پيش ئەم گەشەى وەیزانىبى، هیچ جیاوازییەك تەنەت لە سروسشیدا، هەبى! و مەسەلەى كوردستانیش كە دانیشتوانى شاناز پىوہ دەكەن هەر بەشى بى لە بىرتەسكى نەتەوايەتى، بەلام من لەمەدا گومانم لە هاوئەكەم نەبوو چونكە دەزمانى ئەو هەلگرى چ بیروباوهرېكى مروڤ دۆستانەيە.

رېزە جەمەلونیك، كە لە دوورەوہ بەرامبەرمان شەوقیان دەدايەوہ، سەرنجى راکیشام، بۆيە پرسىارم لە شوفىرەكە كرد و ئەویش لە وەلامدا گوتى:

ئەوانە سالى حەفتا و چوار، بۆ پەنابەرە عىراقىيەكان، دروست كراون، ئىستەش بۆنەتە سەربازگە.

كاتى ئوتومبیلەكەمان گەيشتە بەردەم جەمەلۆنەكان، راوہستا،

لهوحەيەك بەگەورەيى لى نووسرابوو «ايست بازرسى پادگان رېط». چەند سەربازىك بەتفەنگى (ژى سى)و، ھاتنە بەردەممان بۆ ماوھيەك تىيان رۋانين و پاشان چەند پرسىيارىكيان لە شوفىرەكە كرد، ئەويش دەسبەجى دابەزى و پىشتى ئۆتۆمبىلەكەى بۆ ئاوالە كردن.

ئۆتۆمبىلەكەمان كەوتەو ەرى، شوفىرەكە وتى:

– دوينى يەكجار وا ئۆتۆمبىليان نە دەپشكنى. ئەمپرو زۆر بەوردى دەيانكرد، ديارە خۆپيشاندانەكەى دوينى مەھاباد تۇقاندوونى!

پاشان كەوتە باسكردنى خۆپيشاندانەكە، من زۆرم لا سەير بوو، چونكە ھىچ رادىويەك باسى ئەوھى نەكرد بوو، نە لە سەردەشتيش خانەخۆيكەمان ئاگای لەوھبوو، بەكورتى قسەكانى شوفىرم بۆ ھاوھلەكەم گىراپەو ە باسى ئالۆزىسى دۆخى نىو مەھابادىم بۆ كرد و ھىوای خۆشم دەربىرى كە بەگەيشتنى ئىمە وەزە ھىمن بى، چونكە كەسمان ھىچ جۆرە شوناسنامەيەكى رەوامان پى نەبوو.

دەمەو نيوەرۆ گەيشتىنە مەھاباد، ھەر بەچوونمان بەنىو شار، ھەستمان بەنئاسايى بوونى وەزەكە كرد. سەربازەكانى رژىم، دەرووبەرى جادەكانيان گرتبوو، چەند خودرەويك، لەسەر سووچى جادەكان، راگىرابوون، خەلكيش تاكوتەرا، بەسەر جادەكانەو بەدى دەكران، بەلام كەسمان ھىچى وامان نەدى كە نيشانەى خۆپيشاندان بى، ئەگەرچى جاروبار گويمان لە شريخەى چەند گوللەيەكيش دەبوو.

شوفىرەكە گەياندينى بەردەم ئەو مالەى ناونيشانمان بۆ ھەلدابوو، ئەوھى كە تەواو سەرى سوورمانين، ئەوھبوو، بەدابەزىنى ئىمە لە ئۆتۆمبىلەكە، خانەخۆيكەى سەردەشتمان بەدى كرد كە لە تومبىليكى پىشتمانەو دابەزى و يەكسەر لە بەردەمماندا قوت بوو ەو ە راستەوخۆ خۆشحالىي خۆى نيشاندا كە بەسەلامەتى گەيشتوينەتە مەھاباد. من ھەر

زۆر لام سەير بوو، بۆيە كە چووينە مائەكەوۈ يەكسەر پرسىيارم لى كۆرد كە بۆچى ئەو ئەزىتەي كىشاۋە و بەدواماندا ھاتوۋە، لە وەلامدا وتى:

– ھەزەم كۆرد كە تەواۋ دۇنيابىم كە بەسەلامەتى دەگەنە مەھاباد، چۈنكە ھەزەنكەم لاي برادەرانقان عەبىدار بىم.

منىش زۆر سوپاسم كۆرد، بەراستى كارىكى پياۋانەي كۆرد بوو، كە لەبەر خاترى ئىمە، ئەو ھەموو رېگايەي برى بوو.

زۆر نەبوو دانىشتىبوۋىن كە گويمان لە دەنگى چەند رېزىك تەقە بوو، ھاۋەلەكەي سەردەشتمان برى سەرنجى دايە سەعاتەكەي دەستى و پاشان داۋاي پوخسەتى لى كۆردىن و وتى:

– چاتر وايە بەزۋويى بگەرپىمەۋە بۆ «سەردەشت» نەكو رېۋبان بگىرى... كاتى خواخافىزىمان لى كۆرد، دەنگە دەنگ و غەلبە غەلبىكى زۆر دەھاتە بەر گويمان، ھەر بۆيەش لە دەرگاي مائەكەوۈ سەرم كىشايشە دەرەۋە، ھىچى وام بەدى نەكۆرد، كەچى ھاۋار و قىژە ھەر زىاد دەبوو، خاۋەن مائەكەمان مەترسىي خۆي نىشان دايەن كە ترسى ئەۋەي ھەيە ۋەك دويىنى خەلكى لەگەل ژاندرمە و سوپادا تىك بئالين.

ماۋەيەك بوو، لە نىۋ دەرگاكەدا، راۋەستابووم كە لە ناكاۋىكدا، لەسەرى كۆلانەكەۋە، ھەشاماتىك – كە زىاد لە ھەزار كەس دەبوون – پۇزانە سەر جادەي بەر مائەكەمان و تىكرا ھوتافىيان دژى پۇژىمى شاھنشاهى دەكىشا، ئەۋەي زۆر سەرنجى راکىشام، چەند كەسنىك بوون كە لە پىش خۇپىشاندەرەكانوۋە دەرپۇشتن و تەپلىيان لى دەدا، ھاۋەلەكەم كە ئەۋىش ھاتبوۋە نىزىكەۋە زۆر بەسەرسوورپمايىەۋە دەپروانىيە دىمەنەكەي بەردەممان، بەتايىبەتى تەپل لى دەرەكان كە لەگەل كوتانى تەپلەكانياندا، لائىلاھە ئىلا لاۋ ئەللاھو ئەكەبەريان بوو. ھاۋەلەكەم ھەروا بەچاۋى تاسۇقەۋە دەپروانىيە خەلكەكە كە پىم وت:

– ئەمە خۇپپيشاندانە دژى پړژىمى شا، بەراستى ئىمەش لە كاتىكى ناسك و ميژووييدا ليړهين...

هاواری، با بژی و بابروخیی گه نجه كان، تیکه ل به نزاى خواى گه وره يه ی پیره كان ده بوو. كاتى مه سیره كه له ماله كه ی ئیمه وه رت بوو، گه پشته سهر سوچی جاده كه گویمان له دهنگى ته قینه وه یه كى گه وره بوو، هه ر پاش ئه وه بوو به ده ستریز و هه شاماته كه، په رشوبلا و بووه وه و به شیک خوی دایه په نا دیوار و به شیکیش، كه له وه ده چوو هه ر له سه ره تاوه، خویان بۆ شه ره به رد ئاماده كر دبی، كه وتنه به رد هاویشتن.

زۆر مه راقم بوو، بزائم له وه سه ر سوچی جاده كه، چی رووده دا بۆیه روخسه تم له خاوه ن مال و هاوه له كه م وه رگرت و ده ره پیره ده ری و به په له خۆم گه یانده كو تا یی جاده كه و له و یوه سه یری لای خوارووم كرد، بیست سی ژاندرمه به دیار چهند (خود ره ویکه وه) پاره ستا بوون، هه ریكه و تفه نگیكى سه یری به ده سته وه بوو، هه مووش كلاوی تایبه تیان له سه ر نابوو، خو نیشاندهره كان خه ریکى هاویشتنی به رد و كه رسه ك بوون، به ره ده كان هه ندیكى ده كه وت به سه ر ژاندرمه كاندا و هه ندیكى به ر (خود ره وه كان) ده كه وت، ئیدی ژاندرمه كان كه وتنه ته قانده وه ی گازی فرمیسك هینه ر و به دوایشیدا ده ستریزیان ده كرد.

هه ر به بلا و بوونه وه ی گازی فرمیسك هینه ر خه لكه كه كه وتنه پړمین و كو كه و منیش یه كسه ر چاوم پړبوو له ئاو و هه ناسه م سواربوو، بۆیه به په له خۆم كشانه دواوه و گه رامه وه بۆ ماله كه.

كاتى خۆم به ماله كه دا كرد حالم په ریشان بوو، خاوه ن مال و هاوه له كه م زۆر ترسان و وایان ده زانی بریندار بووم، به لام من زوو تیم گه یاندى كه هیچم به رنه كه وتوه و ته نیا توژی گازی فرمیسك هینه رم هه لمژیوه.

ژنی خاوهن ماله که جامی ئاوی فریاخستم و پاشان وتی:

- واچاتره، براینه بچنه ژووره که دیوی پشته وه مان، ئەمه دنیا یه نهک ژاندارم بئین بو پشکنین...

پیشنیا ریکی بهجی بوو، ئیمهش یه کسه به گویمان کرد و چووینه ژووریکی بچکولانه وه که دهتوت هه ر بو خوشار دنه وه ته رخا ن کراوه.

زۆر مهراقی دهنگوباسی دهره وه م بووم، به لام له بهرئه وهی نه خاوهن مال و نه کورپه کهی گه رابوونه وه، له هه موو شتی بی خه بهر بووم.

دهمه و عه سر کورپی خاوهن ماله که مان گه رایه وه، به شله ژاويدا له وه دهچوو، به شداریی کاریکی گرنگی کردبی، ویستم پرسیا ری وه زعی دهره وهی لی بکه م که خو ی یه کسه ر دهستی به قسه کردن کرد و وتی:

- کورپک له بهر ده م [قایم قامیه ت] دا به ده مانچه یه که یه کیک له کارمه ندانی چلکا و خو ری ده ولته تی تلیسانه وه...

کورپه که بریک سهرنجی داین، له وه دهچوو بیه وی کار دانه وهی ئەو پرودا وه له سه ر و چاوماندا بخوینیه وه، پاشان هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا و وتی:

- به لام به داخه وه ژاندرمه کان فریا که وتن و له هه موو لایه که وه ئابلوقه یان داو شه هیدیان کرد.

کورپی خاوهن ماله که، هه ندی شتی تری بو باس کردین و دهربارهی خو نیشان دانه که ش پی وتین، که هه ر ئەوه نه بووه که ئیمه دیومانه، به لکو له زۆر شوینی تری مه هابادا خه لکی به رهنگاری ژاندارم و ئه رتهش و پیاوانی سه ربه رژیم بوونه ته وه.

ئو عه سه ره به دیار رادیوه هه ر خه ریکی هه وال وهرگرتن بووین، رادیوکانی جیهانیش، زۆربه یان، باسی خو نیشان دانه کانی شاره کانی

ئيران، به تايبه تي تاران و تهوريزيان دهکرد، هه واله کان ده يانوت، شا له ژير گوشاري راپه رپيني خه لکدا، گه لي له زيندانييه سياسيه کاني بهرداوه، له وانesh هندی سياسي کورديش، که له مه و دوا زانيمان هه نديکيان خه لکی مه هاباد بوون.

سي شو له مه هاباد خومان شارده وه، له کاتيکدا خونيشانده که ش هه ر ئه و پوژه خاوبووه، به لام باري گشتيي ناو شار و تیکرا وه زعي سياسي ئيران گه لي ناسک و له جوشدا بو، هه ميشه چاوه رپي ئه وه دهکرا که له ئان و ساتدا راپه رپينيکی تر به قیته وه و خه لکی برژيته وه سه رجاده و شه قامه کان.

ژني خاوهن ماله که (۱)، ئه و چه ند پوژه خزمه تيکی ته و او نايابي کردين، به راده يه که هه رگيز بيرمان نه چيته وه، هه رچه نده که ره مي خه لکی مه هاباد له ناو ئيمه دا مه شه و ره، له گه ل ئه وه شدا ئه وه ي ئه و ماله له گه ل ئيمه کرديان - که ته نيا ئه وه نده يان ده زاني که دوو پيشمه رگه ي کوردستاني عيراقين - گه لي زور بوو، به تايبه تي بو هه ردوو کمان که له و شاخ و کيوه وه هاتبووين.

خاوهن ماله که مان ئوتومبيليکی بو پهيدا کردين بو «شنو» و خوشي تا ئه وي له گه لماندا هات و بردينيه ماله دوستيکی خوي.

شنوش هه روه که مه هاباد ئالوز بوو، هه رچه ند له وي هيشتا خونيشانده ان رووي نه دا بوو، به لام مانگرتني خه لکی شاره که به نه کردنه وه ي دوو کان و بازار، هه ر به شيک بوو له پشتگيري خوييشانده انه کاني سه رانه ري ئيران.

شه و له «شنو» ماینه وه، دوستان و براده راني خانه خوئیکه مان سه ريان داين، و زور به تاسوقه وه له هه وال شو رشي کوردستاني عيراق يان ده پرسى، ميوانه کان خوئنده وار و پوشنبيري شنو بوون، ئه وان مه ترسيي

(۱) ژني گوراني بيژي به ناوبانگ محمه دي ماملی بو.

خوڤان لهوه نيشان دها كه ئهگهر بئتو له ناوچهى كوردستانى ئيران خوڤيشانندان په ره بسينى، رڙيمى شا، هر بو چاو ترسينى خهلكى ترى ئيران، زور به توندوتيزى وهلامى خهلكى كوردستان بداتهوه، لاي ئهوان وابوو كه كوردهكانى ئيران دهبى سهر بگرن، تا راپه پينى خهلك، له ئيراندا هه موو شوينيك دهگريتهوه، ئهوجا گهلى كورد دهست پى بكات!.

بهلام من پيم وتن، كه به پيچه وانهوه، پيوسته خهلكى كوردستانى ئيران، شانبه شانى گه لاني ئيران، دهست به راپه پين بكن و گهلى كورد له جموجول و خهباتى شورشگيرى له گه لاني ترى ئيران دوا نهكهوى و پيوسته گهلى كورد، زور به جو شهوه، به شدارى راپه پين و خوڤيشانندان و مانگرتنى خهلكى بكا، بو رووخاندنى رڙيمى شاهه نشاهى كه بووبوه ماپهئى ئهوپه پرى دواكه وتن و سهركوتكردن له كوردستاندا.

رڙيمى شاهه نشاهى كه له ماوهى نيو سهدهدا، جگه له ترس و دواكه وتن و بهرهللايى و مالوئيرانى هيچى ترى پيشكesh گهلى كورد نهكرد بوو، ئهوه سه ره راي هه زاران ساواك و دلاوه ر - جاش - و پياو خراب و كارمه ندى دهوله تى پيس، كه تيكرا، پيكه وه ده ستيان نابوو بىنى گهلى كورد، به هيووى تاساندنى هه ستى نه ته و ايه تى و خاپووركردنى جوولانه وهى شورشگيرى و داپلوسينى جه ماوه ريان كردبووه دروشمى سه ره كى خوڤان. دياره كويليه تى چهندين ساله و ميرده زمهئى ناقولاي شاهه نشاهى وا بهئاسانى له سه ر سنگى خهلكى نه ده رپه وييه وه، له گه ل ئه وه شدا ميوانه كان سه رى ره زامه ندييان بو قسه كانم له قاند، جا نازانم له شه رما بوو كه نه يان ده ويست به رپه رچى پيشمه رگه يهك بده نه وه يا به راستى قه ناعه تيان به بارى سه رنجه كه م هينا، ئه وه نازانم.

ئه وشه وه له «شنو» ماينه وه و به يانى زوو هاتينه ده رى، ساحيب مال كه پيشنياريكى بو كردين، كه وا چاتره به ئوتومبيل نه روين بو دى «زيوى»

که مهبهستان بوو، چونکه دهکهوئته سهر سنووری تورکیا و دهشیئ
ئیمهش لهو ناوه، سهرنجی خه لکی رابکیشین، ئهوه سهرهپای ئهوهی که
سهیته رهش له بهردهم دیدا هه بوو، بویه ئهولای وا باشتر بوو که تا
دهرهوهی «شنۆ» بهئوتومبیل برۆین و پاشماوهی ریگاکهش بهتراکتۆر،
چونکه: یهکهم، تراکتۆر کهم سهرنجرادهکیشی و دووهمیش، دهتوانی بهلا
ریدا بروات.

بهراستی ئیمهش که نه مان دهویست تووشی بهلای لابهلابین، بی چه ند
و چۆن پیشنیاره که یمان قبول کرد.

ئهو بهیانیه «شنۆ» زۆر سارد بوو، هه ورکی یهکانگیر بهری ئاسمانی
گرتبوو، ساردییی ههوا و ئهو هه وره قورسه هه مووی نیشانهی ئهوه بوون
که بهزووترین کات رهنگه و دهشی شتی بباری، بویه بهساحیب
ماله که مانم وت:

تو بلایی دانه کاته باران؟

زیاتر مهبهستم ئهوه بوو که بلیم، ئهگهر داکاته باران چۆن به تراکتۆر
رئ ده کری، ئه ویش وهک تهواو له مهبهسته کهم گهیشتی
به زهرده خه نه یه که وه وتی:

کاکای برا، لیره، لهم وه رزه دا، دانا کاته باران، ئهگهر باری ئهوا ته نیا
به فره، ئیره ناوچهی «شنۆ» یه!

سواری ئوتومبیلێک بووین و ورده ورده له شار دهرچووین، له دهرهوهی
«شنۆ»، نزیك دییهک، ساحیب ماله که مان ئوتومبیله کهی راگرت و ئیمهش
دابه زین، کاتی ئوتومبیله که به جیی هیشتین پیی وتین:-

- ئیوه لیره چاوه رپیم بن، بزانه له ناو دی تراکتۆری پهیدا ناکه م.

بو ماوهی سهعاتیک له قهراخ جاده که خۆمان مهشغوول کرد و کهوتینه

باسکردنى سەفەرەكەمان، ھاوئەلەكەم كە زۆر بەسەر سووپمانەو
دەپروانىيە شاخ و كۆو سەركەشە سىپىيەكانى دەورويشتمان، وتى:

– باشە لە كۆيو دەچين بۆ توركيا؟

منيش لە وەلامدا وتم:

ئىستا نازانم، بەلام وىزانم ھەر دەبى لە يەكى لەم شاخانەى
دەورويشتمانەو سنوور بېرىن.

ئىمە ئالۆزى دەمەتەقى بووين كە گويمان لە دەنگى تراكتورىك بوو، كە
تراكتورەكە نزيك كەوتەو ليمان، ھاوئەلەكەى شنۆمان خوئى فرى داىە
خوارى و راستەوخۆ بەشوفىرەكەى وت:–

– ئەمانەن برادەرەكانم! دەيانەوى سەر لە خزمىكيان بەدەن لە (زىوى).
جا وەك پىم وتيت، دەكرى بەلا پىدا بيانگەينيت!

خو حافىزيمان لە ھاوئەلەكەى «شنۆ»مان كرد و گەلى سوپاسيشيمان
كرد، بەراستى كاريكى زورى لە پىناودا كردىن بەتايبەتى بەو رۆژە ساردە.
ھەردووكمان سوارى تراكتورەكە بووين، ھەريەكە و لەسەر چامەلغىكى،
پروشى بەفر دەيدا بەسەر وچاوماندا، ھاوئەلەكەم جامانەكەى زور لى
زانانە لە سەر وچاوييەو ئالاند بوو كە بەتەنيا چاوەكانى بەدى دەكران،
دەستيشى وا بەتوندى گرتبوو بەچامەلغەكەو لە تاسەكانيشدا لەشى نە
دەجولا.

شوفىرەكە لەو دەچوو زوو چاك لە پاسپاردەى برادەرەكەى شنۆمان
گەيشتبى، چونكە ھىشتا زورى مابوو بگەينه پاسگاكەى نزيك دى، كە لە
دوورەو لەسەر تەپۆلەكەيەك بەدى دەكرا، ئەو بەلا پىدا لای داىە ناو دىي
(زىوى)، كاتى گەيشتینه ناو دى، بەفر بەتەواوى داى دەكرد، كەسى
واشمان بەدەرەو نەدى كە پرسىاريكى لى بگەين، بەلام چاك بوو

شوفیره که مان زۆر شارهزا بوو، چونکه هه رکه ناوی ئه و ماله مان بو هینا که نیازمان بوو بۆی بچین، ئه و یه کسه ر بردینه به رده می. شوفیره که ته و او حاللی بوو بوو لیمان و دهیزانی نیازمان چیه، بۆیه له خوا حافیزی دا داوای سه رکه وتنی بۆ کردین و وتی:

– له رۆژی به فر و تۆفدا، سنوور نه برن!

«زیوی»، ئاخه مه له بئندی ئیرانمان بوو، له و یوه به ته ما بووین بچینه دیوی تورکیا، ههروهک راسپارده شمان پی بوو بۆ ده ليله که مان که برپار وابوو به گه یشتنی ئیمه، ئه ویش له دی چاوه پروانمان بکا.

له و ماله ی لی بووین، پاش پشوودان، هه والی ده ليله که مان پرسی، ئه ویش دهیناسی، پی وتین:

– دوو رۆژه چاوه پروانه!

به و هه واله گه لی لڅو ش بووین و یه کسه ر به ها وه له که م وت که گه شته که مان روو له سه رکه وتنه و له وه ده چی هه چ دوانه که وین.

ئیوارئ خاوه ن ماله که مان ناردی به شوین ده ليله که ماندا که له مائیکی تر بوو به بینینی کاک «م» که ده لیلی ریگه مان بوو، زۆر خو شحال بووین و ئه و شه وه پی که وه دانیشتین و باسی چۆنیه تی په رینه وه ی سنوورمان کرد. کاک «م» گه لی شاره زا بوو، له لایه ک خو ی خه لکی دیوی کوردستانی تورکیا بوو، له لایه کی تریشه وه – وه ک خو ی ده یوت – هه زاران جار خه لکی په راندو وه ته وه و رینمایه کردوون.

ئه و شه وه هه موو پی که وه نووستین، به یانی که هه ستاین هه رگیز بروامان نه ده کرد، به فر تی کرا دنیا ی داپوشیبی، وابوو، به راده یه ک که به ئاسته م ماله کان به دی ده کران، بۆیه «م» پی وتین:

– به راستی بی شانسییه، ئه م هه موو به فره چیه، ئه مشه و باریوه!؟

پاش بەرچایی، ھەموو پیکەو، دانیشتبووین و خۆمان ئامادە دەکرد کە
«م» وتی:

لام وایە ئەمڕۆ چاوەرێ بکەین چاتر بێ، با بزانی لەو دیووە کەس دێ
و بەفرە کە دەشکێنێ، چونکە بەفری وا زۆر لێرە بباری، ئەو ئیتر
دەربەندە کە ھەر مەپرسە!

ھیچ قسەم نەکرد، لە راستیدا خۆشم شارەزای سیگۆشەیی سنوور بووم،
چەند جار ئیکیش لە سالی ھەفتا و ھەوتدا، ئەمدیو و ئەودیوم پیا کردبوو
بۆیە منیش سەری رەزامەندیم بۆ لەقاند و وتم:

– دەزانم. ئیمەش چاوەرێ دەکەین تا بەفرە کە دەشکێنێ...

ئەو رۆژە ماینەو، سی قوولی باسی بەسەر ھاتەکانی خۆمان بۆ یەکتەر
دەگێراپەو.

رۆژی داھاتوو بەفر خۆشی کردووە و ئاسمان ساف و ھەتاویکی خۆش
بوو، کە لەگەڵ ئەو وەرزەدا نە دەگونجا، بۆیە زۆر بەکەیفەو بە «م» وت:

– تۆ بلیی ئەمڕۆ بتوانین بپوین؟

– لە وەلامدا «م» وتی:

– دەتوانین، بەلام چاتر وایە ئەمڕۆش سەبر بگرین و بزانی کەس لەو

دیووە پێ ناشکینی، بەراستی دەربەندە کە زۆر بەفر دەیگریتەو.

بێگومان ئەو شارەزاتر بوو، بۆیە ئیمەش بێ مونا قەشە راکەیمان پەسند
کرد...

خەلکی دێ، ئەو پێش نیوەرۆیە، ھەموو خەریکی بەفرمالین بوون، دیار
بوو دەیانویست سوود لەو رۆژە خۆشە وەرگرن و سەربان و ھەوشەکانیان
بمالن. دواى نیوەرۆ، «م» بۆ ماوہیەك بەجیئى ھیشتین و کە ھاتەو یەكسەر
وتی:

– دەمەو ئىۋارى پېش تارىك داھاتن، دەرۋىن بۇ جىگەيەكى تر، دىيەكى بچكۆلانەيە نزيك ئەو دەر بەندەى پىيدا تى دەپەرىن. لەوئى بىين چاكتره و نزيكتر و سەلامەتترە.

دەلەلەكەمان پووى نە دەھات مەترسىيە خوى نیشان بدات و پىمان بلى گوايە خەلكى دى، چەند لۇرىيەك سەربازيان ديوە كە بەيانى زوو ھاتوون و لە نزيك پاسگاگەو پاوەستاون. بەلام ئىمە ئەو ھەمان دەزانى، چونكە خاوەن مالىكە لە چوونە دەرەھەى «م» دا ئەو زانىارىيانەى پى راگەياندىن و ئەو ھەشى بۇ پوون كردينەو كە ھاتنى لۇرىيە سەربازى بۇ پاسگا، تەنيا بەمەبەستى دوو شتە، يا ئىخبارى قاچاغە كە لە توركيياو دى، يا بۇ خەلكى قاچاغە كە دەپەوى سنوور بېرى.

بەھەر حال ئىمە ھىچ ئەمسەر و ئەوسەرمان لەگەل دەلەلەكەمان نەكرد و ئامادەبىيە خومان نیشان دا، بۇ ھەركوييەك بمانبات.

دەمەو ئىۋارى كە وردە وردە دنيا تارىك دەبوو، لە دى ھاتىنە دەرئى و بەرەو مالىكەكانى نزيك دەر بەندەكە، دواى «م» كەوتىن.

چراى مالىكەكان لە دوورەو كز كز دەسووتان، سەگوەر بەپىي نزيكبوونەو ھەمان تا دەھات ھەپەيان بلندتر دەبوو، كاتى گەيشتنىيە بەرمالىكەكان. سەگەكان بەھىچ شىۋەيەك مۇلتىيان نەدەداين برۋىنە ئەو مالىيە «م» دەستنىشانى كرديوو، بۇ ماوہيەك ھەروا دەستەو ھەستان پاوەستاين تا «م» بەھەموو دەنگى ھاوارى لە ساحىب مالىكەكە كر، ئەو ھىش وەك تەنيا چاوپەرى ئەو بانگكردنە بى، دەستبەجى بەقوتىلەيەكەو لە خانووكەى دەرپەرى و بەچغە چغ سەگەكانى لى دوور خستىنەو.

كاتى چووينە ژوورەو، خاوەن مال گەلى عوزر خواھى بۇ ھىناينەو، لەگەل ئەو ھەشدا دەرھەق ھەپ و بەھۆرى سەگەكانى، وەك پاساويك وتى:

– لەم نىۋوچە دوور دەستانە، لەبەر دز و پياوخراب، مال بى سەگ ئىدارە ناكات...

منیش له وهلامدا، بۆ سهلماندى قسهكانى وتم:

- بېگومان.

پاش شىوى ئىوارى، لهگه ل خاوهن مالهكه كهوتينه دهمهتهقه، خوشترين باسيس لاي ئيمه- لهو كاتهدا- مهسهلهى پهپينهوه له سنوور بوو، بۇيه منيش گهلى پرسيارم دهربارهى رېگهوبانى سى سنوور لى كرد و پاشان پيم وت:

- دوينى و ئهمرو، كهس له توركيواوه نهها تووته ئهمديو؟

كابرا ماويهك خوى خهريكى دهراى سويپاكه كردوو بهمقاش كهوته تىكدانى پشكوكان و خولهميش دهرينان، پاشان لهسرخو پشكويهكى بهمقاشكه دهرينا و زور وهستايانه سيغارىكى پى داگيرساند و دوايى، روى دهمى تى كردم و بهشينهى ليشاوى چره دووكهلى بهسهر وچاومدا كرد، ئينجا وتى:

- نه!! برواش ناكهم كهس، سبهى و دووسبهى بتوانى خوى له قهرهى ئهو بهفره بدات. ئهمسال ههر له سهرهتاوه ديار بوو كه سالهكهى يهكچار تووشه!

بهپى قسهى كابرا، لهوه دهچوو، چند روتى لهو ناوه بمينينهوه بويه منيش شانم لى دادا و بهرايوى ترانسيستورى مالهكهوه خوم خهريك كرد و جاروباريس ديشلهمهيهكى روونم - لهسهر دستورى خويان - دهكرد بهگهرووما. دهليل و خانهخويگهش، بهجووته سهرگهرمى جگهركيشان و چا خواردنهوه و گيرانهوهى بهسرهاتى خويان بوون. هاوهلهكهشم كه ههر زوو كتيبولكهيهكى شيعرى كوردى كوني، له تايكى مالهكهدا دوزيبوووه، زور بهتاسوقهوه خهريكى پهپههاندانهوهى بوو، ديار بوو ئهويش دهويست سوود لهو فرسهته وهربرى و بههويهوه خوى توتى فيرى زمانى كوردى بكات، چونكه جاروبار ماناي چند وشهيهكى لى دهپرسيم.

سەگۈپرئى لە ناکاۋدا دەستى پىي کرد، ئەمجارەيان گەلى لە پىشۋازىيەكەى ئىمە بەھىزتر بوو، بۇيە ھەموو سەيرى يەكتىرمان کرد و ھەمووش بۇساتى بىي ۋرتە، گۈي قولاخ بووين. ھەپ و ھۆپى سەگەکان تا دەھات بەتینتر دەبوو، بۇيە دەلەلەكە و خاۋەن مالمەكە پىكەۋە راپەپىن و بەشۋىن سۇراخى سەگۈرەكەدا ۋىل بوون. ئەۋەندە نەبوو لە دەرەۋە بوون كە بەپرتاۋ خۇيان كردهۋە بەژووردا، ھەردوۋىكىان رەنگيان تەۋاۋ پەرى بوو، بەھەناسە بركى و دەمىكى تىكەلۋىپىكەلەۋە وتيان.

– ژا... ژاندرمە ھات!

ئىمەش بەپەلە پروزى، بىي ئەۋەى ھىچ پرسىيارى بکەين، پەلامارى پىلاۋەکانمان داۋ يەكسەر بەپراکردن، بەناۋ بەفرەكەدا، دۋاى دەلەلەكەمان كەوتىن. ھەرچۈنى بوو زۇر بەخىرايى خۇمان گەياندە دەرەۋەى ھەۋشەى مالمەكە و لە پەنا خەرمانە زەلىكدا خۇمان مەلاس دا. ھەموو ۋرتەمان لە خۇمان بربىبوو، بەلام ئەۋەندە بەتۈندى ھەناسەمان دەدا، كە ئەگەر بەھاتايەۋ يەكى لەۋ نىكانەۋە تىي پەربىبايە، بەئاسانى ھەستى بەبوونمان دەکرد و دەيدۇزىنەۋە.

ماۋەيەك ھەروا خۇمان لە پەنا خەرمانە زەلەكەدا مەلاس دا كە من ۋردە ۋردە سەرىكم بەرزكردەۋە، چەند لۆرىيەك بەقەراخ مالمەكاندا تىي پەپىن و پروۋە شاخەكە رۇبىشتن، بۇيە بەئەسپايى بە«م» ۋت:

– ئەمە يانى چى؟

دەلەلەكەمان، كە ۋەك ئىمە، ئەۋىش لە ژاندرمە دەترسا، زۇر بەسادەيى ۋتى:

– نازانم!

ماۋەيەك بەبىي دەنگى لە ناۋ بەفرەكەدا ماينەۋە، لەگەل ئەۋەشدا كە

ماوهی راکردنه که مان ئه وهنده زۆر نه بوو، که چی من هه موو گیانم نیشتبوو هه سهر ئاو، بۆیهش پاش وشک بوونه وهی له شم ته او هه ستم به سهر ما ده کرد، دیار بوو هاوه له کانیشم وهک خۆم وابوون، چونکه پیاو به ئاسانی گوئی له چوقه چوقی دانیان ده بوو، دیاره ئه وهش به هۆی ئه وه وه بوو که که سمان فریای ئه وه نه که وتین که قه مسه له له بهر بکهین. پاش نیو سه عات چاوه پروانی، لۆریه کان بی ئه وهی توخنی ماله کان بکهون، سهره و خوار گه رانه وه و ههر زووش له چاو ون بوون. ئیمه ههر له شوینی خۆمان بووین که خاوهن ماله که، به هه له داوان گه ییه لامان و زۆر به خۆش حالیه وه وتی:

– شوکر له سایه خواوه نه هاتن بۆ لای ئیمه. فهرموون بۆ ماله وه!

به شینه یی له جیی خۆمان هه ستاین و دوا ی خاوهن ماله که که وتین. له ریگا خاوهن ماله که وتی:

– دیاره ئیخباریه که راه که مالی قاچاغ دیت!!

من زۆر سهرم سوورما له و قسانه، چونکه وهک ئیمه ده مانزانی که س له و دیوه وه نه هاتبوو، ئیتر چۆن ده زانرا قاچاغ دی؟! که گه یشتینه وه ماله وه، خاوهن ماله که ههر خیرا، زۆپاکه ی گه ردایه وه و بری کۆته ره ی تری فریدایه ناوییه وه و ئیمهش ههرسیکمان خۆمان به ده وری زۆپاکه دا گرمۆله کرد. خاوهن مال به ده م تیکردنی چاوه پیی وتین:

– زۆرجار که ئیخباریه بیته، ژاندرمه کان وهک ئه مشه و، تا ده م ده ربه نده که ده چن و له وی بۆسه بۆ قاچاغی داده نین.

جاریکی تر له گه له ده لیله که ماندا که وتینه گه فتوگو ده رباره ی رۆیشتنه که مان، ده لیله که مان ههر لای وابوو که ده بی ماوه یه کی تر چاوه ری بکهین، به لایه نی که مه وه تا زه لامیک له دیوی تورکیا وه دی. خاوهن

ماله که ته و او گوئی خوئی قولاخ کردبوو بو قسه کانمان، ئه ویش له سه ر مه سه له ی رۆیشتنه که مان وتی:

– ماشاللا ئیوه هه رسیکتان گهنجن! به رای من هه ر به یانی زوو، ناوی خوای لی بهینن و برۆن چاتره! نه کو خوانه خواسته ژاندرمه کان بزنان پیتان و تووشی چه رمه سه ری و بگره و به رده ببن!

لام سهیر بوو که خاوه ن مال وا ده لی، چونکه هه ر خوئی دهمه و ئیواری دهیوت گوایه رۆیشتن له و به فر و توفه دا، ته نیا خو به کوشتدانه! که چی هه ر خووشی ده لی به یانی ناوی خوای لی بهینن چاکه، گوایه ئیمه گهنجن!

له گه ل ئه وه شدا من له مه به ستی کابرا گه یشتم، ئه ویش نا هه قی نه بوو، ده ترسا و هه زی ده کرد به زووترین کات، بی ته نگو چه له مه، به ریمان بکات، بویه منیش رووم کرده هه موویان و وتم:

– باشه ئه گه ر به یانی، به فر نه باری و دونیا خو ش بوو، ئه وا ده رۆین!
ئه و قسانه شم بو ها وه له که م روون کرده وه. یه که مجار برۆای نه کرد، به لام کاتی بۆم باس کرد که به فر به و راده یه ترسناک نییه و خو شم چه ندجاری هه ر له زستاندا ئه و سنووره م بریوه – هه رچه ند له و ده ربه نده نه بووه – به لام هه ر زستان بووه، ئه ویش به ناچاری سه ری ره زامه ندیی بو له قاندم و بریارمان دا که به یانی، به مه رجی به فر نه بی، ناوی خوای لی بیینن.

«م» ته و او چوو بووه خه یاله وه، له وه ده چوو دوو دل بی یا بیر له شتیك بکاته وه، بویه منیش وه ک سو راختیک به دوا ی ئه ندیشه ی ویلیدا وتم:

– زۆر ئالۆز دیاری، بیر له چی ده که یته وه؟

ئه ویش وه ک ته نیا چا وه رپی پر سیاریکی له و با به ته بی، یه کسه ر وتی:

– هه قال، به سی که سه وه زۆر زه حمه ته بتوانین ئه و ده ربه نده ببری ن،

چونکہ تەنیا دەربەندەكە نىيە، بەلكو سەركەوتنە بەسەر شاخەكەشدا، كە
لەم وەرزەدا زۆر سەختە...

منیش بى سى و دوو وتم:

– ئەى چار؟

«م» كەوتە بىر كىردنەو، ھەموومان بەتاسوق و بى سەبرانە تىمان
دەروانى، ئەويش پاش ساتى لەسەرخۆ وتى!

ئەمشەو دەچم بۆ «زىوى» و لەوى چوار پىنج كەس بەكرى دەگرم كە
لەگەلماندا بىن و بۆرئى شكاندن، ھەروەك تەفەنگەكەشم لەوى
شاردووتەو لەگەل خۆم دەيھىنمەو...

– چۆنە لاتان؟

زۆر بەو پىشنيارە خۆشحال بووين، تەنانەت خاوەن مالەكەش سەرى
رەزامەندىي لەقاند. «م» بەپەلە خۆى كۆكردەو و لە خواحافىزىدا وتى:

– بەيانى ئەگەر دنيا خۆش بوو، ئەوا خۆم و ئەو زەلامانە دىين
بەدواتانا. ئىتر لەسەر خوا...

ھەر لە دواى رۆيشتنى «م» ئىمەش بۆى پاكشاين. ھەموو ھىوايەكم ئەو
شەو ئەو بوو كە بەيانى ھەلدەسەن دنيا خۆش بىت.

ئەو شەو چەند جارئىك خەبەرم بوو ھەو و ھەموو جارئىكىش لە پەنجەرە
بچكۆلانەى ژوورەكەو دەمروانىيە ئاسمان.

بەيانى سەعات (۵) لە كۆكەكۆكى خاوەن مالەكە و تەقوھۆرى
كەببىانووكەى خەبەرمان بوو ھەو. خاوەن مال بەباوھشئىك كۆتەرە دارەو
خۆى كرد بەژووردا، پاش سلاوكردن، كۆتەرە دارەكانى لە ناو زۆپاكەدا
ھەلچنى و بەدەم كەوتە فوولى كردنى، لەو دەچوو بىھوى ھەر بەپاشماوھى
ژىلەمۆى شەوى زۆپاكە گرىدا، چونكە راستەوخۆ كەوتە فوولى كردنى .

ژورره که له ماوهیه کی کهمدا بوو به چرپه دووکه لی، خه ریک بوو به کابرا بلیم که بو چرخیک یا شقارته یه که به کارناهی نی، که له ناکاودا زوپاکه کلپه لی له هه لسا، کابرا وه که کاریکی یه کجار گه وره ی نه جام دابی، سه ری هی نایه دواوه و جگه ره یه کی زلی دهره ی نا و به ناگری زوپاکه دایگیرساند و پاشان زور به خو شییه وه وتی:

– کورپنه له سایه ی خواوه، ئاسمان ده لی بی به ری دهسته! نه ورسته یه م هه ر ده قا و ده ق، بو هاوه له که م کرد به عه ره بی، بو یه هی چ حا لی نه بوو، پاشان به پی که نه یه وه پی م وت:

– مه به ستی نه وه یه که ئاسمان سافه و هی چ هه وری پی وه نییه.

که یبانونوی ماله که، تا نه و کاته دهنگی هه بوو، رهنگی نه بوو، به سه به ته یه که نانه وه خو ی کرد به ژوردا، کابرای خاوه ن ماییش هاواری کچه که ی کرد که چامان بو به ی نی.

ئی مه تازه ده ستان کرد بوو به نان خواردن که سه گه کانی دی، که وتنه وه وه رین، خاوه ن مال سه یری هه ردوو کمانی کرد و وتی:

– نه وه «م» به ره و ئیره دی!

ده ستبه جی ئی مه ش ده ستان له خواردن هه لگرت، خاوه ن مال زوری لی کردین که زیاتر بخوین، چونکه ری مان دووره، به لام ئی مه گه لی سوپاسمان کرد، له به رده م هه یوانی ماله که دا، ناماده راوه ستا بووین و چاوه ری مان ده کرد. که یبانونوی ماله که، زور به شه رمه وه، به ره و رووم هات مشت ی کلوشه کری دایه ده ستم و له ژیر لی وه وه وتی: نه وه له گه ل خوتان به رن بو سه رما باشه.

نه وه نده نه بوو که له هه یوانه که راوه ستا بووین، که «م» و چوار زه لامی تر گه یشتنه به رده م ماله که و پاش سلاو، «م» بی پیشه کی وتی:

– حازرن؟

پیش ئەووی بکەوینە پڕی «م» لە خورجەکەیی کولیدا دوو جووت پوزەوانەیی تازە و هەندئ پەرۆپاتالی داینئ و پئی وتین:
– هەر ئیستە پوزەوانەکان بکەنە پیتان و پەرۆپاتالەکەش هەلگرن، لەوئ پئویستتان دەبی.

هەر خیرا پوزەوانەکەمان هەلکیشا و خەریک بوو بکەوینە پڕی کە خاوەن مالەکە بانگی «م» ی کرد و پریاسکەییەکی دایە دەست و پئی وت:
– بو رێگاتان، برسیتان دەبی...

ورده ورده بە دەشتەکەدا کەوتینە پڕی، لە پیشی پئشەووە یەکیک لە بەفر شکینەرەکان، کە ناوی «ه» بوو، سەر قافلەمانی گرت، ئەو شتیکی سەیری بەستبوو بە ژیر پئلاوەکانییەو، زیاتر لە دوو سەبەتەیی بچکۆلانە دەچوو. لە پڕی بوومان دەرکەوت کە ئەو جوورە پئلاوە بو ناو بەفرگەلی کاریگەر بوو. بەرپز یەک لە دوا یەک دەرۆیشتین، من شەشەم کەس بووم، هاوئەکەشم دوایین کەس. تا رێگەکە دەگەیشتە سەر ئیمە، بەتەواوی بەفرەکە دەشکا و ئاسان دەبوو، بۆیە لە سەرەتای رۆیشتنەکەماندا هەستمان بەهیچ جوورە هیلاکییەک نە دەکرد.

چیشتنەگا و گەیشتینە دەمی دەر بەندەکە، بەفر تا دەهات ئەستورتر دەبوو، لە ناو دەر بەندەکەدا «ه» رایگرتین پئی وتین:

– ناو دەر بەندەکە زۆر لە دەشتەکە ساردترە، بۆیە هەموو جامانەکان لە سەر و گویلاکتانەو بەپچن و پەرۆپاتالەکانیش بەناو فەکتانەو!
بەناو دەر بەندەکەدا کەوتینە پڕی، هەموو بی دەنگ بووین، تەنیا خرمە خرمی شکاندنی بەفر و مشەمشی خۆمان گوئ لئ دەبوو.
نیو دەر بەندەکە دۆلکی دووردریژ بوو کە دەکەوتە نیوان دوو شاخی

زۆر بەرزەو، سەر لووتكەى شاخەكان بەئاستەم تیشكى خۆر، خۆى تى دەسون. ھەموو شتى لەو دۆلەدا ھەر سپى دەچووو و سەرتاسەرىشى سىبەر داىگرتبوو و كزە بايەكى زۆر ساردىشى دەھات، بۆيە من سەرەپاى جامانەكە كە پىچابووم لە دەمولووتەو، دەستىشم گرتبوو، بەسەر لووتەو!

دەموو نيوەرۆ، لە ناکاودا «ھ» دەنگى داين و وتى:

– بوەستن!

ھەموو راوہستايىن و بەسەر سوورمانەو سەيرى «ھ» مان دەکرد، ئەويش چەندجارى بەپەلە خۆى چەماندەو و سەيرى بەفرەكەى بەردەمى خۆى کرد. من وامدەزانى شتى لى كەوتوو يان بەدواى شتىكدا دەگەرئى، خۆى قىت کردەو و زۆر سەرکەوتوانە وتى:

– ديارە ئەم بەيانىيە، پيش ئيمە، خەلكى تر ليرەو تى پەريون!

ئەمەى وت و لەسەر رۆيشتن بەردەوام بووینەو، لە رىگا چىرپاندم بەگوئى «م» دا پىم وت:

– كى دەلى خەلكى ئەودىو نەھاتوون و رىگەيان بۆ نەشكاندووين؟

«م» بزەيەك گرتى و بەدەم رۆيشتەو وتى:

– نا. ھەر لەم ديوەو خەلك رۆيشتوون، چونكە بەجى پىكاندا ديارە

روو و كيوە رۆيشتوون.

شەرمم کرد لەو پرسىيارە ناشىيانەى كە كردم، چونكە ديارە بەشوین پىدا دەردەكەوئى، كە ھاتوچۆ كەران روو و كيوە رۆيشتوون. ئيمە وردە وردە بەناو دۆلەكەدا سەر دەكەوتىن، كە لە پىشمانەو چەند چەكدارىك بەرەو روومان سەرەو خوار دەھاتن، ھەموو بەبىننىيان واقىيان و رما. كاتى نزيك كەوتنەو لىمان، پىنج چەكدار بوون و يەككىيان يەكسەر تى خورپىن:

– كين زه لام؟

«م» يهكسهه هلهدايه و وتى:

– من خهلكى نهوديوم و نهوانى تريش ئيرانين!

يهكى له چهكدارهكان كه لهوه دهچوو ليپرسراويان بيت، هاته پيشهوه
ليمان، نهوانى تريش ههه دووانيان بن بهردىكيان لى گرتين.

من بهوردى پروانيمه چهكدارهكان، كهسيانم نهدهناسى و نهشمدهزاني
سهه بهكين، تا نهوهى هاته بهردهممان و پيى وتين:

– ئيمه پيشمهه رگهين!

نههمهى وت و دهنگى چهكدارهكاني ترى دا كه ههستنه سهه پى. من له
لاى خوومهوه ههستم بهدخورتييهك كرد و له دلى خوئدا وتم:

– نهجارهش تووش بووينهوه!

ليپرسراوهكهيان زور بهوردى سهرنجى منى دهدا، توؤزى ليم هاته
پيشهوه و بهسهه سوورمانهوه وتى:

– ئيوه كين و خهلكى كوئين؟

منيش راستهوخوؤ وتم:

– چهعهه، خهلكى مههاباد.

ليپرسراوهكه وتى:

– بو كوى ته شريف دههه؟

له وهلامدا وتم:

– بو نهوديو...

سههبرى زهلامهكاني ترى كرد كه لهگهلامدا بوون، پاشان وتى:

– بو؟

منیش يهكسهر وتم:

– بو چهك كرپن!

كابرا بهسهر سوورمانه وه وتی:

– بو كي؟

ماوهيهك دامام، له راستيدا نهمدهزانی چی بلیم، پاشان وتم:

– بو خویمان!

لیپرسراوهكه چاوی بهناو همومانداه گپرا، وتی:

– خوۆتان کین؟...

منیش زور بهسادهیی وتم:

– خویمان! کوردی ئیران!

لیپرسراوهكه زهرده خه نهيهك گرتی و وتی:

– بو؟...

منیش زور بهجیدییه وه وتم:

– بو دژایه تی شای ئیران.

لیپرسراوهكه بهته وسه وه وتی:

– توخوا؟

منیش ههر ته و او خویم گیل کرد و وتم:

– بهخوا!

لیپرسراوهكه يهكسهر دایه قاقای پیکه نین و زیاتر هاته پیشه وه لیم و

پیی وتم:

– تو ئهوه نه بوويت كه «ميوانمان» بوويت له پيداو!!

كه ناوهكه مى وت، يهكسهه واقم ورمما و ئينجا بيرم كهوتهوه، ههموو چهند مانگيك له وهويهه بوو كه له گهل «ئهواندا» تووشى شهريكى يهكجار قورس و گران بووبووين له دىي (بازى) بويه منيش ئيتر نكوليم نه كرد و له وهلامدا وتم:

– بهلى راسته...

پاشان ليپرسراوهكه، پيى راگهياندين كه مادام ئيمه به ناوچهى ئهواندا تى دهپهپين، پيوسته پوخسهتى ئهوانمان پى بى. ماويهكه كهوتينه وتوويز.

پاشان وهك سازانيك به ليپرسراوهكه م وت:

– باشه ئيمه ئيسته، جارى له ديوى ئيرانين. دياره كه چووينه ئه ديو، برادرانتان دهبينين و لهوى داواى پوخسهتيان لى دهكهين. ئه گهر هيشتيان بروين، ئهوا دهروين، ئه گهر نا، دهگهريينهوه.

ليپرسراوهكه راكه مى قبول كرد، جا نازانم له بهرتهوه بوو كه برواى نه ده كرد ئيمه بتوانين ئه و شاخه سهخته بپرين كه ئهوان خويان لى دابوو، نه يانتوانيبوو، گهرا بونهوه، يان ههريستى مؤلتهمان بدات بروين.

به ههرحال كهوتينه ريگا، بهلام ئه مجارهيان تا رادهيهكيش عهزمان شكابوو، بهوهى كه پيش ئيمه ههولدرابوو ري بشكيني و سهرنهكهوتيبوون.

ئيمه له سههه رويشتهكه مان بهردهوام بووين، ههوا تا دههات ساردى ده كرد بويه سهيريكي ئاسمانم كرد، ئاسمان گهواله گهواله ههورى دهگرت و تا دههاتيش چرتر و تاريكتر دهبوو، جاروبار بو دلنيايى ئاورم له هاوهلهكه م دهدايهوه، ديار بوو توژه توژه هيلاكى و شهكهتى سهرى، لى ههلهدا، بويه له ئاوردانه وهيه كدا پيى وتم:

چەند سەعاتمان ماوہ بگەین؟

لە راستیدا رینگە کە خۆی بەرپۆژی ئاسایی ھەر ھەشت سەعات دەبوو، بەلام لە پۆژیکى وادا پیاو نەیدەتوانى وەخت دیاری بکات، لەگەڵ ئەو شدا ھەر بۆ ھیۆر کردنەوہى وتم:

– دەمەو ئیواری ھەر دەگەین.

پاش نیوہرۆ پرۆشەى بەفر دەستی پى کرد، لە سەرەتادا بەکەمى، بەلام تا دەھات زیاتر دەبوو، تا دەشچووینە پێشەوہ بەفرەکە ئەستورتر دەبوو، کاتى گەیشتینە قەد پالى شاخەکە، کە دەبوو پيش ئیواری پیا سەرکەوین، تەواو شەکەت بووین، بەتایبەتى ھاوہلەکەم کە قاچەکانى بەدواى خۆییدا زۆر بەزەحمەت رادەکیشا.

ھیدی ھیدی بەشاخەکەدا، ملی سەرەو ژورمان گرت، لەگەڵ ئەو شدا کە لە پێشمانەوہ رینگەیان بۆ دەشکاندین، ھەر بۆ ئیمە، بەتایبەتى بۆ ھاوہلەکەم، سەخت بوو.

ئەو تەواو ھەناسە برکى پى کەوتبوو، لە کاروانەکەشمان تا دەھات دوا دەکەوت، بۆیە چەند جارى راوەستام تا پشوى بەخۆیدا بێتەوہ، پاشان دەکەوتینە پى. تا بەرەو سەرەو دەپۆشتین، بەفر خەستەر دەبارى، ھاوہلەکەم جاروبار دەکەوت و منیش لەگەڵ شەکەتیی خۆمدا، پەلامارم دەدا و ھەلم دەستاندەوہ.

رەشەبایەکی توند ھەلى کرد، بەفرەکەى لوول دەدا و دەیدا بەچرۆچاوماندا، دەنگە دەنگ کەوتە ناو بەفر شکینەرەکانەوہ، ھەریەکەو مەترسیی خۆى بەجۆرى نیشان دەدا، لەگەڵ ئەو شدا ھەر داویان دەکرد کە خیراتر برۆین. ھاوہلەکەم تەواو پەکی کەوتبوو، چەند جارى ھاواری لى کردم کە ناتوانى زیاتر پى بکات، بەلام من ھەر ورەم دەدایە بەرى و جاروباریش لەتە کلۆیەك شەکرەم دەدایە.

گه‌یشتبووینه ناوه‌پاستی شاخه‌که، گه‌رده‌لوولی ره‌شه‌با، هه‌موو جارئ
بو ماوه‌یه‌که له جیی خۆمانی قه‌تیس ده‌کردین.

هاوه‌له‌که‌م هه‌ر ئاخ و ئۆف و ناله و باوکه‌رۆی بوو، که له پرپیکا
یه‌گته‌خته له‌سه‌ر به‌فره‌که‌ لپی که‌وت، بۆیه‌ منیش هاواری به‌فر شکینه‌ره‌کان
و «م» کرد. هه‌موو ده‌وری هاوه‌له‌که‌ماندا، «ه» به‌ده‌ستی که‌وته
راوه‌شاندنی ده‌ستوپه‌لی، یه‌کی‌کیش که‌وته‌ شیلاندنی قاچوقولی، به‌لام ئه‌و،
بی جووله‌، لپی که‌وتبوو، به‌حال زمانی ده‌بزواند.

گه‌رده‌لوولی به‌فره‌که‌ چه‌ند جارئک لوولی داین و تیکرا سه‌روچاوی
هاوه‌له‌که‌می پرکرده‌وه. به‌ده‌ستی ئیشاره‌تی بو ده‌کردم، بۆیه‌ منیش خۆم
نه‌وی کرد و گویم نایه‌ په‌نا ده‌می‌ه‌وه، به‌زه‌حمه‌ت پیی وتم:

– ده‌رم. ده‌رم... به‌جیم به‌ئین!

به‌فری وای نه‌دی‌بوو، به‌فره‌که‌ لای خۆمان هه‌رگیز له‌گه‌ل ئه‌م تووشی و
زریان‌ه‌دا به‌راورد نه‌ده‌کرا، ئه‌وه‌ سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ش که‌ خۆی خه‌لکی
خوارووی عیراق بوو.

گه‌رده‌لوولی به‌فره‌که‌ له‌مبه‌ر شاخه‌که‌وه‌ ده‌یدا به‌وبه‌ردا و لیشاوی
به‌فریشی به‌سه‌ر گوڤالاکی ئیمه‌دا ده‌دا. ئه‌و هه‌ر که‌وتبوو، هه‌موو له‌گه‌ل‌یدا
هه‌ولمان ده‌دا، رامان ده‌وه‌شاند و هیمه‌تمان وه‌به‌ر ده‌دا. بی‌ه‌ووده‌ بوو، له
جیی خۆی هه‌ر نه‌ده‌جوولاند، بۆیه‌ به‌به‌فر شکینه‌ره‌کانم وت:

– چار چییه‌؟ چی بکه‌ین؟

هه‌موو سه‌رسام ئه‌بله‌ق تییان ده‌روانیم، له‌وه‌ ده‌چوو چاوه‌رپی من بن
پیشنیاریک بکه‌م که «ه» وتی:

– با بگه‌رپینه‌وه! گه‌ر نا هه‌موو ده‌مرین!

هه‌موو سه‌یری یه‌کتیریمان کرد. «م» رووی کرده‌ من، وتی:

– ئەى تۆچى دەلىيت؟

لە راستىدا نەمدەزانى چى بلىم، پرسىيارىكى چاۋەرۋان نەكراۋ بوو،
حەوت سەعات بەۋ بەفرەدا بەرپۆۋە بوۋىن، گەرەنەۋەش شەش حەۋتىكى
ترى ھەر دەۋىست بۆيە بە «م» وت:

بەچەند سەعاتى تر دەگەينە سەر لووتكەى شاخەكە؟

سەرى بۆ لووتكەى شاخەكە ھەلپىرى وتى:

– ھەر دوو سەعاتى تر دەخاينى.

لەسەر چۆك لە تەنىشت ھاۋەلەكەمەۋە ھەلترووشكام، سەرم نايە پەنا
گوۋى و تكاى ئەۋەم لى كرد، كە ھەر چۆنىك بىت ھىمەتىك بداتە بەرخۆى.
بىدەنگ سەرى نارەزايىى دەبزواند، يەكجار كەساس و كەسىرە و
پەككەۋتە دەھاتە پىش چاۋ، رەنگى تەۋاۋ زەرد ھەلگەرەبوو، لىۋەكانى شىن
و قلىشاۋ بوون، شەختەى بەفر سميئل و برۆكانى داپۆشىبوونە.
نەتروسكاىى و نەھىچ سىمايەكى وزە لە سەرۋچاۋىدا بەدى دەكرا. لەۋە
نەدەچۈۋ بەھىچ شىۋەيەك رى رۆيشتنى پى مابى، بۆيە بە «م» م وت:

– باشتروايە ئەم برادەرانە لەگەلىدا بگەرپىنەۋە بۆ ناۋدى. سەيرى

جەستە شەكەت و لاۋازەكەى بەردەمم كرد و بەردەوام بووم!

– ھەر كاتى رى شكىندرا، بىينەۋە بۆ ئەۋدىو بۆ كوردستانى توركىا.

پىشنيارەكەم لاي ھەموۋان سەرسورھىنەر بوو، لەۋە نەدەچۈۋ بپوا
بكەن، حەوت سەعات، لەۋ كرىۋەيەدا، بەفرشكاندن و ئىستاش، گەرەنەۋە؟!
بەلام كە بۆ جارى دوۋەم، دوۋىاتم كردهۋە، ئىتر گومانىان لە برىارى
بنجبرم نەماۋ سەرى رەزامەندىيان بۆ لەقاندەم.

پەلى ھاۋەلەكەمىان گرت و بەناۋ بەفرەكەدا، سەرەۋ خوار كىشيان كرد،

بۆيە ھاۋارم لى كردن.

– ڀاڪڻشان ماناي چي؟

يهڪي له به فرشڪڻه رهڪان له وه لاما وتي:

– ڪاڪي برا، ٺهه سهر به رهو خواره و بومان ناڪرڻه ڪوڙ، ههر له م داگه ڀانه ڀڙگار بووين، ٺيتر ٺاسووده بن، دلٽان هيچ نهڪات، بهڪوڙ دهگه ڀينه ناو دي.

که له وان جيا بووينه وه ورد به شاخه ڪه دا هه لده زناين، ٺهه جاره يان رهو تمان گهلي سهختر بوو. زرياني به فر له گهل ههر سهرکه وتني ڪماندا به هيتر ده بوو، جاري وا هه بوو چهند مه تري دهگي ڀاينه دواوه و ناوبه ناو «م» ده يوت:

– بهقوربانه دست و بردکه، ههر بگهينه سهر شاخه ڪه ٺيتر ته واو، ٺهه ويوه ته نيا داگه ڀانه.

بويه منيش هه موو هيتر و توانام ده دايه خوڻ و به چنگه ڪري و هه ندي جار به سنگه خشڪي به شاخه ڪه دا دهڪه وتمه وه پي، تا به رهو لووتڪه ي شاخه ڪه ش سهر دهڪه وتين به فر ته نڪتر ده بووه وه، به لام ره شها و گهر ده لولول به هيتر ده بوو، ماوه يهڪي ما بوو بو سهر لووتڪه ڪه، که هه ستم به وه ده کرد که جي پيڪانمان ته واو لووس بوون و سهرکه وتنيش، بهو پييه، زهحه تتره. ههر دووڪمان به سنگه خشڪي ده پويشتين، دهسته کانم ته زي بوون، ليوه کانم بو نه ده بزوا، پيلوي چاوه کانم به فر گرتيوني، بهر لووتم يهڪ پارچه بوو بوو به سههول، تاوه تاوه له ته ڪلويهڪ شه ڪرم له گيرفانم ده رهه ڀينا و ده منايه ناو ده ممه وه، له راستيدا هيچ سهه يتره م به سهر ليوه کانمدا نه ما بوو، چونکه چهند جاري له ته ڪلوه ڪان له ده مم دهڪه وتنه خوارئ. «م» ناو به ناو ٺاوري لي ده دامه وه و به ده ميڪي له رزو ڪه وه ده يوت:

– بهقوربانم بم ههر توڙيڪمان ماوه دهگهينه سهر لووتڪه ڪه. ورده ورده نزيڪ لووتڪه ڪه دهڪه وتينه وه، گهر ده لولوکه ٺهه ونده به هيتر بوو که من ته واو

ترسی ئه وهم لی نیشته، که جاری بهیه کجاره کی، بو ناو دۆله که فریمداته خوارئ و هه پرون به هه پرون ده بین، هه ر بۆیه ش هیئنده توند چنگم له به فره که گیر ده کرد.

چهند جاریک له په لویۆ که وتم و ته نیا به هاندانی «م»، که له پیشمه وه سنگه خشکیی ده کرد، ده که وتمه وه ره وت.

لووتکه ی شاخه که به پرونی ده بینرا، له گه ل ئه وه شدا هه ر نه ده گه یشتین، بۆیه خه ریک بوو بگه مه ئه و بره وایه ی که ده بیته هه ر دوو کمان دوو چاری تراویله بوو بین، گه رنا، بو هه ر نه ده گه یشتین.

هیشتا سه د مه تریکمان مابوو بو سه ر لووتکه که، من به ته وای له په لویۆ که وتم، دلم ئه وه نده به توندی لیی ده دا، که ده نگه ی له سه رمه وه ده هیئا، ده موت هانا، ها ئیسته له قه فه زه ی سنگمه وه ده رده په ریته.

به رچاوم تاریک بوو، هیچم به باشی بو به دی نه ده کرا، یه ک دوو چار سه رم دای به به فره که ی به رده ممدا و خه ریک بوو خه وی یه کجاره کیم لی بخا.

«م» پاشه وپاش گه رایه وه و چهند جاریک رای وه شاندم و به ده نگه ی به رز هاواری لی کردم.

– به قوربانه هه ر ئه م تۆزه... کورپه وا گه یشتین.

چاوم به ئه زیه ت هه له یئا و نوارپیمه سه روچاوی «م»، زور سه یر هاته پیش چاوم، سه روپوته لاکه ی یه ک پارچه بوو بوو به شه خته ی به فر و سمیل و برۆکانی تیکرا سه هو ل گرتبوونی.

به نوو زه وه پیم وت که کلۆیک شه کر له گیرفانم ده ربه ینی و بیخاته سه ر زمانم و ئه ویش ده سته جی، شاره زایانه، راسپارده که می جیبه جی کرد، هه ر پاش کرۆشتنی شه کره که، راسته وخۆ وزه و توانام پیا هاته وه و خستمیه وه سنگه خشکی.

هەر چۆنیک بوو گەشتینە سەر لووتکەى شاخەکە و لەو پووە سەیری
دۆلەکەى خوارمانەوه کرد. چ هەزار بەهەزاریک بوو، هەرگیز بروام نەدەکرد
کە ئیمە توانیببیمان بەو شاخەدا سەرکەوتبیین. لەو سەرەوه لایەلای لووس
و پۆرد و سەختی شاخەکە بەدی دەکرا.

سەرما دەرزى ئاژنى سەروو پووی دەکردین، بۆیە زۆر بەسەر
لووتکەکەوه نەماينەوه و بەپەله داگەراين. هەر ئەودىو لوتکەکە بووین
ئیتەر زریان و پەشەبا و گەردەلوولى بەفر نەما. ئەم دیو شاخەکە، باى
بەفر، نەى دەگرتەوه.

ماوهیەك خۆمان دایە پال گابەردیکى گەوره کە لاتەنیشتی بەفر زۆر
داینەگرتبووه و بۆ ساتیک پشوومان دا.

من هەر تەواو ماندوو کەسیرە بووم، بەلام «م» هیشتا گورپوتینی هەر
تیدا مابوو، دەستی دا بەسەر شانمدا و وتی:

– وا چاکە بکەوینەوه ری، با شومان بەسەر نەیت.

بەناچارى تینم دایەوه خۆم و بەشاخەکەدا داگەراين، کاریکى ستم
بوو، هەر لە یەکەم هەنگاودا، بەفر تا ناوەندی «م» هات. لە سەرەتا بروام
نەکرد، بەلام کاتى هەنگاوى دووهمى نا ئیدی گومانم نەما.

«م» ئاورپیکى پر بەزەبیانەى لی دامەوه و زۆر بەکەساسییەوه وتی:

– دیارە ئەمدیو شاخەکە نسییە و بەفر تەواو گرتوویەتەوه. ساتى بى
دەنگ بوو، پاشان هەر بۆ دنیاییم بەردەوام بوو:

بەلام گرنگ نییە! سەر بەرهو خوارپیه!

هیچم نەوت. لەو هیلاکەتییهى مندا شیلانى بەفر بەو شیوهیه مەحال
بوو. «م» هەر خۆی دەکووتا، بۆیە منیش بەناپەزاییهوه دواى کەوتم.

لە راستیدا ریشکاندنیکى بى ئەندازە زەحمەت بوو، بزمزانیبایە بەو

رادهیه دوو چاری ئەزیەت دەبین، هەرگیز ملم نەدەنا و لەگەڵ ئەوانی تەردا،
بێ سێ و دوو دەگەر پامەوه، بەلام تازە چیم بکردایە.

بەهەر حال ناچار بووین برۆین، کاتی سەیری کاتژمێرەکم کرد، تەنیا
یەك سەعات رۆژی مابوو، بۆیە منیش هەرچی تین و توانا و وزەم هەیه
دامە بەرخۆم و بەجی پیکانی «م» دا درم بەبەفرەکه دەدا.

سەیریکی دەور و پشتهی خۆم کرد، هەتا چاو برکات هەر بەفر بوو، هەموو
دنیا سپی دەچوو و هە، هیچ شتیکی وام لەو دەور و بەردا بەدی نەدەکرد که
نیشانە ی ژیان و ئاوەدانایی پێوه دیار بێت.

ئەگەرچی بەرپاڵەت جەستە خەستە و بێ هیز، دەمنواند، بەلام دۆخی
دەروونیم گەلی لەودیوه چاتر بوو.

تاریکی ورده ورده دەهات، لەگەڵ ئەوەشدا دەور و پشتهمان هەر رپوناک
بوو، سپیایی ئەو هەموو بەفرە تەنانەت بەشەویکی و تاریک و
نووتەکیش هەر دانە دەپۆشا.

لەمدیو بەفر نەدەباری، لەوه دەچوو بەفرەکه ی ئەودیوییش زیاتر
ئەنجامی رەشەباکه خۆی بووبیت، که بەفری سەر لووتکه ی شاخهکانی
لوول دەدا و دەیکرد بەناو دۆل و لاپالی شاخهکه دا و پاشانیش دەیهینا و
بەسەر و چاوی ئێمەیدا دەکێشا.

یەك سەعات بوو بەرپێوه بووین که له دۆلهکه ی خوارمانه وه چەند پەله
رەشاییه کمان بەدی کرد. «م» هاواری لی هەستا و وتی:

– بروانه، خەریکه دەگەینه ئاوەدانی.

ئەمە ی وت تەفەنگەکه ی سەر شانی داگرت و دووسی فیشهکه ی، له
خۆشیدا، روهو ئاسمان گێدا.

کهوتینه وه ری، تا بەرهو خوارتر دەبووینه وه، بەفر که متر دەبووه وه، بەلام

ھەر لە ئەژنۆمان نەدەھاتە خوار! «م» ۋەك بەببىنىنى ئەو پەلە رەشايىيانەى خوارمانەو، ھىزىكى نادىيارى تيا پەيدا بووبىت، زۆر لەو پېش خىراتر دەپۆيشت و لە ماوھىەكى كەمدا سى چل ھەنگاوى لىم دووركەوتەو. من سەرگەرمى بەفر شكاندن بووم كە بەدەنگىكى بەرز پېى وتم:

– من تۆزى خىرا دەپۆم، بەلكو بەزوويى بگەمە ناو دىي «گەليشم» و لەوئۆھ و لاخىك و چەند كەسكىت بۆ بنىرم. من بىدەنگ بووم، پاش ساتى دووبارە ھاوارى كرد:

– تۆش ھەر بەجى پىكانى مندا ۋەرە خوارى!

ئەوھى وت و ھىچ چاۋەپى ۋەلامى منى نەكرد و كەوتەو پى، بەلام ئەمجارەيان گەلى خىراتر، بەراستى تى نەدەگەيشتم كە چۆن ئەو دەتوانىت، دواى ئەو ھەموو ھىلاكيە، ۋا خىرا پروات... چ وزەيەكى نادىيار لە جەستەى (م) دا بوو.

من ھەر تەواۋ پەكم كەوتبوو، ئەوھى باش بوو سەر بەرەو خوارى بوو، رەشايىش لە نىو دۆلەكەدا بەدى دەكرا، ئەوھش كە بۆ من بزوينەرىكى لەباربوو، بۆيە بەردەوام ھەر تەكانم بەخۆم دەدا.

لە ماوھىەكى كورتدا «م» لە بەرچاۋ ون بوو، منىش لەسەرخۆ- لە راستىدا ھەر ئەوھندە وزەم پى مابوو- بەشاخەكەدا، داگەرام، تا دەشھاتمە خوارەو، ناو دۆلەكە چاكتەر بەدى دەكرا، ھەچۆنىك بوو خۆم گەياندە نىو دۆلكە. جۆگەيەك، سەرەو خوار سەرچاۋەى بەست بوو، ھەردوو كەنارى پر بوون لە دەوھن، بەفرەكە تا دەھات تەنكتەر دەبوو، بەلام من لەوزە بەدەر ھىلاك بووم. چەند جارنىك لە قەراخ جۆگەكە، لەسەر تاۋپىرە بەردىك دادەنىشتم و پشوم دەدا.

ناو دۆلەكە گەلىك سامناك و بەتەواۋى تارىك بوو، بەرچاۋى خۆم بەباشى بەدى نەدەكرد، ھەر ئەوھش بوو كە واى لى كردم قەراغى جۆگەكە

بەرنە دەم و لىيى دور نەكەومەو. چونكە - وەك تاقىكر دنەوئى
پىشمەرگايەتى - دەمزانى جوگەئى ئا و ھەر پياو دەگەينىتە ئاودانى.

خوپەئى ئا و سەر بەرەو خوار، تەنيا دەنگىك بوو كە لەو دۆلە چۆل و
تارىكەدا دەبىسترا، نەمدەزانى چەند دەبىت كە بەقەرەغى جوگەكەدا
دەرپۆشتم كە لە دورەو رۆشنايىيەكم ھاتە بەرچا، لە برىسكەئى
ئەستېرەيەكى دورى دەكر، لە سەرەتادا زۆر سەرسام بووم، بەلام پاش
تاويك لەو گەيشتم كە دەشى خەلكى ئاوايىيەكە بيت، كە بەرەو پىرم دىن.
رۆشنايىيەكە تا دەھات نزيكتر دەبوو و تارىكىيى نيو دۆلەكەش، كەم
كەم، دەروايەو.

ئەوئەندەئى نەبرد، تارمايى چوار زەلام، كە يەككىيان لوكسىكى بەدەستەو
بوو بەدى كرد، يەككىيان ولاخىكى پىش خوى دابوو، كە تەوا و نزيك
كەوتنەو، خورپەئى خوشيىەك سەرپاي گيانمى گرتەو. كاتى گەيشتمە لام،
زۆر بەگەرمى بەخىرھاتنيان لى كردم، يەككىيان، پراسكەيەكى كردو و
پارويەك نان و پەنيرى دايە دەستم، ئەوانى تريس. بەتانيىەك، كە دابوويان
بەپشتى ولاخەكەدا داگرت و دايان بەشانمدا و پاشان سواری ولاخەكەيان
كردم. يەككىيان جەھوى ولاخەكەئى رادەكيشا و لوكس بەدەستەكەش، لە
پىشمانەو، ھەنگاوى گورج و پتەوى دەنا و دوانەكەئى تريس، كە
سەرپووتەلاكى خويان، بەجامانە، داپوشىبوو، بەملاولاي ولاخەكەدا مى
رئيان گرتەبەر. خرمەئى بەفرى بەستووى ژىر سمى ولاخەكە، ئيقاعىكى
يەك نەواختى دەدايە بەرگويمان. يەككە لەوانەئى تەنیشتم، جامانەكەئى
لەسەر دەمى لآبرد و وتى:

- باشە ئيوە چۆن بەم رۆژە تووشە و لەم زريانەدا ويراوتانە خۆتان لە
قەرەئى ئەم شاخە سەختە بدن.

ھىلاك و كفت و شەكەت و بى تاقەت بووم، بەھەزار حال خۆم بەسەر

ولاخه كه وه پراگير ده كرد. له وه لامدا له ژير ليوه وه وتم:

– ئه وه له كاك «م» بپرسن!

پاستيان ده كرد، له ناوه پاستى مانگى ديسه مبهردا، كى سهره پويى وا دهكات، و به پوژيكي وا تووش، خوي دوو چارى شاخكي وا بهرن، له كوستاندا، دهكات.

كابراى تهنيشتم ماوه يهك بيدهنگ بوو، پاشان بى ئه وهى رووم تى بكات ، وتى:

– به هه رحال، كاريكى له ئه قل به ده رتان ئه نجام داوه. تا ئيستنه نه بيستراوه كه سيك له مانگى دوانزه دا، له م سنوره وه، هاتيته ئه مديو!

قافله كه مان ورد ورد ده پويشت، هه موو بيدهنگ بووين، كه له ناكاودا سه گوه پيك راپچله كاندم، ئه گه رچى سه گوه پ، زورجار، وه زع له پيشمه رگه تيك ده دات، هه رواش زور كه رت ده بيته مايه ي دلخوشي، چونكه سه گوه پ يانى ئاوه داني.

كاتى گه يشتينه ناو دى، سه گه كان ده وري ولاخه كه ميان دا، نه يانده هيشت دابه زم، بويه يه كيك له پياوه كانى تهنيشتم، پرى دايه كو ته ره داريك و سه گه كانى لى دوور خستمه وه.

خه لكى ناو دى زور به يان هاتبوونه ده ره وه، هاتنى غه ري به يهك له و شاخه وه كاريكى ئاسايى نه بوو، خه لكه كه به ره و پيرمه وه هاتن، يه كيكيان زور به ريزه وه پيى وتم:

– فه رموو، دابه زه ماموستا!

كه جوان سه رنجم دا «م» خوي بوو، پاك و ته ميز و پوشته و په رداخ و زپ و زيت هاته پيش چاوم، ده توت ئه سلهن ئه وه هه ر به و شاخه دا تى نه په ريوه! چون فرياكه وت وا زوو خوي بگوري؟ له ولاخه كه دا يانگرتم،

قاچەكانم تەواو گۆت بووبوون، خۆم بەپېوھ نەدەگرت، بۆيە دوو پياو
هاتنە ژېر باّم و بردميانه ناو مائىكەوھ، ديار بوو «م» زۆر بەسەليقانه،
پېش ئەوھى من بگەمە دى، ھەموو شتېكى ئامادە كردبوو.

بەچرپە بە «م» م وت:

– كوئيە ئېرە؟

لە وەلامدا بەپېكەنېنەوھ وتى:

– ئېرە بەحېساب توركيایە و ئەم دېيەش (گەليشمە).

توركيایە؟ زۆر لەسەرى نەپۆيشتەم، ديار بوو سنوورمان شكاندبوو، بەلام
بەھۆى بەفرەوھ ميلەكانى سنوورمان نەدى بوو.

زۆپای مالەكە گرمەى دەھات، خاوەن مائيش خېرا خېرا، بەمەقاشيەك
ئاگرەكەى سەرەو ژېر دەكرد. ھەر زوو ھەستم بەتېنى ئاگرى ژوورەكە كرد.

خاوەن مال تەشتيەك ئاوى گەرمى ھېنايە بەردەم و لەگەل «م» دا
ھەوليان دا پوزەوانەكانم – كە خۆم نەمدەتوانى – لە پى دابكەنن،
ھەوليكى بى سوود بوو، بەھيچ جورىك دانەدەكەندرا، خورى پوزەوانەكە
چوو بووھە يەك، كە ناچار بووم، داواى چەقويەك بكەم، بەلام خاوەن
مال وەك پياويكى دنيا ديدە، كە زۆر لەو بابەتەى منى دەبييت وتى:

– يەك سەعاتى تر پوزەوانەكانت وشك دەبنەوھ و بەئاسانى
دادەكەندرين. حەيفە، لە ھيچە، مەياندرېنە.

ئەو شەوھ زۆر بەى خەلكى دى ھاتنە لام، ھەمووشيان، گەليەك بەو
كارەمان سەرسام بوون، يەكى لە دانىشتوانى گوندەكە وتى:–

– ئيمەى گوندى لەگەل ئازار و سەختيدا پەرورەدە بووين.

ئيشارەتى بو «م» كرد و پرووى كردە من .

– ئەوا ئەو قەيناكە... خۆى كورپى ئەم ھەردوو كيۆھيە... ئەى توخۆت بۆ تووشى ئەم گيىرمە و كيىشەيە كرد؟

خەريك بووم وەلامى بدەمەوہ كە «م» بەشانازييهوہ وتى:

– ھەقاليشمان پيشمەرگەيە.

كە دانيشتووان زانييان پيشمەرگەم، ئيتەر ھيچ سەريان سوورپنەما. كەسيك بېيتە پيشمەرگە ئيتەر سلل لە شاخ و كيۆ و سەرما سوۆلە و نارەھەتى ناكات، ئەوہ بەلگە نەويست بوو.

خەلكى ئاوايى يەك لە داوى يەك بەجييان ھيشتين. خانمى مال، شوربايەكى گەرمى بۆ ھيئاين. يەك دوو كەوچكم خوارد. ئەگەرچى لە سەرتاسەرى ئەو پۆژەدا – جگە لەو پارووە پەنيرەى كە پيشوازي كەرانم بۆيان ھيئام – ھيچى ترم نەخواردبوو، كەچى ئەوئەندەم بۆ نەخورا. بەرپادەيەك خاوەن مالەكە بە سەرسوورمانەوہ تىي روانيم و وەك ھاندانك وتى:

كەسيك لەم زستانە سەختەدا، كيۆيكى وا وزە بەزىنى لە پۆژيكي وا سەرما و تووشدا برېبېيت، چۆن وابەقەدەر چۆلەكەيەك نان دەخوات؟

وەلامم پى نەبوو. داواى ليبوردم لى كرد، راديويەك كە لە نزيكەوہ دانرابوو سەرنجى راکيشام، دەستم داىوہ، بەپەلە ميلى راديوكەم گيىرا، ھەوالەكانى ئيران و خوييشاندانى خەلكى دژى رژيىمى شا، لە ھەموو ئيستگەكانى جيھان باس دەكران و سەرەتاي كۆتايىي رژيىمى گەندەلى شاي شايان بەرپوونى رادەگەياند، ھەموو جموجۆلەكانى خەلكى راپەرپو و خرۆشاوى نيۆ ئيران، ھەر ئەوھيان دەسەلماند، كە عەرشى دوو ھەزار و پينج سەد سالىەى كوورشى كە بىر – ئيتەر مەحالە بتوانيت بەردەوام بيت.!

خەويكى قورس تىنى بۆ ھيئام، ھەوالە دلخۆشكەرەكان و وزە ھينەرەكانى نيۆ ئيرانيش ھيرشى وەنەوزمى بۆراندەگىرا، پىلوى

چاوهكانم بهئەزىهت بۆ ھەلدەبەردرا، لەو دەچوو خاوەن مالى ھەستى بەرپادەى شەكەتيم كردبەيت، چونكە راپەرى و دوشەككى بۆ ھىنام، زۆر ھەولى دا لەسەرى بنووم، بەلام من رازى نەبووم، تەنيا داواى بەتانييەكم كرد و ھەر لە جىيى خۆم پاكشام .

«م» چراكەى كز كرد و چەند لەتەدارىكى ھاويشتى ناو زۆپاكەو و لە سووچىكى ژوورەكەدا خۆى لە لىفەيەكەو ھەرمۆلە كرد. تيشكى گرى زۆپاكە بەسەر ديواركەى بەرامبەرمەو سەماى دەكرد.

بەيانى زوو - دواى سووكە بەرچاييەك - لە دى دەرپەرين، ئەويش لەسەر پيشنيارى «م» بوو كە دەيوت:

- ئيرە توركيايە و پياو دەبەيت زۆر وشيار بەيت.

بەقەراخ جۆگەكەدا سەر بەرەو خوار بووينەو، بەفر ئەو ناوھى ئەوئەندە نەگرتبوو، تەنيا پەلە پەلە، ليرە و لەوى بەدى دەكرا، دار و دەوئىكى زۆر ئەمبەر و ئەوبەرى جۆگەكەى تەنيبوو.

ماويەك بەرپۆھ بووين، سەرم بۆ ئاسمان ھەلپرى، شين و ساف و بى گەرد بوو، تا ئەو كاتە ھەستم بەو نەكرد بوو كە چ رۆژىكى خۆشە - ھەر لە زستان نە دەچوو - چەند پىچەوانەى دوينى بوو كە سروشت، ھەرچى، تاوتين و تواناى خۆى ھەبوو - بى باكانە - بەسەردا ھەلپشتين.

تيشكى زيپىنى خۆر لا پالى گەردەكانى تەنيشتمانەوھى داگرتەو، ئاورم دايەو، شاخەكەى دوينم دى، چ ديمەنىكى ھەست فرين و ناخ بزوين و چ تابلۆيەكى بەسام و بەھەيبەت بوو، بەفرى سەر لووتكە بەرزەكان، وەك ئاوينە، شەوقيان دەدايەو و ئاوى چاويان دەبرد.

چەند مالىك ھاتە سەر ريمان، لامان نەدا، ئەويش ھەر لەسەر برپارى «م» بوو كە بەدەم رىگەو دەيوت:

– چاكتر وايه كه مترين كەس، لەم ناوچەى سەر سنوورەدا بمانبينيٽ...

دەمەو نيوەرپۆ گەيشتینه تاقە مالىك، «م» وتى:

– ليرە، لەم ماله چاوهپریم بکە. من تا دىي «گارى» دەچم. زورى لەسەر نەرۆيشت، لە مالهكە دايمەزراندم، خاوەن مال لەوى نەبوو، بۆيە «م» بەكەيبانوى مالهكەى وت:

ميوان رادەگرن.

ديار بوو ناسياوى بوو، چونکە زور دۆستانە بەرەو پيرمانەو هات و

وتى:

– کەرەم کەن، مالى خۆتانە.

«م» لەگەل ژنەكەدا كەمى چرپەى كرد و پاشان پوخسەتى خواست.

خۆم كرد بەژووردا، مالهكە يەكجار هەژار دەهاتە بەرچاو، لەسەر لباديک دانیشتم، لای خواروومەو پارچە بەرەيهكى شپەلهى، کون کون، راکرابوو کە بەئەزىت لەگەل زەوييهكەدا جيا دەکرايهو.

کەيبانوو کەوتە گەرم کردنى زۆپاکە و منيش شانم دايە سەر سەرينيک و ئانيشکم لى دادا، هەستم دايەو گەشتەکەمان و ئەو دەرديسەريانەى تا ئەو کاتە هاتبوو پيگەمان، قسەکانى دويني شەوى ئاوايى «گەليشمم» دەهاتەو ياد کە دەيانوت: چۆن توانيوتانە ئەو شاخە بپرن.

ژنەكە چايەكى نايە بەردەمم، سەرنجى ژوورەكەم دا، بنمىچەكەى بەدووگەل رەش دا گەرابوو، دەستيک نوين لەسەر سندوقىكى کۆن هەلچنرابوو، بەجاميک. کە لەو دەچوو زور لە کۆنەو نەشورابيت، نيوەى داپۆشرابوو، چەند کولەكەيهک، بەديوارەكەى بەرامبەرمەو ئاويزان بوو. ئايەتيكى قورئانيش کە لەبەر شپى و کۆنيى، نەدەخويندرايهو لە ژيريهو، بەبزمەر، چەسپيندرايوو. بەدەم چا خوارنەكەو وىستم بابەتى دەمە

تەقىيەك دابمەزىنىم، بەلام ھىچى وام بەخەيالدا نەدەھات، بۆيە زىياتر خۆم
سەرقالى چا خواردەنەۋەكەم كرد، كە ژنەكە بى ئەۋەى سەيرم بكات وتى:

- خەلكى كى دەرى؟

زۆر خۆشحال بووم كە پەردەى بىدەنگى دىپىندرا، وتم: خوشكى... من
خەلكى ئەۋدىوم!

بەئاۋازىكى سەرسوۋرماۋىيەۋە، بى ئەۋەى سەر بەرز بكاتەۋە وتى:

- كام دىو... برا؟

پاستى دەكرد، ئەۋ شوئىنەى لىى بووين نزيك ھەردوۋ سنوورى عىراق و
ئىران بو، بۆيە ۋەك پوونكردەنەۋەيەك - زىياتر بو داپوشىنى نەشارەزاييم
- وتم:

- خوشكم... دىوى عىراق.

ئىتر ژنەكە قروقە پى لى كرد و ھىچ لەسەرى نەپۇيشت، پيالە و
قۇرىيەكەى گرد كردهۋە و لە چاۋ ون بو.

جاريكى تر كەۋتمەۋە بىر كردهۋە، ئەمجارەيان بىرم لە رىگەكەى
بەردەممان دەكردەۋە. رىى زەحمەت - لاي من - تەنيا گەيشتن بوو
بە«شەمزينان»، چونكە لەۋەۋ دوا، بو شارە گەۋرەكان، رىگەى ئۆتۆمبىل
ھەبوو.

ئەۋەندەى نەبرد ژنى مالىكە ھاتە ژوورى، سىنەيەكى بەدەستەۋە بوو
لەگەل برى نان و دەۋرىيەك ھىلكە و پۇن.

زۆر سوپاسى ژنەكەم كرد، زۆرىشم برسى بوو، بۆيە بى سى و دوو تىى
نىشتم.

دەستم لە خواردەنە كەدابوو كە «م» خۆى كرد بەژووردا، ئەمجارەيان
تەۋاۋ خۆى گۆرى بوو، خەرىك بوو، نەيناسمەۋە، جلە كوردىيەكانى لەبەردا

نەبوو، لەباتى قەمسەلە و پانتۆلىكى پۆشيبوو، كاسكىتىكى ئىنگلىزى چرچ و لوچى لە سەر نابوو. زۆر بەسەرسوورمانەو، تىم دەروانى بۆيە وتى:

– چىيە؟ سەپرى جەلەكانم دەكەيت؟ كەمىك راوەستا و دەستى بۆ كاسكىتەكەى سەپرى پاكىشا و وتى:

– لێرە بەدواو جلى كوردى ناخوات دەبى جلى رەسمى بپۆشین.

«م» راستى دەكرد، ھەموو كەسەك لە توركيا – بەپى فەرمانى ئەتاتورك – دەبووایە چاكەت و پانتۆلى بپۆشيبايە. لای ئەتاتورك وابوو كە جل گۆرپىن دەتوانىت و لات پىش بخات و پەيوەندىيە كۆمەلایەتییەكانىش بگۆرپىت و بەرەو ئاستىكى دى بەرپىت!

ھەرچەندە بەنەسبەت كوردستانەو، مەبەست پىشكەوتن و گۆرپىنى پەيوەندىيەكان نەبوو، بەلكو مەبەست تەنیا نیشاندانى رەگەز پەرسى شۆقىنىيەتى خۆى بوو، گەر نا، ناچار كردنى دىھاتى و شوان گاو، لەو ناوچە سەخت و دوور دەستانەدا، بۆ پۆشىنى «چاكەت و پانتۆل»، تەنیا لە گالته و مەسخەرە پى كردن، زیاتر ھىچى تر نەبوو. دیمەنىكى تەواو نەگونجاو دلتەزىن بوو، كاتىك كە پىا، شوانىكى نەخویندەوارى قورپەسەرى بەچاكەت و پانتۆلىكى، ھەمە رەنگى، شەرەو دەبىنى، ھەر كسپە لە جەرگىيەو دەھات.

لەگەل «م» دا كەوتىنە رى، ھەستم كرد كە تەواو لارپى دەگرىت، بۆيە وتم:

– ئەم ناو ھىچ مەترسىي ھەيە؟؟

بى ئەو ھى ئاورپم لى بداتەو وتى:

– ئەى چۆن، ئەم ناو پەرە لە قەرەقوول (*)

(*) مەخفەرى جەندرمە.

سەيرى كردم، زەردەخەنەيەك گرتى و وتى:

– بەشۈننىڭدا دەرۋىن كە تووشيان نەبىن...

«م» دەيوست لە پېشدا بمبات بۇ دېيەكەى خۇيان و لەوئ جەكانم پى بگۆرى. ئەوئ باش بوو برادەرىكى خۆم، كە لەو رېگەيەو گەرابوئوئە بۇ كوردستان، جەكانى خۇئ لەوئ بەجى ھېشتبوو.

دەمەو ئىوارئ گەيشتىنە دىئ «گارئ»، باوكى «م» پېشوازيبەكى گەرمى كردين، خواردنىكى سەرپېيمان خوارد و پاشان خۆم گۆرى. «م» سەرنجى دايە جەكانم وتى:

– ئىستا كەس نازانىت كە لەو شاخ و داخەو ھاتوويت...

لە مائەكە دەريەرىن، تارىكى بالى كېشا بوو بەسەر دىدا، خەلكى زور بەدەرەو نەبوون ئوتومبېلېك لەسەر سووچى مائەكە راگىرا بوو «م» چرپاندى بەگوئىمدا:

– بەرەو شەمزينان دەمانبات...

ئوتومبېلەكە پى شەمزينانى گرتە بەر. ماوئەكە بوو بەرپوئە بووين. «م» بەئەسپايى پىي وتم:

– پېش شەمزينان دادەبەزىن. كۆنترۆلى سەربازى ھەيە... لە لوفەكانى پېش شەمزينان دابەزىن، بەلاى راستدا لامان دا و چەند گردۆلكەيەكمان بېرى. تارىكى ھەلگەرانى بەسەرگەردەكاندا سەخت كرديوو، بەلام شارەزايى «م» لەو شەوئەنگوستە چاوەدا سەرسوورپھىنەر بوو. بەسەرگردىڭدا سەركەوتىن و كاتى داگەراين گلوپەكانى «شەمزينان» لە بەردەمماندا بوو، «شەمزينان» ئەوئەندە گەورە نەبوو وەك بەخايالدا دەھات، شارۆچكەيەكى خنجىلانە كە كەوتبووئە نىوئەند كۆمەلى شاخى سەختى رپوتەوئە كە بەفر لووتكەكانى رۆژھەلاتى داپوشىبوو. وردە وردە سەر بەرەو خوار رېمان كرد

تا گەيشتىنە گەرپەكەكانى پۆژھەلاتى شار، ئەوسا بەئاشكرا سەربازگەيەكى يەكجار گەورەم بەدى كرد، قوللەي پاسەوانى دەورى سەربازگەكە بەئاشكرا دەبىنرا، پېرۆژىكتەرە بەھىزەكان سەرانسەرى دەورى شارەكەي پۆشن كىردبووۋە.

«م» لىم نىك كەوتەو و ئانشكىكى تىوۋەژاندم.

– بەزوتىن كات دەبى لە بەرچاۋ پۆشنىايىي پېرۆژىكتەرەكان ون بىن دەنا تەقەمان لى دەكەن...

ھەنگاۋەكانمان گورج تر كرد و خومان خزانە نىو يەكەمىن كۆلانەو، چىراي ئەلەكتىكى كۆلانەكان كىزكز دەسووتان، كەس بەدەرەو نەبوو، ھىچ جمۇجۇلىكىش لەو ناوہ دا بەدى نە دەكرا. لەو دەچوۋ سەرما تىكرى خەلكى شارەكەي خزانەبىتە ژوورەو، چونكە تەنانەت ورتەيەكىش نەدەبىسترا.

بەچەند كۆلانكى پىچاۋپىچى پىر لە قورپ و لىتەدا، بىدەنگ دەپۆشتن كە «م» لە ناكاۋىكدا لە بەردەم خانوۋەيەكدا راۋەستا. سەيرىكى ئەملا و ئەولاي خۇي كرد و وتى:

– ئەم سەرما و سۆلەيە بۇ ئىمە گەلىك لەبار بوو. سەير، لە سايەي خواۋە كەس نەيدىن.

لە دەرگاي مالىكەي دا، كاتىك دەرگا كرايەو، لەگەل خاۋەن مالىكەدا، كە درزىكى كىردبوو نىو دەرگاكەو، چەند وشەيەكى بەتوركى گۆرپىيەو، كە من ھەر ھىچى تى نەگەيشتم. چووينە ژوورەو، مالىكە پىشۋازىيەكى گەرمىيان لى كردين، ئەگەرچى من تاكە وشەيەكىش لە توركى خالى نە دەبووم، لەگەل ئەوۋەشدا، ھەستم كرد كە مالىكە تەۋاۋ مىۋان دۆست بوون. «م» ھەر زوۋ تىي گەياندن كە من لە توركى ناگەم، بۆيە لەگەل مندا

بەكرمانجى دەدوان، كەچى لە ناو خۆياندا ھەر بەتوركى بەردەوام بوون، ئەو شەو لەو مائە ماينەو، «م» ھەر لەگەل كورپى خاوەن مائەكەدا سەرگەرمى دەمەتەقى بوو، جاروبار ھەندىك لە قسەكانيان بۆ تەرجومە دەكردم. ئەوئەندەى من حالى بووم، كورپى خاوەن مائەكە دەيوست بەيانى ئوتومبىليكمەن بۆ پەيدا بكات و بەرەو شارى «گەشەپ» پەوانەمان بكات. كورپى خاوەن مائەكە كە گەنجىكى (۲۰) سالان دەبوو. پوو تى كردم و وتى:

– تازە ئەمشەو ھىچ بەم پەلە پەلە ھىچ پەيدا ناييت، سبەينى ھەول دەدەين ئوتومبىليكمەن پەيدا بکەين.

سەيرىكى «م»ى كرد و پاشان بەردەوام بوو.

– زۆر ھەز دەكەم چەند رۆژىك لامان بمىننەو و ھەندى لە ھاوپىانمان ببينن، چونكە لام واى، ئەوانىش تامەزىوى دەنگوباسى شۆرشى نووى كوردستانى عىراقن؟

بەلاچاو سەيرى «م»م كرد، ئەو پىشتى لە گلۆپى ژوورەكە بوو، بۆيە ھىچ جوولەيەكم لە سەروچاويدا، كە پەنگدانەو. ئەرى يا نەرى بى بەدى نەكرد.

خۆشحالىي خۆم بۆ پىشنيارەكەى نىشان دا و وتم:

– من ھىچ پەلەم نىيە و تەواو ئامادەم، كەى دەخوازن، باسى شۆرش و كوردستانى ئەودىوتان بۆ بکەم، دەيكەم.

كورپى خاوەن مائەكە گەشكە گرتى و وتى:

– سبەينى دوو ھاوپى دىنە لاتان.

سەرى رەزامەندىم بۆ لەقاند. ئەو شەو تۆزى باسى لای خۆمانم بۆ كرد

و ھاوکات سەرسوورپمانی خوۆشم لە تورکی ئاھاوتنی نیو مالیان نیشان دا.

کورپەکه پشتگیری بوۆ چوونەکانی منی کرد و وتی:

– ھاوړی، توۆ نازانیت چەند دەرەندن لەسەر بچووکتیرین شت بیانوو بەپیاو دەگرن.

کەمیک راوەستا و پاشان ھەستایە سەر پی و پەردە ی سەر پەنجەرە ی ژوورەکە ی ھینایەو ە یە ک و بەردەوام بوو.

– بەتایبەتی بەدانیشتووانی «شەمزینان». پەنگە خوۆت ھەرزوو ھەستت بەو سەربازگە گەورە یە کردبیت، کە خوۆی بەتەنیا لە نیوہی شارەکەمان گەورەترە، زیدە پۆیی ناکەم، گەر بیتو، بلیم ژمارە ی سەرباز و کارمەندان ی سەربازگە کە و سیخور و چلکا و خوۆرانیان، پەنگە، لە ژمارە ی دانیشتووانی «شەمزینان» زیاتر بن.

خوۆشم ھەستم بەو راستییە کردبوو کە سەربازگەکە ی «شەمزینان» یە کجار گەورە بوو. پۆیمی تورکیش، وە ک داگیرکەر، لەگەل خەلکی کوردستاندا پەفتاری دەکرد، گەر نا ئەو ھەموو سەربازگە و قەرەقوول و ژاندرمە و پەبیە چی بوون، کە لەو ناوچە شاخاوی و دوور دەستانەدا، قوتی کردبوونەو.

زۆری ترمان قسەکرد تا باویشکە یە ک لە دوای یە کەکانی «م» بەئاگای ھینایەو و کاتی نووستنی بیرخستینەو.

بەیان ی دوای بەرچایی، دوو ھاوړی پیکخراوی «کاو» ھا تنە لام. دەربارە ی وەزعی خوۆیان گەلێک دوان، سەبارەت دوۆخی ناھەمواری کوردستان زۆر راستییان خستە پیش چاوم. ئەگەرچی پۆیمی «ئيجا قید»، دەسەلاتی سیاسی لە «ئەنقەرە» دەبرد بەرپۆو و لە بەرچاوی جیھان،

بەتایبەتی پوژناوا، دەمی لە دیموکراسی و سۆسیالیزم و خوشگوزەرانییەوه دەکوتا، کەچی لە ناوچە کوردییەکاندا، دەسەلات ھەر بە دەست عەسکەرەوه بوو. ھیچ نیشانیەکی دیموکراتی و پزیمی مەدەنی لە ناوچانەدا، بەدی نەدەکران و کوردستانیەکانی نۆمی داوکه و تووی کرد بوو. دیارە ھەر ئەوھش وای لە ریکخراوە کوردییەکانی نیو تورکیا کردبوو کە خەباتیان نھینی و چالاکی سیاسیان ژیرەمینی بیّت.

دەربارە کوردستانی عیراق پرسیاری زوریان کرد، ئەوھی بەلای ئەوانەوه گەلی سەر سوورھینەر بوو، ئەوھ بوو کە چۆن ئیمە کوردی عیراق دوا تیکشکانە گەورە، توانیومانە جاریکی تر، دەست بەدینەوه چەک و سەر لە نوێ خەباتی چەکداری بەریا بکەینەوه.

دەمەو نیوھەرۆ جییان ھیشتین و لە خواحافیزیدا وتیان:

– ئیواری دوو برادەری تر دین و مەسەلە ی پەوانە کردنیان بو شاری «گەقەپ» ریک دەخەن.

ئەو پاش نیوھەرۆیە لە گەل کورپی خاوەن مالهە و «م» دا کە وتینە و توویژ. من باری سەرنجی خۆم دەربارە دیارەدی زیدە چە پەرەویی زور لە ریکخراوە سیاسیەکانی کوردستانی تورکیا نیشان دا. کورپی خاوەن مالهە دە یویست پاساویک بو ئەو بان – چە پییە نیو خویان بدۆزیتەوه، بەلام سەرکەوتوو نەبوو، وەلامەکانی و پەتکردنەوهکانی، بی ئەنمونی و ئاستی سیاسی تەنکی – بەلام دلسۆزی – دەنواند.

پزیمی تورکیا بەو سیاسەتە سەرکوکتەرانە کە لە ماوەی زیاد لە نیو سەدە پەپرەوی دەکرد، وای لە خەلکە کە و ریکخراوە کوردییەکان کردبوو، کە ئەوانیش، داواکانیان و ئامانجی ریکخستەکانیان دوور لە واقع دابریژن. خەباتیان زیاتر لە کاردانەوهیەکی دژ بەزولم و زور دەچوو، وەک، لەوھ پڕوگرامیکی سیاسی گونجاو بیّت کە داھاتوویەکی رۆشن بو گەلەکەیان

دەستەبەر بکات، چونکە زۆربەى پیکخراوەکان ئەگەرچى تورکيا ئەندامىكى گرنگ و چالاكى ناتۆش بوو، زۆر دژ بەسۆفیهت بوون، ئەوا دەیانویست سۆسیالیزمىكى نوئى، لە جیى ئەو سۆسیالیزمە، لە ولاتىكى ژیر دەستى وەکو کوردستانى تورکيا دابمەزىنین!!

دەمەو ئیوارە لە دەرگا درا، بەنىگەرانییەو سەیرى یەکترمان کرد، کورپى خاوەن مالهەکه راپەرپى و درزىكى خستە پەردەى سەر پەنجەرەکه و پاش ساتى ئاورپى لى داینەو و بەزەردەخەنەیهکەو که نوقمى سەرکەوتن بوو وتى:

– برادەرانی!

گورج خۆمان گرد کردەو و لە بەردەم دەرگای دەرهو، کورپى خاوەن مالهەکه، خواحافىزىیەكى گەرموگورپى لى کردین و داواى سەرکەوتنى بو کردین و ئیمەش دوای ئەو دوو برادەرە کەوتین. ئەوێ لە سەرەتا دا سەرنجى راکیشام سیمای سەیر و سەرسوورپهینهرى ئەو دوو برادەرە بوو. یەکیکیان سەرى پاک تاشى بوو، بەلام بەپىچەوانەو پىشكى درىزى هیشتبوو، ئەوى تریان سمىلى تاشى بوو، چەند خالىكى دەستکردى لەسەر روومەتەکانى وەك ئەکتەرىكى سەرنەکەوتوو نەخشاندبوو، سەرەپای ئەوێش چاویلکەیهكى رەشى لە چاودابوو ئەگەرچى رۆژ بەرەو رۆژئاوا بوونیش دەچوو.

لەو دەچوو ئەو خوگورپهينەیان، بەو شیوێ زەقە، کە مروقى نەشارەزاش هەستى پى دەکرد، بو ئەو بوو بىت، کە بەو کارەیان هەلدەستن – ئەویش پەیدا کردنى ئوتومبیلە – نەناسرینهو!

ئەوان یەك بەدواى یەكدا و ئیمەش بەدواياندا، دەرویشتین سەر سافەکەیان خیرا خیرا ئاورپى لى دەداینەو و هەلوئىستەیهكى دەکرد و بەسەرى پەنجە ئاماژەى بو برادەرەکهى دەکرد و ئەویش بەدەورى خوئى، بەشیوێیهكى

میکانیکی، دهقاو دهق پهفتاری دهکرد. ئەوان مهسه له کهیان زور به گه وره گرتبوو، هه لسه که وتیان پیاوی دهخسته پیکه نین و منیشی ته واو دلخورت دهکرد، بویه زیاتر خووم له «م» نزیك کردهوه و به چرپه پیم گوت:

– گهر ئەمانه ئەوا رینماییمان بکهن، بیگومانم تووشی به لایه کمان دهکهن.

ئهو جوړه پهفتاره ی ئەوان، ههر دهبووه مایه ی سهرنج راکیشانی خه لکی، به لام سوپاس بو خوا، کولانه کان ئەو سهر له ئیواره یه هینده خه لکی پیوه نه بوون. ته نیا یه که دوو که سمان هاته ری، ئەوانیش له بهر سهرما، کاسکیته کانیان تا سهرچاویان راکیشابوو، ملیان کور کردبوو و مل پیچه کانیان له دهمولووتیان هوه ئالاندبوو، به لاماندا تی دهپه رین – وه که ههر هه ستیان به بوونیشمان نه کرد بیته – تارمایی ئاسا له بهرچاوه غه یب دهبوون. کاتیک گه یشتینه ماله کانی رۆژئاوا ی «شه مزینان»، دهوور بهر ته واو تاریکی کردبوو، له په نا که لاهه یه کدا، رینمایه که رانمان رایان گرتین و خو یان له چاوه ترووکانیکدا، تاریکی قوتی دان.

له په نا دیواری رووخواوی که لاهه که دا هه لته رووشکام «م» ههر به پیوه بوو. سهرنجی ئەملاو ئەولای ده دا. لیم پرسه ی:

– چ پیویست به م دوو براده ره بوو، مه گهر خو ته خه لکی ئەم ناوچه یه نیت؟

سهری ره زامه ندی له قاند و له ژیر لیوه وه وتی:

– با چو ن نا، به لام ئەوان خو یان هه ز دهکهن... هه ز دهکهن خزمه تیکت بکه ن!

هه یچ له سهری نه رۆیشتم، هه ردووک بی ورته چاوه پروان بووین، شوینه که مان مه ترسیدار بوو، چونکه هه رکه سیک له ویدا به دی بکر دینایه

گومانی لی دهر دین، لهوه دهچوو خومان هشار دابیت و له بوسه دابین، بهلام تازه... تازه ناچار بووین.

ماوهیهک، به بیدهنگی، لهو شوینه دا بووین، کاتیک گویمان له دهنگی ئوتومبیلک بوو، که لیمان نزیك دهکته و تهوه، که راوهستا، یهکیک له برادرهکان بههله داوان بهپیرمانه وه هات و بهه ناسه برکیوه پیی وتین: ئوتومبیل... ئوتومبیل... ئامادهیه.

که له کهلاوهکه هاتینه دهره وه و بهدور و پشتهی خومدا پروانیم، هر بروام نهکرد. گهلابهیهک وهستا بوو، چهند کریکاریک له پشتهی گهلابهکه دا بهپیوه راوهستا بوون.

بهسهر سوورمانه وه بهبرادرهکه م وت:

ئا ئه مهیه... ئوتومبیله که؟!

ئهو هیچ ورتهی نهکرد، هر بهدهست ئاماژهی بو ئوتومبیله که دهکرد. بهدهنگیکی لهرزورکه وه وتی:

بهلی... بهلی... هه قالان... بهپهله سوار بن تا کهس نهیدیون!

زۆشله ژابوو، دهنگی لهرزۆک و گیربووی رادهی نیگه رانی و بی سهریی نیشان ده دا.

که له ئوتومبیله که نزیك که وتمه وه، بهبرادرهکهی تریانم وت:

چۆن وا و به ئاشکرا برۆین، نازانی ئیمه قاچاغین.

ئهویش ئه وه نده په شوکابوو که له وه نه دهچوو هر گویشی له قسه کانم بیت. هر سهری ئه ملاولای خوی دهکردو وه که فرمانی سهر بازی بدات وتی:

خیراکه ن... درهنگه... سوارین... سوارین. کریکاران و شوفیری گهلابه که

بەسەرسامییەو تییان دەروانین و لەم کەینوبەینە تیّ نه دەگەیشتن...
لەوہ زیاتر خۆمان دوا نەخست، دیار بوو، مشتومرمان بی سوود بوو،
بەپشتی گەلابەکەدا ھەلزناین و لە ناو کرێکارەکاندا ئیمەش بەپیوہ
وەستاین.

لە دلی خۆمدا وتم:

– کاری نھینی ھەر وا دەبیت.

گەلابەکە کەوتە کار و برادەرەکانیش – وەك زەوی قوتی دابن – لە
چرکە یەکەدا لە بەرچاو نەمان.

ئۆتۆمبیلەکە کەوتە ری، لە راستیدا ئەو ھەقالانە کارێکی زۆر
سەرپێیان کرد و ئیمەشیان تووشی دۆخێکی زۆر نالەبار کرد، لە لایەک
سەرمای پستی گەلابەکە پیاوی دەتەزان و لە لایەکی تریشەوہ سوار بوون
بەو شیوہیە ھیچ سەلیقە یەک و لیژانینیکی بەخۆیەوہ نە دەنواند.

لە پستی ئۆتۆمبیلەکەدا ھەلتەک ھەلتە کمان بوو، سەرنجم دایە
کرێکارەکان، ھەموو لە سەرما شین و پەش داگەرا بوون، ریشیان ھاتبوو،
بەچاکەت و پانتۆلە کورت و کویر و چلکنەکانیانەوہ ئاستی ھەژاری و
نەبوونیانی، بەزەقی، رادەگەیاندا. یەکیکیان لیّم ھاتە پیّشەوہ و بەدەنگی
بەرز وتی:

ھاڤالۆ... خەلکی کی دەری؟

زۆر سەرم سوورما، چۆن، بەچیدا، زانی خەلکی لای ئەوان نیم،
بەجلەکانمدا کە زۆر تازەبوون، بەسەروسیمما و ھەییئەتمدا یا بەسواربوونی
نا بەدلی پستی گەلابەکەدا؟ نازانم، لەگەڵ ئەوہشدا زۆر بەکورتی وتم:–
ئەودییو... ئەودییو.

ئاوازی وەلامدانەوہکەم بەکورتی و بی سەبری بوو، ھیچ مۆلەتی

پرسیاری تری نه‌ده‌دا، بۆیه کریکاره‌که به‌سه‌ر سامیییه‌وه تیئی پروانیم و پاشان پرووی وهرگیژا و هیچی تری نه‌گوت، منیش هەر بۆ ئه‌وه‌ی نه‌کو پرسیری ترم لی بکا خۆم به‌سه‌یری شاخه‌که‌ی ئه‌وبه‌رمانه‌وه خافلاند.

سه‌رما و بای توندی پشتی تومبیله‌که تینی بۆ هینام، بۆیه به‌چیچکانه‌وه دانیشتم و ویستم پال به‌دیواری گه‌لابه‌که‌وه، بدهم که «م» به‌توندی شانی راوه‌شاندم و ناگاداری کردم‌وه که ئه‌و کاره نه‌که‌م. قه‌راغ و لیواری و زه‌مینی گه‌لابه‌که یه‌کپارچه قور و لیته بوو، بۆیه به‌ناچاری هه‌ستامه‌وه سه‌ریی و خۆم به‌ناره‌زایی دایه‌وه به‌ر ته‌وژمی هه‌وا سارده‌که. شاخی رۆژئاوای شه‌مزینان سه‌راپای به‌فرگرتبووی و ته‌نیا ریئی ئۆتۆمبیله‌کان ره‌ش ده‌چوووه و ئه‌ویش تا زیاتر سه‌ر ده‌که‌وتین به‌فر و به‌سته‌له‌ک دای ده‌گرته‌وه.

ده‌ستم – له سه‌رما – خستبووه ناو گیرفانی پانتۆله‌که‌م و ده‌مویست ته‌وازی خۆم تا‌قی بکه‌مه‌وه که له نا‌کا‌وا ئۆتۆمبیله‌که له کار که‌وت و له جیی خۆی راوه‌ستا. شوفیره‌که هه‌رچی هه‌ولی دا بیخاته‌وه کار، به‌لام بی سوود بوو.

له‌گه‌ل کریکاره‌کاندا دابه‌زین و ده‌سته‌وه‌ستان ده‌مان‌پروانییه ئۆتۆمبیله‌که، شوفیره‌که داوای لی کردین، که به‌هه‌موومان، پال بنیین. هه‌ولیکی بی به‌ر بوو، ئۆتۆمبیله‌که یه‌ک بست له جیی خۆی نه‌بزوا.

بی هیوا و سه‌رزه‌نشته‌که‌رانه ده‌م‌پروانییه «م» ئه‌ویش بی ئومیدانه ده‌ستی نابوووه ژیر چه‌ناگه‌ی و له نیگای چاوه‌کانم رای ده‌کرد.

که‌س نه‌یده‌زانی چی بکات، شوفیره‌که هه‌ر بۆ دلنه‌وایی ئیمه‌ دابه‌زی و وتی:

– به‌شکو ئه‌مه‌ خوايه ئۆتۆمبیلێک په‌یدا ببیت و به‌ره‌و «گه‌قه‌ر» بتانبات.

چراکانی شەمزینان، لەو بەرزایییەوه، بەئاسانی، بەدی دەکران. چەند توپەلە رۆشنایییەك لە دۆلەكەى خوارمانەوه، لیڤه و لەوئ دەبینران، کریکارەکان هەندیکیان لە نزیک ئۆتۆمبیلەكەوه هەلترووشکا بوون، شوفیڤرەكەش هەر بۆ نیشاندانى هەستى بەتەنگەوه بوونى، بۆنىتى ئۆتۆمبیلەكەى هەلدايەوه و سەرى بەناو مەكینەكەدا شۆڤ کردەوه. «م» هەر بۆ ئەوهى لە پرسىار و تانوت و سەر كۆنەى من رزگارى بیت، چوبووه تەنىشت شوفیڤرەكەوه خۆى - لە هیچە - سەرقال دەکرد.

سەرم هەلپرى، رۆشناییى چرای ئۆتۆمبیلێك، لە ژوورمانەوه، تیشكى بەسەرماندا دەپرزاند و لە ناو تەمى ئاسماندا بزر دەبوو.

چراکانى، جاروبار، لە پێچ و لۆفەى شاخەكەدا، دیار نەدەمان، وردە وردەش وڤەى ئۆتۆمبیلەكە دەهاتە بەر گوئ و ترس و سامى ئەو بى دەنگیەى نىوان خۆمانى دەرەوانەوه و هیواى نوئى دەخستە دلمانەوه، كە هەرنەبى، لەسەر ئەم شاخە، بەجى نامینین و رەق هەلنايەین. لە دلئ خۆمدا وتم:

«هەرنەبى دەمانگىڤرێتەوه بۆ شەمزینان»

«م» بەخۆشحالییەوه هاتە لامەوه وتى:

«خوامان لە پشته!»

هیچ وەلامم نەدایەوه، لە راستیدا پەست بووم لیئى

ئۆتۆمبیلەكە لە ماوهیەكى كورتدا گەيشته لامان. جیبیكى كورت بوو. تەنیا شوفیڤرێكى تیدا بوو. جیبەكە وەستا و شوفیڤرەكە هاتە خوارى و یەكسەر كەوتە هەوال پرسینى شوفیڤرەكەمان، دیار بوو ئاشناى یەكترى بوون. برى قسەیان پێكەوه، بەتوركى، كرد و چەند جارێك ئاماژەیان بۆ سەر لووتكەى شاخەكە كرد.

بەپەلە بە «م» م وت:

«فريابكەو و بەشكو ئەم شوفيرە رازى بكەيت كە تا «گەقەپ» مان بەریت؟»

«م» خەرىك بووقسە بکات كە يەكسەر پیم وت:

«چەندیش داوا دەكات دەیدەینی...»

«م» ھەروەك چاوەرپی ئەو فەرمانە بووبی، راستەوخۆ چوو لە لای شوفیرەكە و لەگەڵی كەوتە دەمەتەقی. كەبەرای شوفیر ئیشارەتی بۆ لای خوارەومانەو، كە شەمزیان بوو، دەکرد و «م» یش ئامازەى بۆ لای، سەرۆ دەکرد كە رینگای «گەقەپ» بوو جیبەكە رووی بەرەو گەقەپ وەرگێرا، (م) تەواو بەخۆشحالییەو كە سەرکەوتنى لى دەتكا.

وتى:

«ھەرچونىك بىت قەناعەتم پى کرد فەرموو با سواربىن...»

كەرىكارەكان بەچاوى گومانەو تىيان دەروانىن. يەككىيان كە لە ھەموویان زیاتر شىن ھەلگەرابوو، سەرىكى ناپەزایی لەقاند و لەبەر خۆیەو ھەندى پرتە و بۆلەى کرد. گومانم لەو دەدا نىیە كە جنىوى دابى یا، بەلای كەمەو، وتبىتى:

«ئەو پۆشتە و پەرداخانە لە ھەموو شوینىك ھەر جىمان دىلن»

جیبەكە سەرەو ژوور كەوتە رى. من لە نىوان شوفیرەكە و «م» دا، دانىشتبووم. بەكوردى بەشوفیرەكەم وت:

«ماوہى نىوان «شەمزیان» و «گەقەپ» چەند دەبىت؟»

شوفیرەكە بەسەر سوورمانەو سەبرى كردم و وتى:

«ھەر سەد كیلۆمەترىك دەبىت»

منیش ھەر بۆ دروست کردنی بابەتیکى وتووێژ وتم:

«يانى يەك كاتژمێر»

شوفیڕەكە، بى ئەوەى سەیرم بکات، زۆر بەکورتى، كەلەوه دەچوو
نەیهوێت زیاتر لەسەرى برۆین وتى:

«نەخێر، سى كاتژمێر»

نەمکرده مشتومپر لەگەڵیدا، ئەو خۆى شارەزا بوو. ئەو پێگە سەختە،
بەشەو، بەناوەراستى زستان و بەوبەفرە خەستە، گومانى لە وتەکانى شوفیڕ
دەبێ. ئەو حساباتەى من بۆ جادەیهكى قیرتاوى تەخت و لە ناوەراستى
ھاویندا دەگونجا، نە بۆ ئەم شاخ و داخە رژد و دوور دەستە.

بەلاچاو سەیری شوفیڕەكەم کرد، و لاخدارەكەى پێى (سەر دەشت)م
بیركەوتەوه كە دەبوت؛ (بەشەو، لە پێگە پۆشتندا، قسە جايە نیهى بۆ پێبوار).
سەروپۆتەلاكى توند و هیلایكى ئەمیش ھەر ئەو راستییەى دەدرکاند.

قاچاغچى بەولآخ بێت یا بەئۆتۆمبیل ھەرھەمان پەفتار دەنوێنى.

جیبەكە گەیشتە سەر لووتكەى شاخەكە و لە داگەرانیدا وام دەزانى بەرەو
تەختایى دەپۆین كەچى بەپێچەوانەى بۆچوونمەوه، تا چاو برى دەکرد
ھەر شاخ و ھەلەت و گرد و پەقەنى بوو. لە دلى خۆمدا وتم:

“لەوه ناچیت لەم سەرزەمینە تەختایى ھەبیت”

شەش مانگ لەووبەر، كاتیک لەگەڵ سەدان چەكدار و بى چەكدا، بۆ ھێرش
بردنە سەر (ق.م) یخ درابووین و ئەو ناوچانەمان تەى دەکرد دەموت پەنگ بى
ئەو ناوچانە ھەمووى وا سەخت و تەلان نەبن، بەلام دیارە. بەھەلەدا
چووبووم چونكە ئەم ناوچەیهى كوردستانى ژووروو ھەر ھەمووى شاخ و
كێو و سەختى بوو. تەنیا پێگایەك كە دەھاتە پێش چاو، لەم ناوچە شاخاوییه
دا ھەر ئەم جادەیه خۆمان بوو، كە ئەویش قیرتاو نەبوو.

ژندرمهكان هاتنه لاي شوفيركه و بهتوركي كهوتنه ناخاوتن، من فزهم له خووم بېرى بوو بهلاچاو سهيرى «م» م دهكرده ئهويش تهواو پهنكى پهريبوو، ژندرمهكان لهگهلا شوفيركه بهردهوام بوون، بهلام هيچيان لهگهلا ئيمه نهوت بويه منيش زاتم دايه خووم بهئسپايى له «م» پرسى:

«ئمانه چييان دهويت؟»

«م» هيچ خووى تيك نهدا، له ژير ليوهوه وتى:

«ئمانه دهلاين ئهستيره بهشانهكيان تا سهربازگهيهكى نزيك لهگهلمان دى!»

ئهستيره بهشان، مبهستى، ئهفسه ر بوو. يهكيك له ژندرمهكان ئوتومبيلهكهى بهجى هيشت و دوانيشيان بهديارمانهوه مانهوه. هر دمه تهقبيان بوو.

پاش چهند دهقيقهيهك ئهفسه ركه هات و يهكسه ر لاي «م» هوه سوار بوو هه ندى قسه ي كرد، ديار بوو سلاو بوو من هر بى ورته بووم و دهسته سرپك خستبووه سر لا شهويلگه ي راستم و، به «م» پيش گه يشتنى ئهفسه ركه وتبوو؛ گهر قسه يان لهگهلا كردم من وهلام نادمه وه و گوايه تووشى دان ئيشه يهكى يهكجار سهخت بووم و بوگه قهرم ده بن.

ئوتومبيلهكه كهوته وه رى، هه موو بيدهنگ بووين و منيش به شيوه يهك دانيشتبووم كه ئهفسه ركه نه يده توانى به ناسانى، بمبيني. پاش ساتيك ئهفسه ركه لهگهلا «م» كهوته دمه ته قى. نهمده زانى باسى چى دهكهن. دلم هه زاران ختوره ي جوراوجورى دهكرد، تو بللى باسى من نهكهن، له سهركه وتنى ئهفسه ركه دا تو بللى جله كانم - كه برىك تازهبوون - سه رنجيان رانه كيشتا بى يا گهر پرسيارىكى لى كردم وه لامم چى بى؟

شوفيركه له وه دهچوه ههستى به نارپه حتيم كرده بى، چونكه چهند جار يك بهئه ژنو له «م» مه وه وه ژاند و ده مويست تى بگه يينم كه به جورىك دابنيشى

که ئەفسەرەکه هەر نەم بینی، چونکه جاروبار «م» له کاتی قسەکردنیدا بى ئاگا پالى دەدايهوه و مۆلەتی بینیمی بۆ ئەفسەرەکه دەرپەخسان، که خۆشبهختانە ئەو لای نەدەکردەوه و هەر سەیری جامی پێشەوهی تومبیلەکهی دەکرد و زۆر بەوردی - که پەنگە له ترسان بووی - له جاده قورپنەکهی که بەئاستەم بەتیشکی لاوازی لایتی ئۆتۆمبیلەکه پرووناک دەبووه و بەرزى و نزمى دەردەکەت، سەرنجى دەدا.

شوفیرەکه، هەر بۆ دلنەواييم، جارێکی تر رادیۆکەى کردەوه و کەوتە بادانى میلهکەى که دواى خشهخشیکى زۆر، لەسەر گۆرانیهکی تورکی گیرسانیهوه.

دەنگى زولال و بەسۆزی گۆرانیهیژەکه هەردوو ئەفسەر و «م» ی بێدەنگ کرد. شوفیرەکەش که دیار بوو چەندان شەوانی دوورودریژی لەم رێگە سەخت و هەلەتە، بەئۆتۆمبیلەکهی تەى کردووه، کەوتە بادانى سەرى، ئەگەرچی بزوانى سەرى بەتەواوی لەگەڵ ئیقاعى مۆسیقاکەشدا نەدەگونجا، بەلام ئەم سەرى نەشەت و خۆشیی هەر بادەدا.

پۆشناییهکی بەهێز له ناکاودا تەواوی جاده و دەورویشتمانی پۆشن کردەوه و پاش ساتیک شوفیرەکه راوەستا. چەند سەربازیک لیمان هاتنە پێشەوه و سەریان بۆ ناو ئۆتۆمبیلەکه راکیشا و کاتی ئەفسەرەکهیان دی یەکسەر قیت بوونەوه و پاشان هاتنە لای دەرگای ئەفسەرەکهوه، ئەفسەرەکەش بری قسەى لەگەڵ شوفیر و «م» دا کرد و بى ئەوهی هیچ پارهیەك بدات یەکسەر دابەزی.

سەربازەکان داری سەیتەرەکهیان بۆ بەرزکردینهوه و بى ئەوهی هیچ پرسیاریکمان لى بکەن مۆلەتی پۆشتنیان داین.

هەر له سەربازگەکه دوورکەوتینهوه «م» دەستیکى بەسەر و چاویدا هیئا و بەدەنگیکى بەرزوتی:

«به خوا چاك بوو له م به لايه پزگارمان بوو»
شوفيره كه دهنګى راډيوكه ي كز كړد. «م» پړوى كړده من و به رده وام بوو:
«باشه گهر پرسيارى كى لیت بگردايه وه لامت چى ده بوو»
وه لآم نه دايه وه و له باتى ئانيشكي كم له كه له كه ي داو ئيشاره تم بو
دهسته سره كه ي سه رشه ويلگه م كړد بو يه دايه قاقاي پي كه نين و وتى:
«باشترين وه لآم».

ئوتومبيله كه ورده ورده پړوه و ته ختايى مى دهنه و تا ده هات رپگه كه
رپك ده بو وه، ده شتيكى پانوبه رين له به رده ماندا ده ركه وت «م» وتى:

«ئهمه ش ده شتى گه قه ر، به لآم هيشتا ماومانه»

(م) خوى هي نايه پيش و پرسيارى له شوفيره كه كړد:

«به چهندي تر ده گه ينه گه قه ر؟»

شوفيره كه ئاورى ليمان دايه وه وتى:

«نيو سه عاتيكى تر - ئيشه لآ - ده گه ين»

پآلم ته واو دايه وه. چاوم نوقاند، له راستيدا هيلاك بووم و دهمويست
گهر بو ساتيكى كورتيش بى، سه رخه ويك بشكي نم.

به پي برپارى «م» ده بوو شه و له «گه قه ر» له مالى ناسيا ويكى
بميينه وه، پوژى داهاتوو به ره و (دياربه كر) مل بنين.

نازانم چهندي بوو چاوم ليك نابوو كه له ناكاودا «م» ئانيشكيكى توندى لى دام
و به ئاگاي هي نامه وه. چاوم هه لپرى، ئوتومبيله كه مان به تيژى به ناوه راست
جاده كه دا ده رپويشت، ئهم لاولاي جاده كه هه مووى به فر بوو، هيچ خانوو يا
ئاوه دانسيه كه له كه نارى جاده كه نه ده بينرا، به لآم له دووره وه، هه ر له سه ر
جاده كه، لايتيكى سوور داده گيرسا و ده كوژايه وه. دلّم داخوريا و به «م» وت:

«ئەو لايته سووره چييه وا له دورهوه دادهگيرسى و دهكوژيتهوه؟»

«م» سەرى بادا و ھەمان پرسىارى لە شوفىرەكە کرد. شوفىرەكەش بۆ دۇنيايىمان وتى:

«ھىچ نىيە. جاروبار مەفرەزەى گومرگ، لەسەر ئەم جادەيە، رادەوستى و بۆ مالى قاچاغ دەگەرئى»

كەمىك رادەوستا و پاشان وتى:

«ئەوانە ھەقيان بەسەر موسافىرەوه نىيە و ئۆتۆمبىلى بارىش نەبى ھەر راي ناگرن»

نىگەرانى تىنى بۆ ھىنام، چەند جارىك خەرىك بوو بە «م» بلىم با دابەزىن و خوومان دووچارى سودفە نەكەين، بەلام شەرم دەکرد و ھەروەك نەشمەويست ئەو ھەست بەدلىخورتىم بکا، بۆيە منىش بىدەنگ بووم و بەگومانەوه سەيرى دىمەنەكەى بەرامبەرم دەکرد.

تىشكى سوورى لايتهكە تا دەھات ئاشكراتر دەبوو، گومانم تەواو لەو بوو كە ئەمانە بۆ قاچاغ چى رادەوستابن. پياوگەر بىھوى قاچاغى بگرئى، بۆسەى بۆ دادەنى، وا لە نىوەرەستى شەقامدا بۆى ناوەستى. پرووم کردەوه «م» پىم وت:

«زۆر بەگومانم، لەم لايته، با دابەزىن»

«م» پەشوكاو بوو، لەگەل ئەو ھەشدا قىت دانىشتبوو. وتى:

«تازە ناکرئى، ھەردوو لامان بەفر و چۆلەوانىيە و ھىچ ئاوەدانىيەكيش لەم نزيكانە نىيە»

پاشانىش پرووى تى کردم، وتى:

«ھەر راشووستىن زياتر سەرنجى ئەوانە رادەكيشين و پەنگە يەكسەر بىنە سەرمان»

هەناسەيەکی قوولێ هەلکێشا و پالێ دایەووە وتی:

«لەسەر خوا»

پەساپۆرتیکی عێراقیی کۆن و هەندێ نامەى نەهێنى لە گێرفانمدا بوون،
نامەکان بۆ لێپرسراوانی بەرزى سووریا بوون و زانیاری مەترسیدارییان
تێدابوو، بۆیە تەواو نا ئارام بووم، پەساپۆرت و نامەکانم دەرھێنا و
بە «م» وت:

«چارەسەریکی ئەم بەلایانەم بۆ بکە»

پەساپۆرت و نووسراوە چکلیتییهکانی لێ وەرگرتم و دایە دەست
شوفیڕەکە و پێی وت:

«لە شوینێکی باشدا ئەمانەمان بۆ بشارەووە تا دەگەینە گەقەر»

لەبەدییکی چلکن کە بەسەر داشبولی ئۆتۆمبیلەکەیدا (لەبەر جوانی؟) رای
خستبوو، هەلدايەووە و زۆر بەھیمی، پەساپۆرت و نامەکانی لە ژێردا دانا،
زەرەخەنەيەکی سەرکەوتوانە گرتی و بەلنیايییهووە دەستی دا بەسەر
لەبەدەکەدا وتی:

«کەس گومان لەم شوینە ناکات ...»

هەر سەیری لایتە سوورەکەم دەکرد کە لەناکاودا سەرم بەرزکردەووە،
ئاسۆی بەرامبەرمان بەو شەووە وردە وردە پۆشناییی تیی دەزا.

سەرم سوورما، بەئەسپایی بە «م» م وت:

«ئەم پۆشنایییە چییە؟»

ئەویش هەر سەرنجی بەرامبەری خۆی دەدا و بی ئەوێ دانیشتنەکەى
خۆی تێک بەلەبەر خۆیەووە، کە بەئاستەم گویم لێ بوو، وتی:

«پۆشناییی چراکانی گەقەرە!»

تا له لایته که ش نزیك دهبوینه وه، ته می دیمه نه که ی بهرام بهرمان زیاتر دهره وییه وه، ورده ورده نزیك دهبوینه وه تارمایی دهیان مروث له مبهر و ئه و بهری ریگه که دهر که وتن. دلّم ته واو داخو رپا، پۆلیسی گومرگی چی ئه مانه هه مووی سه ربازی کۆماندۆی پر چهک و جبه بوون.

گه شتی نه بهردهم لایته که و ئه وسا به ئاشکرا سه ربازه کانمان بهدی کرد که هه موو له دۆخی ئاماده باشی دابوون.

شوفیره که ئۆتۆمبیله که ی راگرت، دهیان (ژی - سی) هینرایه سه ربی لیمان. شریخه ی پراکیشانی میلی تفهنگ و هاواری ئه فسه ری پشتی لایته که و هه لمه تی سه ربازه کان بۆ سه ر ئۆتۆمبیله که مان گومانی له که وتنه ناو بووسه یه کی سه ربازییه وه، بری، لوله ی تفهنگه کانیمان له په نجه ره ی ئۆتۆمبیله که وه له سه ر سنگمان چه قاند و سه ربازیکی سی خه ت به لایته کی گه وره ی گه لی به هیزه وه، که وته تیشک لیدانمان. مۆله تی هیچیان نه داین، و دهرگای ئۆتۆمبیله که یان به توندی کرده وه و بی هیچ پرسیاریک به پراکیشان فریانی داینه خواری و له سه ر به فره که، له سه ر ده م، پالیان خستین. یه کیک له سه ربازه کان قوناغه تفهنگیکی به هیزی له پشتم دا و دوو سه ربازی تریش هه ری هه وه، ده ستیکیان گرتم و له پشته وه که له پچه یان کردم. ده مم له به فره که چه قی بوو، هه ستم به ساردی به فره که ده کرد که ورده ورده له ملیوانی فانیله که مه وه بۆ سنگم رۆده چوو، سه ربازیک پۆستاله که ی له سه ر پشتم دانا و به توندی گوشاری به لاقی ده دا و وهک ئه وه ی بیه وی هه ر له وی دا بمتاسینی، ملم که مئیک به لای چه پدا وهر چه رخاند، وه زعی «م» له من چاتر نه بوو، ئه ویش له سه ر ده م که وتبوو به لام رووی له من نه بوو هاوکات گویم له هاواری شوفیره که مان بوو که له ژیر لیداندا ده بیاراند.

دوو سه رباز ده ستیان دایه بن هه نگلم و به رزیان کردم وه و بردمیانه بهردهم ئه فسه ره که یان. ئه فسه ره که چه ند پرسیاریکی لی کردم که دیاره

هیچی لی تئ نهگه ییشتم بویه بههموو توانای زللهیهکی تی سرهواندم.
بهلهقه کهوتنه سهر پشٹی «م» پاشان، وهك من، دهستیان دایه ژیر شانی،
ئهویشیان هینایه بهردم ئهفسهرهکه، چاوکی خیرام بهدهورویشتی
خومدا خشانده، دهیان سهربازی خوده بهسهر بهدهورمانهوه بوون.
رهنگو پروو و جل و بهرگ و چهکهکانیان ههمووی نیشانهی ئهوه بوون که
ئهمانه سهربازی تایبهتین و پولیسی قاچاغ نیین.
ئهفسهرهکه، جاریکی تر، زور بهتوندی، بهسهرمدا ههآشاخی و منیش بو
ئهوهی وای نیشان بدهم که منیش خهآکی ئهواچه سنووریانهم وتم:
«ئهن تورکی نازانم!»

ئهفسهرهکه دایه قاقای پیکه نین و دهقاودهق لاسایی کردمهوه و تی:
«ئهن تورک نهزان!!» ئهمهی وت و ههتا توانیی زللهکی تری کیشا
بهپهناگویمدا و ههندی قسهی تری لهگهآدا کردم که دیاره هیچ حاللی
نهبووم بویه شانی «م» ی راکیشا و هینایه بهردم و جاریکی تر کهوتهوه
هاوار هاوار بهسهرما. «م» وتی:
«ئهللی خهآکی کوئی؟»

یهکسهر بی بیرکردنهوه وتم:
«سووریا!»

ئهفسهرهکه چاوی زهق بوو، وتی:
«سووریا؟»

پاشان تا توانی بوکسیکی لی دام و فهرمانی بهسهربازهکانی دا، له چاو
ترووکانیکدا من و «م» یان فری دایه پشٹی لورییهکی سهربازییهوه و چهند
سهربازیك لهگهآماندا سوار بوون.

بۆسە سەربازىيەكە تايىبەت بوو بە ئىمە، چونكە كە ئىمەيان گرت، ئىدى بوسەكەيان ھەلگرت و ئەو ناوچەيان بەجى ھىشت، كە ئەوئەش زياتر دلخورتى كردم، و ھەر ئەوئەش سەلماندى كە ئەو بۆسەيە بۆ ئىمە دانرابى و سوپاى توركى، پىشەكى، لە ھاتنەكەى ئىمە ئاگادار كرابى.

زۆ بەزەحمەت، لە پىشتى لۆرىيەكەدا، خۆم بۆ رادەگىرا، چونكە دەستم كەلەبچە كرابوو ناچاربووم قاچم بەتوندى لە بنى لۆرىيەكە گىر بكەم، بەلاچا سەيرى «م»م كرد، ئەوئەش نوقمى بىرکردنەو بوو، بەئەسپاى پىم وت:

«ئەو بەلايە چى بوو؟»

يەككە لە سەربازەكان گويى لە دەنگم بوو، بۆيە بەھەموو ھىزى قوناغە تەفەنگىكى لە سىنگم دا و لەسەر كورسيەكە خستىمە خوارى، يەك دوو سەربازى تر برى قسەيان كرد و ھەليان ساندەمەو و لە جىگەى پىشوووم دايان نامەو. پىشتى ئۆتۆمبىلەكە بى ئەندازە سارد بوو، كورسيە ئاسنەكانى ژىرىشمان ھەر پارچەيەك سەھۆل بوون.

سەربازەكان كەوتنە گۆرانى وتن، ديار بوو زۆر بەگرتنمان كەيفداربوون، يەككە لە سەربازەكان جاروبارسەرى لە من دەھىنايە پىشەو شتىكى دەوت.

لە تاسەيەكدا بە «م» وت:

«ئەو چى دەلى؟»

«م» بىدەنگ بوو، لە فرسەتەكدا لە ژىر لېوئەوتى:

«جنىو دەدات!»

ئەوئەى بەخەيالدا نەدەھات ئەوئە بوو كە بكەوينە داويكى واو. من، زياتر، ترسم لە سەيتەرەكان ھەبوو كە لىي دەرباز نەبين، كەچى تووشى بۆسەى سەربازى بووين.

لۆرپىيەكە زۆر بەخىرايى دەپ ئويىشت و لە ھەموو ھەلبەز و دابەزىنىڭدا، گەرپەنجەم لە ئەلقەيەكى چادىرەكەي پىشتەو ھەم گىر نەكردبا، بىگومان بەسەردا دەكەوتم، پرونكىيى ئەلىكتىرىكەكانى سەرجادەكان پادەي نىزىكبوونەو ھەمانى لە گەقەپ نىشان دەدا.

ھىندەي نەبىرد گەپىشتىنە شارى «گەقەپ»، بەو ھى كەس لەسەر شەقام و كۆلانەكاندا نەدەبىنران درەنگ وەختى شەوي نىشان دەدا. تابلۆيەكى گەرە لە داخلى بوونى شاردالى لىي نووسرابوو: يوكوساكوفا:

لورىيەكە، ماو ھىك بەناو شارى گەقەپدا، پويىشت، بەلام لە ھىچ شوپنىڭ نەو ھەستا و پاشان لۆرپىيەكەمان لە شار دەرچوو، شارپىش وردە وردە لە چا و ون دەبوو. لە دلى خۇمدا وتم:

«تۆ بلىيى بۆ ئەنقەرەمان نەبەن؟»

كە تەواو گلۆپەكانى شارى، گەقەپ لە بەرچا، نەمان لۆرپىيەكەشمان خىرايى ھىواش كىردەو ھە پاشان بەيەكجارى لە بەردەم سەربازگەيەكدا پراو ھەستا، لە پاستىدا ھىچ تىي نەدەگەپىشتم، بۆچى بۆ سەربازگەمان دەبەن، لە پىشتى لۆرپىيەكە دايا نىگرتىنە خوارى، چاوم گىرا شوفىر و ئوتومبىلەكەيم نەدى بەو ھەش كەمى دلخۇش بووم و لە دلى خۇمدا وتم:

«بەشكو ئەمە خوايە يەكسەر بەريان دابى»

چەند سەربازىڭ لە پىشتمانەو دەپ ئويىشتن، چوار پىنجىكىيان، كە لولەي تەفەنگەكەيان لە پىشتمان چەقاندبوو، لە دوامانەو بوون، لە بەردەم بىنايەكى بەرز و نويدا كە دىكۆرەكەي نا ئاسايى رىكوپىڭ بوو، پايان گرتىن و پاش ساتى بردىنيانە نىو بىناكەو، ئىتر ھەر لەوئى راستەوخو لە يەكتىريان جوئ كىردىنەو.

مىنيان بىردە ژوورىكى نىزىك دەرگاي دەرەو. ئەو ھى لە ژوورەكەدا

سەرنجى راکىشام ئامپىرىكى بى تەل بوو كە لەسەر مېزىك دانرابوو، سەربازىك لەگەلمدا ھاتە ژوورئ، زنجىرىكى بەدەستەو بوو، سەرىكى زنجىرەكەى بەكەلەپچەكەمەو گرى داو و سەرەكەى ترى بە شوقاجى ژوورەكەو بەست و پالىكى توندى پيوەنام و بەتوندى گوشارى خستە سەرشانەكانم، ديار بوو مەبەستى ئەو بوو لە پال شوقاجەكەدا دابنىشم.

سەربازەكە چوو دەرى و پاش ساتى گەراپەو، كورسىيەكى حەيزەرانى لەگەل خويدا ھينا و بەرامبەرم دانىشت. من لە پال شوقاجەكەدا ھەلتروشكابووم. باى ژوورەكە ھىچ لەگەل دەروەدا جياوازی نەبوو، لەو نەدەچوو لەو ژوورەدا ھەرگىز ئاگر كرابىتەو، بۆيە ھەستم بەسەرمايەكى جەرگ بر دەکرد، سەرمايەك كە ھەروەك درك لە لەشم ھەلدەچەقى و تا دەھات پتر تەنگەتاوى دەکردم.

ويستم بەجۆرىك ئارەزووى سەرنئوى نیشان بەدم. بەلام وەلامى ئەو تەنيا لوولەى تەنگەكەى بۆ سەر سنگم بوو، بۆيە منىش، كەوتمە ھەولئى ئەوھى مەسەلەى چوونە سەرنئو لە بىر خۆم ببەمەو، بۆ ئەوھش خەيالْم دايەوھ لای شوفىرەكە و لە دلئى خۆمدا وتم:

«تۆ بلىئى پاسەپۆرت و نامەكان نەگىراين؟»

نازانم چەندى پى چوو كە سەربازىك لە دەرگای داو ھاتە ژوورەو بوو لامان برىك بەگوئى سەربازە پاسەوانەكەى مندا چىپاندى و پاشان زنجىرەكەيان لە شوقاجەكە كەردەو و سەربازە نوپىيەكە پيش خوى دام. بەپلىكانەيەكدا، بۆ نھۆمى دووھم، سەرکەوتىن، ماوھىەك راپان گرتم و پاشان بۆ ژوورىك پيش خويان دام.

لە ژوورەكەدا ھەر ئەو ئەفسەرەى كە لە گرتنەكەمدا بەشدارىي كەردبوو دانىشتبوو، عەرىفى، بەپيوە، لای راستى مېزەكەيەو ھاوھستابوو. ئەوھى سەرنجى راکىشام گلوپى ژوورى ئەفسەرەكە بوو كە جاروبار دەكوژايەوھ

و پاشان هەلدهبووه له راستیدا، ئەو کاتە، لەو نەهینییه نەدەگەیشتم،
دیمەنیکى سەیر و تەواو ترسناکیش بەو دەورووبەرە دەدا.

وینەیهکی گەورەى مستەفا کەمال، کە لە پشت سەرى ئەفسەرەکەو،
هەلواسرابوو، لە کوژانەو و هەلگیرسانەوێ گۆپەکەدا، دەبینرا، وەك
تەنیا بەگومانەو سەیری من بکات، وابوو.

ئەفسەرەکە کەوتە قسە، زۆرى رست، کە هیچی لى تى نەگەیشتم. لام سەیر
بوو، بۆ لای ئەمانە هەرچی مەرفى سەر پووی ئەم زەمینەیه، دەبى تورکی
بزانی، لە قسەکانى هەر سەرم بەدەدا کە لەناکاودا یەك مستەکوڵەى دا
بەسەر مێزەکەیدا بۆیه، منیش بەناچارى، بەئینگلیزی پیم وت:

«من تورکی نازانم گەر ئینگلیزی دەزانن، فەرموون، با قسە بکەین».

قسەکانم، ئەوەندەى تر، هاریکرد، هەستایە سەرپى و بەتوندی یەخەى
گرتم و چەند جارێک رای وەشاندم و هەر بەتورکی دەقیقزاندا. لە راستیدا
سەرم لە بى ئەقلی ئەفسەرەکە سوور دەما، بۆیه ئەمجاریان پیم وت:

«یان، کەسێک بەینن، کوردی بزانی»

بەبەستنى وشەى کورد، ئەفسەرەکە، ئەوەندەى تر، تورپە بوو، دیارە لای
ئەمان، کە بەرسمى کورد وجودى نەبى، ئیدی، چۆن دەبى زمانیک هەبیت
کە کوردی بیت.

ئەفسەرەکە ماوێهەك داما و پاشان چوو لای عەریفەکە و برى بەگوێیدا
چرپاند.

عەریفەکە چوو دەرى و ئەفسەرەکەش چوو پشت مێزەکەى خوی
دانیشتهو. بەلاچاو سەیری پەنجەرەى ژوورەکەم کرد، دەمویست تۆزى
زانبارى لەسەر دەورووبەر هەلکەپنم، بەلام بى سوود بوو. کەرکەرى
پەنجەرەکە هیچ مۆلەتیکى لەو بابەتەى نەدەدا. ئەفسەرەکە پەنجەى دەستی

بئى ئارامانە دەكوتا بەمىزەكەى بەردەمىدا. زۆر پەست و تورپە دەھاتە پېش
چاۋ، عەرىفەكە ھاتەۋە ژوورئى و سەربازىكىشى بەدواۋە بوو.

سەربازەكە رېۋەلەيەكى رەنگ پەرىو بوو، لەۋە دەچوۋ خۆى زۆر بەچچوك
بەرامبەر ئەفسەرەكە بېتە پېش چاۋ، چونكە ۋەك سەربازىك، برۋاى بەخۆى
بېت، رانەۋەستا بوو، ئەم زىاتر لە جووتيارىكى زەلىلى بەردەم ئاغاىەكى
دەكرد.

ئەفسەرەكە كەۋتە قسە، ئەمجارەيان سەربازەكە رۋوى تى كىردم و
كەۋتە تەرجمەى قسەكانى، شتىك حالى بووم بەلام زۆر بەزەحمەت. ئەم
سەربازە زازا بوو، بۆيە ھەر ھىچ لە قسەكانى من نەدەگەپشت و ھەر
ئەۋەش ئەۋەندەى تر ئەفسەرەكەى كەللەيى كرد.

عەرىفەكە ھەستايە سەرىپى و كەۋتە پىشكىنى ھەموو گيانم. لە گىرفانى
ناۋەۋەى چاكەتەكەمدا پىنج سەد دىنارى عىراقى و سەد و پەنجا ھەزار
لىرەى توركىيى دەرھىنا و خستىيە سەرمىزى ئەفسەرەكە، ئەۋىش
بەسەرسوورمانەۋە كەۋتە ژماردىنى پارە عىراقىيەكان و ھەر سەرى بادەدا
ۋ لەۋە دەچوۋ لە نرخی دراۋى عىراقى حالى نەبوۋى، چونكە ھەر دەيژمارد
ۋ دەيژماردەۋە و پاشان سەرىپىكى عەرىفەكەى كرد و فىكەيەكى لى دا كە
دىار بوو مەبەستى زۆرى ئەۋ پارەيە بوو. پارە توركىيەكانىان دايەۋە دەستم
ۋ پاشان، ئەفسەرەكە، پارە عىراقىيەكانى لە كاغەزىكەۋە پىچا و خستىيە ناو
چەكەجەى مىزەكەيەۋە.

ئەفسەر چىپانى بەگۋىيى عەرىفەكەدا و ئەۋىش پەلى گرتم و بردمىە
دەرى. پاساۋانەكەم رەق لە بەردەرگا راۋەستا بوو، كەلەپچەكانى كىردەۋە
دەستم و بەرەۋ ژوورەكەى پىشۋو بردمىەۋە.

لە ژوورەكەدا، ۋەك جارى پىشۋو، بەشۋفاجەكەۋە بەستىمىەۋە و خۆى
چوۋە دەرى و پاش ساتىك گەرايەۋە، ئەمجارەيان رادىۋىيەكى پى بوو، لەسەر

كورسييهكه دانىشت و كهوته بادانى مىلى راديوكە. زۆرم لا سەير بوو ئەمانە منيان بەزنجىر بەستووتەوئەو كەچى سەربازىكىش بەتفەنگىكەوئە ھەر لە ژوورەكەدا بەرامبەرم دانىشتوئە، سەرم سوورمابوولەو ھەلسوكەوتە نەدەگەيشتم. ئەمە زىندانى تايىبەتى بى يا ھەر زىندان لە توركىيا بەمجۆرەيە، تۆ بلىي ئەمانە ھىند زانىريان لە سەرم ھەبى و بزاندن كە ماوئەيەك لەوئەبەر لە يەكئەك لە زىندانە نەينىيەكانى عىراق، كە ناسراوئە بەھەيئەى كەركوك، راي كرىبى. گەرنە ئەم رەفتارەى ئەمان ھىچ پاساويكى نەبوو. پياو كەلەپچە بكرى و پاشان بەزنجىر بەشوقاچىكەوئە بەستىتەوئە كەچى سەرەراي ئەوئەش سەربازىك، بەتفەنگىكەوئە، بەرامبەرى دابنىشى، تى نەدەگەيشتم.

سەربازەكە ھەر مىلى راديوكەى بەملاو لادا بادەدا، ديار بوو بەو درەنگ وەختە بۆ ئىستگەيەك دەگەر، بەلام بى سوود بوو، جا بى كەلكىي راديوكە خوى بوو يا وەك بلىين ئاووئەوا لەم شارە دوورە دەستە ناجۆر بوو، ھەر كاميان بى ئەوى بەگۆرانى دلخوازي خوى شاد نەكرد، ھەربۆيەش راديوكەى لەسەر زەوى بەتوورەيىيە دانا كە ھەر كرىكرى بوو، ديار بوو ئەوئەش ھەر بەشەك لە ئازاردان، بوو گەرنە ھىچ مانايەكى ترى نەدەبەخشى. سەرما و تەنگەتاويى، پەستى، دەنگى ناسازى راديوكەش ھاتە سەرى، بۆيە بەتەواوى بى تاقەت بووم و سەرم دنگەى دەھات. ئەگەرچى خەو تەواو تىنى بۆ ھىنا بووم، بەلام، بەھىچ شىئوئەيەك، مۆلەتم نەبوو راکشىم، بەتەواوى ھەستم بەساردى لوولەى شوقاچەكە دەكرد، بەلام ئەوئەش تا سەر بۆ نەدەرەخسا؛ چونكە ھەر پاش ساتىك، ھىلاكى تىنى بۆ دەھىنام و بە ناچارى پىشتم دەدايەوئە بەشوقاچەكەوئە. ويستم وەزعى ناجۆرم بەم شىئوئەيە لە پاسەوانەكەيگەيەنم، بەلام ھەموو ھەولكىم ھەر بەلوولەى تەفەنگەكەى، وەلامى دەدرايەوئە.

پاسهوانهکه جاروبار له خۆیهوه پێ دهکەنى و هەندى جاريش بهتوندى ليم مۆر دەبوووه، لهو هەلسوکەوتە سەیرەى نەدەگەيشتم، بۆيه منيش هەوا بەساردییهوه تيم دەروانى.

سەربازەکه لهناکاویکدا هەستایه سەری و بری سەیری کردم و پاشان چوو دەری، پاش ساتیک گەراپهوه، بەتانییهکی لهگەل خۆیدا هینابوو، له سەرەتادا دلخۆش بوو و وهمزانی هەستی بەزەبى بزواوه و بەتانییهکەى بۆ من هیناوه، بەلام بەهەلهداچوم چونکه لەسەر کورسییهکەى دانیشتهوه و بەتانییهکەى له خۆیهوه ئالاند.

رادیۆکە هەر کرهکری بوو، دیار بوو هیندهى منى بيزار دەکرد، ئەوهندهش سەربازەکەى بيزار دەکرد، هەر بۆیهش بەجوولاندنیهکی پەله کوژانديهوه.

بێدەنگى باالى کيشا بەسەر ژوورهکەدا، منيش که وتمه بىرکردنەوه له پۆزى دوايى، که چى بلیم وەك له وهلامى پرسىارى ئەفسەرەکەدا، کاتى گرتنەکەم، وتبووم خەلکى سووريام، دەمويست هەر لهسەر ئەو بانگاشەيه بەردهوام بم، بەلام دلخورتيش بووم. من هەرگيز سووريام نەديبوو نەمدەزانی بلیم خەلکى کوپى سووريام، زۆر بىرم له قاميشلى کردەوه، چونکه بىستبووم شارىکى کوردى سەرسنورە و هەندى بارهگای حيزبى کوردستانى عيراقيشى لێيه، بەلام گەر پرسىار کرا که خەلکى کام گەرەکى قاميشليم ئەوسا چى بلیم؟ سەرم گىژى دەخوارد و نەمدەزانی ئەم تەليسمە چۆن چارەسەر بکەم. ماوهيهك هەوا بەهيواسى ئەم گىروگرفتهم تاوتوتى دەکرد که له پریکدا خەيالم بۆ ئەوه چوو، بلیم؛ بەلێ خەلکى قاميشليم و مالمان لای گەرەکى مزگەوتى قاميشلييهوهيه.

گومانم لهوهدا نەبوو که له هەموو شار و شارۆچکەيهکى کوردستاندا، مزگەوتى هەبى، بۆيه ئەو بانگاشەيهش بەعەقڵدا دەچوو.

خەيالم گواستهوه بۆ لای «م»، دەبى، چى وتبیت، چى بەسەر هاتبیت. من

له لای خوّمه وه برپارم دابوو که بلیم نایناسم و به سو دغه له تومبیله که دا پیکه وه بووین. من خوّم تووش بووم و بو که سیکی تر تیوه بگلینم.

سه رنجم دایه سه ربازه که، دیمه نیکی سه پیری هه بوو، پاش ئه وهی به تانییه که ی له خو یه وه ئالاند له په یکه ریکی ناقولا ده چوو، که دهستی هونه رهنه نیکی نه شاره زا خولقاند بیتی، ئه و خه وی لی که وت و منیش له سه رما، هه ر، هه لده له رزیم و چاوه ری ری رۆژ بوونه وه م ده کرد.

ده مه و به یانی ته قوه هۆر که وته ناو سالۆنه که ی به رده ممان و هه ر ئه وه ش پاسه وانه که ی به ئاگا هی نایه وه و به په له به تانییه که ی له خو ی کرده وه و سه پیری کاتژمیره که ی مه چه کی کردوو په کسه ر ده ری پی. به ته نیا له ژوره که دا بووم، ناو ده مم بوو بوو به په لاس. برسیتی ته واو تینی بو هی نا بووم و هه موو گیانی شم ره ق هه لات بوو، سه ره رای ئه وه ش خه ویکی سه یرم ده هات و ناو چاوه کانم ده برژانه وه.

کاتژمیر هه شتی سه ره له به یانی بردمیانه سه رئاو، نو ی بوومه وه، ئای، نه هیشتنی چوونه سه رئاو، چ ئازاردانی که که هه رگیز له گه ل ئه شکه نجه ی فیزیکی دا به راورد نا کر ی.

له ژیاندا ئازاردانی گیانیم زۆر چه شتووه، به لام هی چیان، وه ک ئه م جو ره، ئازاره کاریان تی نه کردووم.

پیش نیوه ری بردمیانه وه بو لی پر سینه وه. ئه مجاره یان سه ربازیکی تر ته رجومه ی ده کرد که توژی با شتر له یه ک ده گه یشتین. ئه فسه ره که راسته وخو که وته پر سیار،

«ناوت؟»

وه ک شه و برپارم دابوو که ناو و نیشانی خوّم بگو پرم و خوّم به که سایه تی نو ی پیشکه ش بکه م، وتم:

«حەسەن عەبدولقادر!»

ئەفسەرەكە وتى:

«ئاوا... ئەى خەلكى كۆيت؟»

بەدلىنبايىيەوۈە وتم:

«سووربا»

ئەفسەرەكە بەوردى سەيرى دەكردم و وتى: كۆيى سووربا؟

خۆم قىت كردهوۈە وتم:

«قامىشلى» ئەفسەرەكە يەككە لە چەكمەجەكانى مېزەكەى كردهوۈە و زەرفىكى ئەستوورى دەرھىنا و زۆر بەشىنەيى ناواخنى زەرفەكەى دەرھىنا و پاشان دايە قاقاى پېكەننن. پەساپۆرت و نامەكان لەسەر مېزەكە بوون. ئەفسەرەكە پەساپۆرتە عىراقىيەكەى ھەلگرت و بېرى تاوتوۋى كىرد و پاشان كەوتە بەراوردى خۆم و وېنەكەم و دوايى بەتەوسەوۈە: وتى:

«سووربا؟ قامىشلى؟!»

ھەموو شتى تەواو بوو، ھىواى خۇگۆرىن و خۇگىل كىردن بەھىچ دەچوو. پەساپۆرت و نامەكان بەلگەنامەى حاشاھەلنەگربوون. ئەفسەرەكە بەمۆرەيەكەوۈە كە غەزەبى لى دەتكا وتى:

«تۆ عىراقىت و كاىرايەكى ياخشىت»

نكۆلى، بى عەقلىەتى دەنواند، بۆيە وتم:

«وايە، بەلام من بابايەكى ياخىننم و پېشمەرگەم»

ئەفسەرەكە چاوى پەرىيە پىشتى سەرى و بەھەموو ھىزى قىزاندى بەسەردا: «دەلېم تۆ ياخشىت»

مشتومر، بئ سوود بوو، ئەوان، دانیان بە(دە) (*) ملیۆن کوردا نەدەنا، ئیدی چۆن ئەو هیان دەسەلماندا، کە کورد، پێشمەرگەیی هەبێ.

ئەفسەرە کە هەر دانە جیرپەیی بوو، جاروباریش شتیکی لەسەر کاغەزە کەیی بەردەمی دەنووسی. من هەر سەیری پەساپۆرت و نامەکانم دەکرد، نامەیکە دیار نەبوو، بەلام خۆی سی نامەیی پێچراوە بوون و سەرمیزە کە تەنیا دوانی لی بوو، ئەو هەش کەمیک دڵخۆشی کردم. نامەیی سییەم بۆ لیپرسراویکی گەورەیی سووریا بوو.

لەگەڵ ئەو هەشدا دلم داخووریا و لە دلی خۆمدا وتم:

«تۆ بلیی ئەو نامەییە یان بەتایبەتی، جیا نەکردبیتەو و تەسلیمی دەستگای پۆلیسی نەینیی خۆیان نەکرد بئ؟»

ئەفسەرە کە لە نووسین بوو و سەری هەلبێری و بەتورپییەو و تی:

«ئەم یاخییە بەرنەدرئ»

هەر وەک پێشوو، بردیانم ژووورە ساردەکە، ئەمجارە یان کە بەستیمانەو و کەس لە ژووورە کەدا نەما و دەرگایان لەسەر داخستم.

بەتەنیش شۆقاجە ساردەکەو هەلتروشکامەو. تینویەتی تەواو تینی بۆ هینام، لە دالغەیی ئەو هەدا بووم کە چۆن لەمانە بگەییتم کەوا خەریکە لە تینویتییدا دەخنکیم و سەرەپای ئەو هەش بەتورکی دەبی بەئاو بلین چی؟

دەمەو نیوهرۆ، دەرگایان لی کردمەو و، قاپیک شۆریا و سەموونیکیان لە بەردەممان دانا. ئای بەچ تامەزرۆیییە کە ئەو سەموونەم لە شۆریاکە هەلدەکیشا و بەچ لەزەتیکیەو هەلم دەلووشی.

ئەو لە گرتنە کەمەو یە کەمین وەجبهی نانخواردنم بوو،

پاش نیوهرۆ هەستم هەر لای پاسەپۆرت و نامەکان بوو، ئیستا، کە

(*) مەزەندەیی سالی ۱۹۷۸

دەزانن من خەلکی دیوی عیراقم، بیگومان، دەمنیرنەوہ بو ئەودیوو. ئای لەو دیویش چ کارەساتیک چاوەروانم دەکات. ھەر بیرکردنەوہ لە دیوی عیراق ئیتر زیندانە نھینییەکانی بەعس، بەتایبەتی «ھەینە»، دەھاتەوہ یادم، رۆژەکانی پاشماوەی ژیانم بەپەنجەیی دەست دەژمێردرا.

دەمەو ئیواری دەرگاکیان لی کردمەوہ و پاش کردنەوہی زنجیرەکە پیش خۆیان دام و بردمیانە ژووریکێ ترەوہ لەوئی عەریفیکێ لاو، بەتەنیا، لە پشت مێزیکەوہ دانیشتبوو. بەدەست ئیشارەتی بو کردم کە لەسەر کورسییەکی تەنیشت مێزەکەیی دابنیشم. رەفتاریکی سەرنجراکیش بوو کە سەرسامی کردم. ھیندەیی نەبرد سەربازیک خۆی کرد بەژووردا، ھەمان سەربازی یەکەم شەبوو، بابای زازام. عەریفەکە کەوتە قسەکردن، بەتورکی، دیارە من ھیچ حالی نەدەبووم، بۆیە ھەر سەرم بادەدا و لە ناچاریدا بەئینگلیزی وتم:

«ئەمە چەند رۆژیکە من ھەر دەلیم تورکی نازانم کەچی ئیوہ ھەربەتورکی قسەم لەگەڵ دەکن»

عەریفەکە سەری لەقاند و بەئینگلیزییەکی یەکجار شەق و شپ وتی:

«بۆیە ئەم سەربازە ھاتوو، تەرجومانێ بو ئیمە دەکات»

پاشان خۆی پێشکەش کردم، کە ناوی «یوسف»ە و خەلکی یەکیک لە شارەکانی سەر دەریای رەشە و ئیستاش، بەنامە، خەریکی خویندە، قسەکانی زازا، ئەمجاریان بری باشتەر بوو، گویم کەمی ئاشنا بووبوو وەک شەوی یەکەم یەکجار وشەکانی نامۆ نەدەھاتە بەرگویم، ئەگەرچی ھەر بەزەحمەت تی دەگەیشتم.

عەریفەکە کەوتە پرسیارکردن لیم، دەیویست رادەیی خویندەواریم تی بگات، ھەر بۆیەش پارچەپەک کاغەزی سپی دەرھینا و ھاوکێشەپەکی زۆر سادەیی ماتماتیکی لەسەر نووسی و داوای چارەسەرکردنی لی کردم.

لهوه دهچوو، ئەمانه بپروا نهكهن كورد خویندهواریشی تیا بی.

له راستیدا من سهرم سوورپما بوو، تی نه دهگهیشتم. من له سهر سیاست
 گیراوم و ئیستا تا قیكر د نه وهی ماتماتیکم لی داوا دهكهن!

بههه رحال من هاو كیشه كه م، كه له ئاستی پۆلی دووه می ناوه ندیدا
 ده بوو، بۆ چاره سهر كرد، زۆر به وردی له كاغهزه كهی ده پروانی و
 به پروو خوشییه وه پیی وتم:

«راسته... تۆ خوینده واری»

پاش تۆزیک داوای چایه کی بۆ كردم و پاشان وتی:

«دهشتوانی، تا لیره بیت، كه می یارمه تی ماتماتیکم بدهی!!»

چا كه یان بۆ هی نام، ئه ویش ورده ورده كه وته باسی خوی، كه تا پۆلی
 سیی ناوه ندی خویندوه ههر به رده و امیشه، دهیه وی پۆلی سی ته واو كات،
 ئیتر واز له سهر بازی بهینی.

ئینجا كه وته قسه و به جۆریکی ته مومژاوی نیشانی دا كه لایه نگری
 حربه كهی ئیجا قیدایه و خوشی، تا راده یهك، به لایه نگری سوسیا لیزم
 داده نا، هاو كات رهخنه ی له حیزبه كهی سلیمان دیمریل دهگرت و نیگه رانی
 و نارپه زایی خوی دهرهق به راسترپه وان له نیو سوپادا نیشان دهدا و باسی
 ئه وه شی كرد كه دهسه لاتی راسترپه وان، له نیو سوپای توركدا، هینده به هیزه
 كه به دهگمه ن ریک دهكه وی، كه سیک له زانستگای ئه فسه ری قه بوول بكری،
 گهر راسترپه ویکی بی ئەندازه و شو قینییه کی خهستوخول نه بی!

له راستیدا قسه كانی، هیند، بۆ من نامۆ بوون، كه له سهره تادا،
 وامده زانی دهیه وی قسه م لی دهر بهینی، كه له گه وه ردا گومانیک بی
 بنه ما بوو، چونكه ئه و قسه ی ده كرد و من ههر گوینگر بووم.

به پپی قسه كانی «یوسف»، له وه دهچوو لاویکی هوشیار بی و حه زیشی

دەکرد، ھەر لەو دانیشتنەدا، كە وام نیشان بدات لە گرتنم ناپرەحەتە، بەلام ئەو لەو باوەرپەدایە كە ھیچی بۆ ناكړی. لە ھەستاندا، تا بەر دەرگای ژوورەكە، لەگەڵمدا ھات، لەوێشدا بەپاسەوانەكەى وت كە نەمباتەوہ ژوورەكەى پېشوووم.

پاسەوانەكە پېش خوۆى دام و نەبیردەمەوہ ژوورە ساردەكەى. پېشوووم لەباتى بردمىہ ناو ھۆلى رستورانى سەربازگەكەوہ و لەوێ لە سووچىكى ژوورەكەدا، بەشۆقاچىكەوہ بەستميانەوہ.

ھۆلەكە، ھەر بەراورد نەدەكرا، لەگەڵ ژوورەكەى پېشووودا، ئێرە تەواو گەرم و فراوان بوو. لە دلەوہ سوپاسىكى گەرمى «يوسف» م كرد.

دەمەو ئىوارى، پېش نانخواردن، سەربازەكان وردە وردە دەھاتن و لەسەر كورسى و لەدەورى ميژى نانخواردنەكان گرد دەبوونەوہ، لەو كاتەدا، يوسف خوۆى بەرستورانەكەدا كرد، لە دوورەوہ سلاوىكى لى كردم و پاشان لەگەڵ سەربازەكان كەوتە گفتوگۆ. ديار بوو باسى منى دەكرد چونكە، لە قسەكردنەكەيدا، چەند جارىك ئىشارەتى بۆ من كرد.

پاش چوونە دەرەوہى، سەربازەكان لە دەورم كۆبوونەوہ و كەوتنە قسە، كە ھەر تەقەى سەرم دەھات، يەكێك لە سەربازەكان ھەستا و پاش ساتىك گەراپەوہ و لەگەڵ خویدا سەرىنيك و بەتانىيەكى ھيئا و لە تەنیشتمەوہ دای نا. بەرپەفتارەكەياندا لەوہ دەچوو (عەريف يوسف) فەرمانى پى دابن كە رېزم بگرن.

ئەگەرچى بەكەلەپچە و زنجير بەسترا بوومەوہ، بەلام ھەلسوكەوتى سەربازەكان گەلى جياواز بوو، ھەرەك ھۆلى رستوانەكەش بۆ من، لەو كاتەدا، بەبەراورد لەگەڵ ژوورە ساردەكەى پېشووومدا، لووتكە بوو.

دواى نانخواردنى ئىوارى، سەربازەكان، جارىكى تر، دەورەيان دامەوہ، ئەمجارەيان سەربازىكيان لەگەڵ خوياندا بۆ تەرجوو مە ھيئابوو.

هه موو گهنجی ههژده و نوژده سالان بوون، یهکه یهکه کهوتنه پرسیار لیم، ئەمانه زۆریان لا سهیر بوو، که پیاویکی خویندهوار، زمانیکی ئەوروپی بزانی و جلوبه‌رگی ئەوروپی له‌به‌دابی، له‌گه‌ل ئەوه‌ش پێشمه‌رگه بووبی.

ته‌لیسمیک بوو بۆیان چاره‌سه‌ر نه‌ده‌کرا. له‌وه ده‌چوو ئەوانه کوردیان ته‌نیا له‌و شاخ و کێوه، به‌هه‌ژاری و نه‌داری و که‌ساسی و نه‌خوینده‌واری دی بی، بۆیه‌وا به‌سه‌رسوورمانه‌وه‌تییان ده‌روانیم و گو‌ییان بۆ قسه‌کانم، که ده‌رباره‌ی کوردستانی عێراق و بزوتنه‌وه‌ی شو‌رشیگری بوو، به‌بایه‌خه‌وه‌شل کردبوو.

هه‌ر ئەو شه‌وه‌ بۆم ده‌رکه‌وت، که زۆربه‌ی سه‌ربازه‌کان، لارییان له‌بوونی کورد له‌تورکیا نه‌بوو، جا له‌به‌رئه‌وه‌ بووبی که ئەوان سه‌ربازی تازه‌بوون و هه‌شتا، پرۆیاگه‌نده‌ی ژه‌هراوی کۆنه‌په‌رستان و که‌مالیسته‌کانی نیو سوپای تورکیا کاری تی‌ نه‌کردبوون، یاخود خو‌یان لاوی هۆشیار و تی‌گه‌هه‌شتوو بوون یان سیاسه‌تی ناواقیعیی رژیمی تورک، ده‌ره‌ق به‌کوردیان، به‌ئه‌ق‌لدا نه‌ده‌چوو، هه‌ر کامیان بوو بن یان هه‌ر له‌به‌ر خاتری من بووبی، ئەوه‌ نازانم، ئەمانه، هه‌چیان به‌ره‌و روو، لاری له‌بوونی کورد له‌تورکیا نه‌بوو.

پۆژی دوایی پاش نیوه‌رۆ «م» یان هه‌نا. به‌بینه‌وه‌ی گه‌لی دل‌خۆش بووم. زۆرم لا سه‌یر بوو که‌وتی ئەویش ئەو یه‌ک دوو پۆژه، هه‌ر له‌و سه‌ربازگه‌یه‌ دا، له‌ ژووریک‌کی ته‌نیا دانراوه، چونکه‌ له‌ ماوه‌یه‌دا به‌هه‌چ جو‌ریک‌ نه‌م ده‌دی.

به‌سه‌ر و پوته‌لاکیدا دیار بوو که‌میک ئازار درابی، ئەویش زۆر هه‌لاک و ناته‌واو ده‌هاته‌ پێش چاو. به‌ته‌نیشتمه‌وه، ئەویشیان به‌سته‌وه. سه‌رم سوورما‌بوو، له‌ هه‌لسوکه‌وتی لێپرسراوان، له‌م سه‌ربازگه‌یه، نه‌ده‌گه‌هه‌شتم. ئەوا من، به‌هۆی عه‌ریفیک‌کی لاوه‌وه، که ده‌یه‌وی وان‌ه‌ی ماتماتیک‌کی دا بده‌م،

ھېنرابوومە نىۋ پستورانى سەربازگەكە، ئەي «م» بۇ؟
زۆرم ئەم مەسەلەيە تاووتوۋى كىرد، بەلام ھېچ نەگەيشتە ئەنجامىكى
بنجىر، بۇيە لە «م» پرسى:
«لە توركىا خەلك لە پستوراندا زىندانى دەكەن؟»
«م» سەرى بادا و زەردەخەنەيەكى سارد گرتى و وتى:
«نەخىر ئېرە سەربازگەيە و زىندانى تېدا نىيە، زىندان لە نىۋ شارە»
پاشان بەدرېژى بۇى باس كردم، كە مەسەلەكە من بووم، منيان
بەياخى بوو لە قەلەم دابوو، گەرنا يەكسەر تەسلىمى پۇلىسيان دەكردم،
وھك كابرەيەك، كە بەقاچاغ، سنوورى برى بىى معامەلەيان لەگەلدا
دەكردم.
«م» كەوتە باسى خۇى، چىيان لى پرسىوہ و ئەم چى وتوہ و بەگشتى،
لە راستيدا زۆر بەوردى، ھەموو شتىكى بۇ گىرامەوہ و ئەوہشى پىى وتم كە
ھىچ باسى ئەوہى نەكردوہ كە ئەو دەللىم بووہ و ئەویش بەرپىكەوت لەو
ئوتومبىلەدا سوار بووہ و ھىچى تر.
لە راستيدا، منيش، ھەروام وتبوو، بۇيە پىم وت: كە ھىچ نىگەران نەبىى.
«م» دەربارەى داھاتووى من زۆر دلخورت بوو، چونكە وتى:
«ئەم توركانە نىازيان، لەگەلندا، زۆر خراپە»
گومانم لەوہ نەبوو، بەلام دەسەلاتم چى بوو؟ بۇيە بە «م» م وت:
«باشە ئەى چى بكەم؟ چار؟»
«م» سەيرىكى پاسەوانەكانى كرد كە چەند مەترىك لىمانەوہ دوور
بوون، وتى:
«با ھەولى پاكردن بەدەين»

خەرىك بوو بىدەمە قاقاي پېكەنن، پاكردنى چى؟ ھەردووكمان كەلەپچە
كرابووين و سەرەراي ئەوئەش، بەزنجير، بەشوقاجى رستورانەكەو
بەسترايووينەو، ئىتر پاكردن ماناي چى بوو؟

لەساويلكەيى «م» سەرم سوورما، بەلام لىم پرسى:

«باشە تۇ بو؟»

بەگومانەو لە پاسەوانەكەي دەروانى و زور بەئەسپايى وتى:

«چون بەتەنيا بەجىت دەھىلم»

بىرکردنەو، لەو وەزەئى ئىمەدا، لە پاكردن ھەر تەنيا خەيال بوو،
لەگەل ئەوئەشدا ھەلوئىستى سادەي «م» گەلىك دلشادى كردم كە ئەو، لەو
كاتە ناسكەدا، داھاتووى خوئى بەمنەو گرى بدا.

ئەو لە كاتىكدا ھىوای رزگار بوونى خوئى ھىندە زەحمەت نەبوو، چونكە
ئەو نە قاچاغ بوو نە ھىچى لەسەر بوو، ھەروەك ھاوولائىيەكى توركىش
بوو. ئەو ھەلوئىستەي ھەر جوامىرى و پياوئەتى نیشان دەدا.

ئەو دواي نيوەپۆيە «م» ھەر باسى پاكردنى دەكرد و زوريش بەجىدى
بوو، لاي ئەو وابوو گەر كەلەپچەكانمان بكردايەتەو ئىتر كارەكەمان
يەكجار ئاسان دەبوو، كە لە راستيدا وانەبوو، چونكە بەتەنيا كردنەوئى
كەلەپچەكان ھەموو شتىك جىبەجى نەدەبوو. ئىمە ھىچمان دەربارەي
سەربازگەكە نەدەزانى، لەو زياتر كە لە دەروەئى شارى «گەقەرە»، كە
ئەوئەش زانىارىيەكى ھىندە بەبايەخ نەبوو.

«م» پلانئىكى زور سادەي بو باسكردم. ئەم دەيوت؛ گەر بتوانىن
كەلەپچەكان بشكىنن! نەدەزانى چون؟ ئىتر لە پەنجەرەكانەو دەتوانىن
رابكەين!

لەو دەچوو ئەو قسانە ھەر بو دلخوشىيى من بكات، چونكە لەو بروايەدا

نەبووم- ئەو خۆی کە پیاویکی کەم ئەزموون نەبوو- بڕوای بەپیلانی وا زارۆکانە بێ. ئەو قسانە ھەر دلنەوایی بوون و دەرختنی ھەستی دلسۆزی و نارەحەتی خۆی بوو. لام وابوو ھۆی گرتنی منی دەخستە ئەستۆی خۆی، کە لە راستیدا ھیچ گوناھی ئەوی تیا نەبوو.

من، لە لای خۆمەو، مەسەلە ی کردنەوہی کە لە پچەکانم زۆر بە زەحمەت نە دەزانی چونکە، لە کاتی داخستنەوہیدا ھەستم کردبوو گەر مەچەک ھەلبەستینم، ئەوا یەک دوو گری فراوانتر دەبی و کاتی خاوەکردنەوہی مەچەکم کە لە پچەکان شل دەبوون، ئەوی دەستی چەم، بە ئاسانی لە مەچەکم بۆ دادەمالدرا. کە لە پچەکان ئەمریکی بوون، لەوانەبوون کە دانەکانیان دەگەیشتە دوایین گری، ئیتر خویان دەکرایەوہ.

ئەوانەم ھەموو بۆ «م» باس کرد و پیم وت:

«گەر مەسەلە ھاتە سەر کە لە پچەکان، ئەوہ لە سەر من!»

پاشان ئەو ھەشم فیرکرد کە مەچەکی چی لی بکات.

ئەو شەو، داوای نانخواردن، سەربازەکان جاریکی تر، لە دەورمان گەردبوونەوہ، ئەمجارەیان بە ھۆی «م» ھوہ کە پۆلی تەرجومانی دەگێرا، بەتەواوی، لە یەکتەر دەگەیشتین. سەربازەکان، تا رادەیک، دۆستایەتی خویان نیشان دەداین. لەوہ دەچوو ھەر ھینانمان بۆ ھۆلی نانخواردنەکەیان مەسەلەکانی بڕیک لە بەرچاویان ھێور کردبیتەوہ. لە راستیدا پاسەوانەکانیش، وەکو پێشوو، توندوتیژ نەبوون، ھەندێ جار بۆ، چەند کاتژمیریک، کە لە پچەکانیان دەکردینەوہ کە دەقا و دەق پێچەوانە ی فەرمانی ئەفسەرەکیان بوو کە تەنیا لە کاتی نانخواردن و سە رئاو دەستدا بکرینەوہ.

پۆزی دوایی دوو سەربازی نوێ ھاتن و زنجیرەکە ی «م» یان کردەوہ، لە سەرەتا دا ھیچ تی نەگەیشتم، پاشان بپری قسەیان لە گەل «م» دا کرد و ئەویش بە منی وت:

«بۆ دادگام دەبەن»

«گەر نەگەرپايتەو، يان بەربووی، ھەوآلى گرتنى من بۆ ئەودىو بنىرە»

سەرى راوھشاندى و كاتىك لە ھەرگاي ھۆلەكە چوو ھەرى، ئاوپرىكى لى دامەو ھەردوو ھەستە كەلەپچەكراوھكانى بەرز كەردو ھەرامبەرم پاي وھشاندى كە ماناي خۆراگرتن و سەركەوتن دەبەخشن. يەكئەك لە سەربازەكان، تا توانى، قۇناغە تەفەنگىكى لە ناوشانى سەرواند.

بەجى ھىشتنى «م»، گەلىك نارەھەتى كردم، ھەرچەند لەلايەك پىم خۆش بو، چونكە بەبەربوونى ھەر نەبووايە ھەوآلىكى منى بەدىوى خۆمان دەگەياندى.

بەتەنيا مانەو ھەستى بۆ لاي قسەكانى «م» دەبردىم، لە راستىدا منىش كەتبوومە ئەوئەبىر لە پاكردن بكەمەو ھە پىلانئەك دابنىم، بەجۆرئەك لەم تەلەيە خۆم رزگار بكەم، بەلام ھەرچىم بىر كەردو ھەمەھال بو.

لە سەربازگەكەدا چل سەرباز ھەمىشە لەم بىنايەى مندا بوون، پاسەوانى ھەمىشەيىم ھەبوو، ھەروەك دەستم كەلەپچەكراو و سەرەپاي ئەوھش بەزنجىر بەشوقاچىكەو بەسترا بووم.

ئەگەرچى مەسەلەى كەردنەوئەي كەلەپچەى دەستم تا رادەيەك ئاسان بوو، بەلام ئەوھشى دەويست كە جارئەك لە جارن يەكئەك لە پاسەوانەكان دەبووايە كەلەپچەكەم تۆزئە شل بۆ ببەستئە تا بتوانم بەئاسانى لە مەچەكمى دابمالم.

ئىوارەيەك بردمىانە ژوورەكەى پىشوم، ئەمجارەيان دوو كورسى لە ژوورەكەدا دانرا بوون، زۆر سەرم سوورپما و لە نەينى ھىنانەو ھەم و لەو دوو كورسىيە نەدەگەيشتم، من ھەر لە تاووتوئەى ئەوھدا بووم كە پىاويكى پۆشتە و پەرداخ خۆى كرد بەژوورەكەمدا و بەئىنگلىزىيەكى رەوان سلاوى

لى كىردم و لەسەر يەككەك لە كورسىيەكان دانىشت و پاشان ئىشارەتى بۆ
منىش كرد كه لەسەر كورسىيەكەى بەرامبەرى دابنىشم.

كابرا خۆى پېشكەش نەكرد و تەنيا وتى؛ كه بىستووئەتى عىراقىيەكەم
و توركى نازانم، بۆيە ئەويش هاتوو بۆ سەردانم، كاتىك منىش پرسىيارم
كرد كه ئەو چ كارەيە لە وەلامدا زۆر بەكورتى وتى:

«ئەوه گىرنگ نىيە»

ديار بوو يا پۆلىسى نەينى بوو، يا لىپرسراوى گەورەى دەولەت بوو.
بەلام بۆ هاتبوو بۆ سەردانم؟.

كابرا كەوتە قسەكردن و پرسىياركرد كه چۆن هاتووم، بۆچى هاتووم و
چۆن بەبى فيزە هاتوومەتە نىو توركىاوه و گەلى پرسىيارى تىرش كه هەر
هەمووى نمونەى كارى نەينى و بۆنى دژايەتى و رىق و كىنەى، دەربارەم،
لى دەهات. لە نىوان پرسىيارەكانىدا، زۆر بەزووىى، بۆم دەركەوت كه
يەكجار كۆنە پەرسىت و زۆر رقىشى لە كوردە، كابرا بەقەشمەرىيەوه وتى:

«نازانم خەلكى ئەم شارە چىن، كه بەيانىان لە مالىكەم دىمە دەرى
لەسەر دىوارى مالىكەم دەنووسن؛ بىجى كوردستان. نازانم كوردستان
چىيە؟»

ديارە، بىجى كوردستان، مەبەستىان بژى كوردستان بوو كه لەسەر
دىوارى مالىكەى نووسرابوو. بەفرسەتم زانى، وەك شىكردنەوهيەك وتم:

كوردستان وەك توركىستان، ئەفغانىستان و ئىنگلىستان، ولاتە و
كوردستانىش يانى ولاتى كوردان»

كابرا سەرى نا رەزايىيى راوهشانى و بەتوورەيىيەوه وتى:

– شتى وا نىيە. ئەم ولاتە هەر تەنيا هى توركە، لەم ولاتە تەنيا تورك
دەژى.

زۆرم دەربارەى شۆقینیەتى دەسەلاتدارانى تورکیا بیستبوو بەلام
هەرگیز وا پروبەرووی کەسێک نەبوو بووم کەوا کەللەپووتانە، بلی
کوردستان وجوودی نییە، بۆیە لە ولامیدا وتم:

«لێرە تەنیا نە تەنیا تورک بەلکو، کورد و عەرەب، ئەرمن و گەلیک کەمە
نەتەواپەتیی تریش دەژین»

ئەم وەلامەم ئەوەندەى تری توورەکرد، سوور هەلگەرا و نازانم چۆن بۆم
هەلنەسا.

کابرای بەرامبەرم بۆیناخەکەى ملی، برێک، توند کردەوه و وتی:

«ئێوه لە دەولەتەکەى خۆتان کە عێراقە یاخین، چەندین سالە خەریکی
ئاژاوهن. ئیستا دەتانەوی ئاژاوه بێننە ناو خاکی ئیمەشەوه و تورکیاش
وەک عێراق لی بکەن!».

وتووێژی نیوانمان بى بەر بوو، ئەو لە دیدی تەسکی شۆقینیەتى
تورکییەوه و منیش لە دیدی پێشمەرگەیهکی شۆرشگێرەوه، دوو قوتبی دژ
بەیهک بووین، لەگەڵ ئەوەشدا باسی ئەوهم بۆ کرد کە ئیمە یاخی نین و لە
پێناو مافە سەرەتایییەکانی مرۆقدا دەجەنگین و لە وەلامی ئەو داوا
رەوايانەشدا هەمیشە سەرکوت و مألویران و تووشی کوشتن و برین دەبین.
کابرا چەند پرسیاریکی تری لی کردم کە لە راستیدا ئەبەلقی کردم، ئەو
دەبیوت: گوايه من نیروم بۆ تورکیا بۆ ئەوهی کوردەکانی ئەوی، دژی
حکوومەتى تورکی، مان بدەم، هاوکات چەک و تفاقى جەنگیش لەو
سۆقیتەوه بێنم!

بەراستی زانیاریەکان بى سەرۆبەر بوون. زۆر وتووێژی ترممان کرد،
کابرا هەرباری سەرنجی خۆی دا دەسەپاند و هیچ گویى نەدەدایە قسەکانی
من.

من پيم وت كه مهسه لهي بهرپاكردنى شوپش و راپه رين خه لك
به كه سيكي له دهره وه هيئراو ناكري، هاوردنى چه كيش له يه كي تي
سوقيه ته وه - گوايه من خه ريكي بم له خه يالى په تي به ولاوه هيچى تر
نابي. به لام ئه و گويي له قسه كانم ده گرت؟

كابرا، كه له مه ودوا زانيم، قائمقامى شارى «گه قهر» بو، به ته كليفي
سازمانى ئه منيه تي توركى «ميت»، نيردرابووه لام، چونكه لاي «ميت»
وابوو گهر كه سيك ئينگليزى بزاني و له شاخ و كيوه وه هاتبي ده بي زور
شتى شاراوه له ژير سه ريدا بي!

پاش ته واو بوونى چاو پيگه وتنه كه، هيئاميانه وه شوينه كه ي خوم و
جاريكي تر به زنجير به ستميانه وه.

ئه و شه وه ههر له خه يالى ئه وه دا بووم، كه بوچى قائمقامى شاريان
ناردوو ته لام. من ترسى ئه وهم لي نيشتبوو، كه مه سه له كه هيئده گهره
كرا بي، كه تووشى به نديخانه كانى ئه سته مبول و ئه نقهره بم. سه ربازه كان،
ئه و شه وه، زور به تاسوقه وه ده وريان دام، زوريان لا سه ير بوو كه قائمقامى
شاره كيان، بولاي زيندانيه ك، بو چاوپيگه وتن، هاتبي!

زوريه يان پرسيارى ئه وه يان لي ده كردم كه بو قائمقام هاتوو بو ديدارم.
له راستيدا منيش هيچ وه لام يكي روون و به جيم بي نه بوو. به لام وتم:

«دياره له م شارهدا ته نيا ئه و ئينگليزى ده زاني بو يه هانيويانه!»

نازانم راستى ئه و بوچوونه م چهند بو، به لام له وه زياتر يشم بي نه بوو،
چونكه خوشم هاتنى قائمقامى شارم بو چاره سه ر نه ده كرا.

پاسه وانى «ده» بو «دوانزه» ي ئه وشه وه كورپكى باريكه له ي چاوشين
بوو، سه ر و هه يئه تي له تورك نه ده چوو، هه ميشه له كاتى پاسه وانيدا سوز
و به زه يى و دلناخوشي خوي له سه ره پاسه وانيدا، نيشان ده دام.

ئەگەرچى تەنیا چەند وشەيەكى ئىنگلىزىشى دەزانى، لەگەل ئەوھشدا،
توانى ئەوھندەشم تى بگەينى كە داىكى بولگارىيە و خوۆشى بەچەپ
دەزانى.

دیارە زۆر قسەى تریشى کرد که من بەراستی هیچی لى تى نەگەیشتم.
بەهەلسوکهوت و رەفتارى لەگەلدا، نارەزایی خوۆی لە گرتنم نیشان دەدا.
لە کاتی تەواو بوونی سەرە پاسەوانیدا، کەلەپچە مەچەكى هیند بو شل
کردمەوھە کە بەئاسانی بتوانم لە دەستى دەربەھینم و ئەوھندەشى تى
گەیاندم کە هەرچى رۆوبدا، هیوادارە، لە سەرە پاسەوانی ئەودا رۆونەدا.
ئەگەرچى خوۆشم دەمتوانى کەلەپچەکان بەمەوھە، لەگەل ئەوھشدا زۆر
پى خوۆشالیى خوۆم دەربرى و زۆریش سوپاسم کرد و چەندین جار «چۆق
مەمنون» م کە هەر سوپاسى دەگەیاندم، پيشکەش کرد.

ئەو شەوھە، تا درەنگ، هەر بەئاگا بووم، بیرم بۆلای پلانیكى ئەوتۆ
نەدەچوو، کە لام وایى، سەرکەوتنى تیدا بەدەست دەهینم.

پاسەوانەکان هەر دوو سەعات جارێك دەگۆران، بیرم زۆر کردەوھە، بەلام
هەرچیم بەخەيالدا دەھات هەر بى مانا و ناسەرکەوتوو دەھاتە پيش چاو.
لە دلى خوۆمدا وتم:

«کەلەپچەکان بەئاسانی لە دەستم دەردەهینم» و "دەتوانم پەلامارى
پاسەوانەکە بەم". ئەى دوايى؟»

بیر لە دوايى، دەستى دەبەستم و هەموو بىرکردنەوھەيەكى لەو بابەتەى
لا رەت دەکردمەوھە، بۆیە بەتانییەکەم دا بەسەرخوۆمدا و لە ژیرەوھە
کەلەپچەکانم داکنەند و لى خەوتم.

پۆژى دوايى، لە دەمەو عەسردا، دوو سەرباز هاتن بەشوینمدا و
بردمیانە ژووریکەوھە.

چەند كەسكە لە ژوورەكەدا، بەجلی مەدەنییهو، لەسەر كورسی،
بەچواردەوری ژوورەكەدا، دانیشبوون و كورسیهكیش لە ناوهرستی
ژوورەكەدا دانرابوو كە لەمەوپاش من لەسەری دانیشتم.

ئەوێ هەر لە سەرەتاو، لام سەیر بوو، یهككە لە پیاوهكان بوو كە
بەكوردییهکی تەواو پيشوازیی لی کردم و داوای دانیشتنی لی کردم.

پیاوهكانی تر لام نا ئاشنابوون. لە راستیدا، لە سەرەتاو، سەرم لە
هاتنی ئەم پیاوانە بەجلی مەدەنییهو، بۆ نیو سەربازگهیهك، دەرئەدەچوو.

بەلام زۆری نەبرد كە لە نهینی هاتنی ئەو پیاوانە حالی بووم، ئەوانە
هەموویان پیاوانی (میت) بوون و كوردیزانەكەش تەرجومانی تایبەتی
خۆیان بوو. كەوتنە پرسیارکردن لیم، هەر لە میژووی لە دایك بوونمەو تا
ئەوساتەگی گەشتوومەتە لای ئەوان. پرسیارهكان جۆراوجۆر بوون هەر لە
باسی مندایمەو تا خویندن و بەشداری لە بزوتنەوێ كوردا تا دەگاتە
ناوی برادەرە نزیکەكانم، ئەوانیش كەوتنە بەر شالای پرسیاریان، دیار
بوو زۆر تامەزرۆی ناسینم بوون!

ئەوێ بەلای (میتەو) گرنگ بوو، دوو بابەتی سەرەکی بوو، هەمان دوو
بابەت كە قانیمقامی شارەكەیان مەبەستی بوو، ئەویش مەسەلە
بەریاگردنی شۆرش لە كوردستانی توركیا و هاوردنی چەك لە یهكیتی
سۆقیهتەو بوو! بۆ مەسەلە بەریاگردنی شۆرش لە كوردستانی توركیا،
دیارە جارێکی تر بۆ ئەمانیشم باس كرد، كە شۆرش وەك كالا لە ولاتیکهوه
بۆ ولاتیکی تر نانێردرێ و زەمینە زاتی و مەوزوعی رەخسا و كاملبوونی
خۆی دەوێ، بەلام ئەوان هەر سووربوون، لەسەر ئەوێ كە دەبی من
بەكارێکی نهینی نێردرابم، چونكە خەلكی ئاسایی، بەنیووشەو، بەنهینی،
بی فیزه، بەو سنوورانەدا تێ ناپهڕی و ئەو هەموو كاغەز و نووسرا و وینه
و پاسهپۆرتە بی فیزهیه و ئەو هەموو پارەیه لەگەڵ خۆیدا هەلناگرێ.

دوو بابەت ئەوانی تەواو خستبوو گومانەو لیم، یەكەم، ئەو مەبلەغەى پیم بوو، كە بریتی بوو لە (۵۰۰) دیناری عێراقی! كە پارهیەكى ئەوتۆ نەبوو لای خۆمان، بەلام كاتێك بەپارەى بى ئەرزىشی خۆیان، بەراورد دەکرد، هەر فیکهیان لى دەدا و سەریان سوورپدەما! ئەو ش ئەوانی خستبوو ئەو قەناعەتەى كە من ئەو پارەیم لەگەڵ خۆمدا هیناوه هەر دەبى بۆ كړینی چەك بى.

دووەم، نامەیهك بوو كە بۆ یەكێك لە لیپرسراوانى بالای دەولەتى سووری نووسرابوو. ئەو ش هەر تەواو پى سەلماندبوون كە من بەئەركێكى تايبەتى هاتبوومە نیو توركیا و بەمەبەستى شاراوە بۆ سووریا دەچم.

یەكێك لە پیاوكان زۆر بەساویلکەییەو لى پرسیم:

«باشە هەردووك پزیمی عێراقى و پزیمی سوورى بەعسین، بۆ ئیوه دژى عیراق و لەگەڵ سووریا دا كوكن؟»

لە راستیدا وەلامىكى بەجیم پى نەبوو، تەنیا ئەو نەبى كە یەكەمیان دژایەتى و سەركوتمان دەكات و دووهمیان دۆستایەتى، نازانم وەلامەكەم قەناعەت ئاوەر بوو یان نا، چونكە زەردەخەنەیهكى مەسخەرەنامیز گرتى و هیچى نەوت.

بۆ مەسەلەى هاوردنى چەكیش، لە سۆفیتەو، دیارە ئەوان لە گوێى گادا نووستبوون، چونكە چەك لە سۆفیتەو نە دەهات، بەلكو لە پى سووریهو و بەخاكى توركیا دا دەگەیاندرایە كوردستان و خۆشم لە هاوردنى وەجبهى یەكەم و دووهمى هینانى چەكدا، بەشداریم كردبوو، كە خۆشبهختانە، ئەوان هیچ زانیارییهكىیان، دەربارەى ئەو مەسەلەیه، نەبوو. لای (میت) و دەسلەتدارە كوئەنەپەرستە عەسكەرییهكانى توركیا بۆ مەبەستى خۆیان و خۆ بردنە پێشەوهى زیاتر لە ئەمەریكا و هاوپیمانییهتى (ناقۆ) هەموو

جموڭوڭيكي شوڭشگيڭرانهي كورد، تهنانهت گهر داواي سادهي پيشيل نهكردني مافي مروڭقيش بوايه، ببهستنهوه بهيهكيتي سؤقيهتهوه و بهگيره شيويني له قهلم بدن! دياره ئهوهش له پيناو ئهوهدا بو، كه ئهمريكا، زياتر بايهخ بهگرنكي توركي و ميلتاريزمي توركيادات.

پياويكي تريان سميل بابريكي باريكي رپوهله بو، دهربارهي ئهوهي كه چؤن حكومتهتي عيراق ناتواني بهسهر كورده شوڭشگيڭرهكاندا- ئهوه دهيووت ياخييهكان- زال بيت، پرسيارى لي كردم و منيش له وهلامدا پيم وت؛ كه مهسهله زال بوون نييه، چونكه ئهگهر له رووي چهك و تهقهمنى و تهكنيكي تازهي عهسكهر ييهوه بيت، ئهوه رڭيمي عيراق زور زاله، بهلام له رووي برواوه زور لاوازه، سهربازهكان بروايان بهو شهره نييه و بهزوره ملي بو كوردستانيان كيش دهكن، ههروهك هيزي پيشمهركهش داكوكي و بهرگري له ماف و وجودي گهلهكهمان بهتهواوي دهكات و شهرهكesh شهرپكه له نيوان هق و ناهق، شهرپكي كه بهزور بهسهر گهليكي بهستهزماندا داسهپيناوه و ناچار كراوه بيكا، بويه مان و نهمانى بهنده بهو بهرهنگارييهوه و نهكردني ئهوه شهرهش ههپهشه له بووني دهكات.

دهربارهي تهكنيكي تازهي عهسكهر يي عيراقيش پيم، وتن، كه ههريگيز تواناي عيراق پتر له تواناي ئهمريكا نابي و خوشتان بهچاوي خوستان ديتان كه گهلي قيتنامي ئهمريكاى بهچ دهرديك برد و چؤن بهسهر شوپري له خاكي قيتنام دهرى پهراندن، ئهوه له كاتيكا كه ههموو دنياش دهيزاني گهلي قيتنامي دووچارى شهرپكي نا بهرامبهر بووه، بهلام برواي گهلي قيتنام و رهوايي مهسهلهكهي وهك دهركهوت، گهلي بههيزتر بوو له شهرپي كيماوي و(ب-۵۲) ي ئهمريكا.

كابراي رپوهله ديار بو. بهقسهكانم زور پهست بو، چونكه بهتوندى بهپهنبهكاني سميله رهشه قهترانييه پرهكهي رادهكيشا، زردهخهنيهكي

تەوساوی ھاتە سەر لىۋە وشكەكانى و بە ناپەزايىيەۋە سەرى راپوشاند.
پىاۋەكان، لە ناو خۆياندا، پىكەۋە، كەوتنە مقۇ مقۇ، پاش ساتى،
يەككىيان كە خەلەپەكى و رگ زل بوو لە ناۋەراستياندا دانىشت بوو، وتى:
«بەھرحال تۆ كاپرايەكى ياسا شكىن و گىرە شوين و ياخيت لە
دەولەت»

ئەمەى وت و يەكسەر كەوتەۋە قسەكردن لەگەل پىاۋەكانى تردا و
پاشان بۆ ماۋەيەك تىي پوانىم وتى!
«لىپرسىنەۋەى ئەمپۆ تەۋا،
برۆ دەرى!»

كاتى چوومە دەرى پاسەوانەكان چاۋەرپوانم بوون و راستەوخۇ
بردميانەۋە ژوورەكەى پىشۋوى خۆم.
لە سوۋچى ھۆلەكەدا ھەلترووشكام، بىرم لە قسەكانى كاپراى خەلە
دەكرەۋە، وتەكانى لە گويمدا دەزرنگانەۋە كە دەپوت:
– تۆ ياسا شكىنى و گىرە شوين و ياخيت لە دەولەت.

لە دلى خۆمدا دەموت لە ولاتىكى وا شوقىنى و مىلىتارىستى ۋەك
توركيا، دەبى ياساى سزاي ياسا شكىنى و ياخى لە دەولەت چى بى؟
ئەوان كە لەسەر پۇشنى جلى كوردى خەلكى تووشى ئازار و ئەشكەنجە
و زىندان بكن، ئەى لەسەر ياسا شكىن و گىرەشوين و ياخى بوون لە
دەولەت! دەبى چى بكن؟

ئەو ئىۋارەيە، ھەر بىرم لاي قسەكانى پىاۋانى (مىت) بوو، بەتەۋاۋى
ھەستم دەكرە كە تەۋاۋ نىازيان گلاۋە بەرامبەرم، لە دلى خۆمدا دەموت،
تۆ بلىنى خويان دادگا و سزام بەن؟ يا تۆ بلى رەۋانەى عىراقم بكنەۋە.
ھەموو شتىكم بەخەيالدا دەھات، بۆيە ھەر ئەو ئىۋارەيە بىرم لە زور شت

دهكردوه، وهكو، ئهگهر هاتوو، دهستم گهيشته تفهنگي ئهوا يهكسه ر پهلاماري ددهم و تهقه دهكهم، يا كهلهپچهكان، شهو دهكهمهوه و ههولي راکردن ددهم، يا ئهگهر هه ر ههچم بو نهکرا، ئهوا ههولي خوگوشتن ددهم، چونکه بهراستي مهسهلهي رهوانهکردنهوه بو عيراق، ههموو ئازار و ياده تال و سهختهکاني زينداني (ههئيهي کهرکوک) ي دهختهوه يادم و بهتهواوي گيژي دهکردم، بويه مهسهلهي تهسليم کردنهوه بهعيراق وه گهرهترين و ترسناکترين شت دههاته بهرچاو.

شهو ههندي له سهريازهکان هاتنه سهردانم، بهلام من زور بي حواس بووم، بويه هه ر زوو پيم وتن که ناساغم و سهرم ديشي و حهزيش دهکهم زوو بنووم.

هه ر بهرويشتنی سهريازهکان، خوَم خزنده ژير بهتانييهکهوه و چاوم لي نووقان، ويستم بنووم، بهلام بهههچ شيويهکه خه نهدهچوووه چاوم.

کاتژمير دوانزه کارهباي سهرتاسهري سهريازهکه که کورژينرايهوه، شهوانه چهند سهعاتيک، گلويهکاني سهريازهکهکيان دهکوژاندهوه، نهمدهزاني بو.

پاسهواني دوانزه بو دوو، بهچرايهک و تفهنگيکهوه خوِي کرد بههولهکهدا، له سهرهتادا چهند ورتهيهکي کرد که ههچي لي حالي نهبووم و منيش يهکسه ر دهستم کرد، بهپرخه پرخ، سهرياز که يهک دووجار هاته نزيک جيگاکهم و چراکهي له دم و چاوم نزيک دهکردوه و منيش زياتر پرخه پرخم دهکرد. سهريازهکه، که ديار بوو، زور خهوالوبوو، چوووه نزيک ميژيک و چراکهي له بهردهميدا دانا، هه ر بهدانيشتنهوه چهند جاريک له تر دا و خوِي بهئانيشکي دهگرتهوه. من چاوم بهحال ههليپري و سهيري سهريازکهم کرد، ورده ورده سهري نزيک دهکردوه بو سه ر ميژهکه و له پريکدا يهکسه ر سهري خسته سه ر ههردوو دهستي و پاش ماويهک، ئهويش کهوته پرخه پرخ.

وهختم ههچ له کيس خوَم نهدا و به ئهسپايي کهلهپچهکانم له دهستم

داكەند و زۆریش ھەولم دا كە زنجیرەكە ھیچ زړه‌ی نه‌یه، بۆیه به‌تانیه‌كه‌م به‌ته‌واوی تێوه‌پێچا و له‌ته‌نیشته‌ شوفاجه‌كه‌وه‌ گ‌لو‌لم كرد. سه‌بازه‌كه‌ ھەر پرخه‌ی بوو، شه‌وقی چراكه‌ش كه‌ ده‌یدا له‌ سه‌ر و پۆته‌لاکی سیبه‌ریکی یه‌كجار زه‌به‌لاح و ترسناکی له‌سه‌ر دیواره‌كه‌ی پشتیه‌وه‌ دروست ده‌كرد.

من له‌ سووچیک‌ی ھۆله‌كه‌دا ھه‌ستا بوومه‌ سه‌ر چیچكان، شوینه‌كه‌م به‌ حال‌ پ‌ووناکیی چراكه‌ ده‌یگرته‌وه‌ و تا راده‌یه‌کی باشیش تاریکی بالی کیشابوو به‌و سه‌رسووچه‌ی كه‌منی تیا بووم، ویستم ھه‌ستمه‌ سه‌ری، كه‌ چراكه‌ كه‌وته‌ پرته‌پرت و سیبه‌ره‌گه‌وره‌كه‌ش له‌سه‌ر دیواره‌كه‌ كه‌وته‌ له‌رانه‌وه‌، بۆ ماوه‌یه‌ك ھه‌ناسه‌م له‌ خۆم بری و پاشان ھه‌ستمه‌ سه‌ری و زۆر به‌ئه‌سپایی، پ‌ووه‌و ده‌رگای ھۆله‌كه‌، شه‌قاوم نا، ده‌رگای ھۆله‌كه‌ دانه‌خراوو، بۆیه زۆر به‌ئه‌سپایی كردمه‌وه‌ چوومه‌ ناو راره‌وه‌كه‌وه‌، له‌ پێشدا نه‌مزان‌ی پ‌وویكه‌مه‌ كو‌ی بۆیه بۆ ماوه‌یه‌ك به‌چوار ده‌وری خۆمدا تیم پ‌وانی، راره‌وه‌كه‌ ته‌واو تاریك بوو، ورده‌ ورده‌ به‌لای چه‌پدا پ‌ووه‌ ده‌رگای ده‌ره‌وه‌، له‌سه‌ر نووکی پ‌ی، ھه‌نگاوم ھه‌لده‌ھینایه‌وه‌، كاتی گه‌یشتمه‌ نزیك ده‌رگای ده‌ره‌وه‌، له‌ پشتیه‌وه‌، بۆ ماوه‌یه‌ك ھه‌لو‌یسته‌یه‌كم كرد، به‌شی سه‌ره‌وه‌ی ده‌رگاكه‌ شووشه‌ بوو، بۆیه كه‌ تۆزی خۆم ھه‌لبری به‌ته‌واوی ده‌ره‌وه‌م دی، دنیا مانگه‌شه‌ویکی یه‌كجار پ‌ووناك بوو، تا چاو برکا ھه‌ر سه‌ھۆل و به‌فریوو، ده‌شته‌كه‌ی به‌رده‌مم، له‌به‌ر تریفه‌ی مانگه‌كه‌، ده‌توت یه‌كپارچه‌ شووشه‌یه‌، بریقه‌ ده‌داته‌وه‌. ھه‌ناسه‌م ته‌واو له‌ خۆم بریبوو، ملم تا توانی درێژكرد، دووسه‌رباز به‌تفه‌نگه‌وه‌ له‌ودیو ده‌رگاكه‌وه‌ راره‌وستابوون، ب‌ی ورته‌ سه‌یری ده‌شته‌كه‌ی به‌رده‌میان ده‌كرد. بۆ ماوه‌یه‌ك ھه‌ر وا راره‌وستام و پاشان كه‌وتمه‌ بیركردنه‌وه‌، ویستم یه‌كسه‌ر ده‌رگاكه‌ بكه‌مه‌وه‌، رابكه‌م، به‌لام سه‌ھۆل به‌ندانه‌كه‌ی به‌رده‌مم و ئه‌وه‌ ده‌شته‌ بریقه‌ داره‌، په‌شیمانی ده‌كردمه‌وه‌. له‌ راستیدا نه‌مه‌زانی چی بكه‌م، رابكه‌م كه‌ ب‌یگومان ته‌قهم ل‌ی ده‌كهن، بگه‌رپمه‌وه‌ تفه‌نگی ژیر سه‌ری پاسه‌وانه‌كه‌م به‌ینم دیاره‌ ئه‌ویش

بەخەبەر دەھاتەوہ و دەبوو بەشەر، بیرم لە ڤاگردن جاریکی تر کردوہ بەلام کہ سەیرم کرد بئ پیللوم و بەپیی پەتیش ڤویشتن و ڤاگردن، بە سەر ئەو سەھۆل بەندانەدا بەکاریکی ئاسان نە دەھاتە بەرچا، یا ڤاستر وایە بلیم ھەر نەشدەکرا، چونکہ هیچ مرۆقی، بەپیی پەتی بەسەر ئەو سەھۆل و بەفردا، لە چەند دەقیقەیک زیاتر، توانای ڤویشتنی نەبوو، بۆیە وازم لەو جۆرە ڤاگردنە ھینا و ڤیاریم دا بگەریمەوہ بۆ جیگاکی خۆم و بیر لە ڤلانیکی سەرکەوتووتر بکەمەوہ، چونکہ ئەوہ بەلامەوہ تەنیا خۆ کوشتن یا رەق بوونەوہ بوو.

ورده ورده، لەسەر نووکی پی، زۆر بە ئەسپایی، ھاتمە ناو ھۆلەکە و بەچەند شەقاویک خۆم گەیاندەوہ سەر جیگاکی و زۆر بە ھیمنی بەتانیکەم لە زنجیرەکە کردوہ و خۆم خزانیوہ ژیر بەتانیکە.

کہ ڤاکشامەوہ لە دلئ خۆمدا وتم «پیاو کہ دەرباز نەبی، بۆ رابکا؟» سەربازەکە ھەر ڤرخەئ دەھات، لەوہ دەچوو ڤوژیک گەلێک دژواری بەسەر بردبی، چونکہ تا سەرە گۆڤینی ھەراسەت ھات و گوئی لە تەقەئ ڤۆستالی پاسەوانی داھاتوو نەبوو، لە خەوہکەئ رانەپەری.

بەیانئ زوو ھەلیان ساندم و عەریفیک و دوو سەرباز پیکەوہ ھاتنەلام و پییان وتم کہ پاش نان خواردن خۆم ئامادە بکەم، ھیچی تریان نەوت بەلام من تئ گەیشتم کہ دەشئ یا بمگوینەوہ بۆ شاریکی تر، یا بۆ لیپرسینەوہیکە تر بیئت.

پاش نان خواردن سەربازەکان دەستیان کەلەبچەکردم و پئش خویان دام بۆ دەری، لەوئ پیکابیک ڤاوەستابوو، عەریفەکە لە پئشەوہ سوار بوو، من و دوو سەربازەکەش لە داوای سوار بووین.

ھەتاو تازە، لە دەم کەل شاخەکانی گەقەرەوہ، سەری دەردەھینا. ئاسمان شین، وەک دەریایەکی مەنگ و قوول دەینواند، بەفر تەواو دەوروبەری

تەنبوۋە، كزەبايەكى يەكجار سارد دەھات، كە لەسەر كورسىيە ئاسنەكان دانىشتم، ئنجا بەتەواوى ھەستم بەسەرما كرد، دەتوت لەسەر قالبيك سەھۆل دانىشتووم، پىكابهكە پروھو شار كەوتە بزوان - ھەر بەوھشدا دلنيا بووم كە نامگويزنەوہ بو شارى تر، سەربازەكان ھەر دووكيان بەرامبەرم دانىشتبوون لەوہ نہ دەچوو - وەك من - ھەست بەو سەرمایە بكەن، جلو بەرگ، چەك و تفاقيان سەرنجى پاكيشام. ئەوان بەجۆريكى سەير خويان سازدابوو، لەوہ دەچوو بو جەنگىكى راستەقىنە نامادەبن، نەك بەندىيەكەى بى چەك و كەلەبجەكراو، بگەينن. خودەى پۇللايين، چەك و تەقەمەنيان، مەتارەو جوعبەى فيشەكى زياديان، ئەوہندەى تر توندوتىژى بەسەر و پۆتە لاكى شينەوہ بويان دەگەيانند، ئەوہى كەلە ھەموو شتەك زياتر سەرنجى پاكيشام؛ پۇستالەكانيان بوو، كە بى ئەندازە زل و قەبە و ناقوللا بوون، ئەوہ سەرەپاي «ژ۳» كانى نيو دەستيان كەمن بو يەكەمجارم بوو وا لە نزيكەوہ بيانينم.

ھەر لەو ساتەدا بىرم لەوہ دەكردەوہ كە تۆ بلىي ئەم سەربازانە بەو جۆرە جلو بەرگ و بەھەموو تەقەمەنى و ئەو تەفەنگە قورسانەوہ بتوانن شەر بكەن، راپكەن، يا بەئاسايى خويان ببزوینن.

لەناو شارى گەقەردا پىكابهكە راوہستا، پەليان گرتم و دايان بەزاندم و لە بەردەم بينايەكى گەورەدا رايان گرتم. ھەولم دا سەر لەو حەى بيناكە بخوينمەوہ، بەلام بى سوود بوو. ھىچ حالى نەبووم. برديانمە ژوورەوہ و لە دالانىكى سارد و سردا، لە بەردەم دەرگايەكدا رايان وەستاندم، سەرانسەرى رارەوہكە جگە لە من - كەسى ترى لى نەبوو. عەريفەكە چووە ژوورەكەوہ و پاش ساتەك ھاتە دەرئى و بەرەو ژوورەكەى تر كيشيان كردم. بەپەلە سەر لەو حەى ھەموو ژوورەكانم خويندەوہ و ھىچيشى لى حالى نەبووم، ويستم لە سەربازەكان بپرسم. بەلام بە چ زمانى؟

چەند گەنجىك ھاتنە نىۋ دالانەكەۋە و بىرئ سەرنجى منيان دا بەسەرسوورمانەۋە تىيان دەروانىم و بەسەرسوورماۋىيەۋە سەيرى كەلەبچەكانى مەچەكميان دەگرد. لىمان نزيك بوونەۋە و لەگەل سەربازەكاندا بەتوركى كەوتنە دەمەتەقى. يەككە لە گەنجەكان بەكوردى پىي و تم:

«دەزانين مەسەلەكە چىيە، ترست نەبىت. ھەولئ رزگار كردنت دەدەين!»
وہك لە ئاسمان بەرم دەنەۋە. بروام نەدەگرد. چى؟ ئاى چەند پى
خوشحال بووم، بۆيە منيش زور بە پەلە تىم گەياندن كە پىشمەرگەم و
مەترسى گورەشم ئەۋەيە كە تەسلىمى عىراقم بكنەۋە، بۆيە پىم وتن:
- ھەرچى دەكرئ بەقوربانە با زوو بكرئ، ئەگەرنا لە دەست دەچىت.

يەككە لە گەنجەكان، كە چوار شانەيەكى بالا كورت بوو، تىي گەياندم
كە ئەو شوينە «دادگاي مەدەنى» يە.

ئىمە سەرگەرمى قسەگردن بووين كە عەريفەكە لە ژوور ھاتە دەرى و
زور بە توندى بە سەرباز و گەنجەكاندا ھەلشاخى، لەۋە دەچوو، ھەر لە
ژوورەۋە گوئى لە قسەكان بووبىت، چونكە يەك دوو پالى بە
گەنجەكانەۋەنا و لەۋ ناۋە دەرى پەراندن.

عەريفەكە قوئى بەتوندى گرتم و كردمى بەژوردا. لەۋئ دوو پياو
دانىشتبوو، يەككىيان بەرگى دادوهرىي پۆشى بوو، من ئەو جوړە جلانەم
تەنيا لە فليما دى بوو، عەبايەكى رەشى قەترانى و قزىكى سىپى دەستگرد،
زور سەرنجى راکىشام و وامدەزانى - لەۋ ساتەدا - بىنەرى شانۆگەربىيەكم،
دۆلابى پشتەۋەى دادوهر يەكپارچە كتيبى بەرگ تازەو ئەستوور بوون.
پياۋەكەى تر لای شانى راستى، دادوهرەۋە دانىشت بوو، يەكسەر بە
كوردىيەكى رىكورەۋان خوئ پيشكەش كردو وتى:

«تەرجومانم!»

دادوهر كورپكى گەنج بوو، سەر و ھەيئەتى ئەو رِق و كىنەيەى تيا ھەست پى نە دەكرا، كە لە زۆربەى زۆرى كاربەدەستان و دەسلاتدارانى توركيا بەدى دەكرىت. زۆر بەھيمنى و لەسەرخۆ فایلەكەمى تاوتۆى دەكرد و پاشان زۆر بەھيواشى وتى:

«تۆ ھىچت لەسەر نىيە! تەنيا ئەو نەبى كە بەبى فيزە ھاتوويە نىو خاكمانەو و كارپكى ناياساييت كروو»

كەمىك راوہستا و پاشان سەيرى كردم و وتى:

«بۆيە دەبى بۆ ماوہى (۱۵) رۆژ بچیتە ناو زىندانى مەدەنيەو، تا رۆژى دادگاييت»، ئەمەى وت و فایلەكەى داخست و لەگەل تەرجومانەكەدا كەوتە چرپەچرپ.

تەرجومانەكە پىي وتم:

«تا رۆژى دادگا لە زىندانى «گەقەپ» دەبىت چاوہرى بيت»

پاش تۆزىك تەرجومانەكە پىي گوتم!

«مەسەلەكەت ھىندە گران نىيە، نىگەران مەبە!!»

گالتم بەئەقلى تەرجومانەكە دەھات. منى پىشمەرگە، قاچاغ لە عىراق، سنوور بشكىنم، بى فيزە، بىمە ناو توركيا و كۆماندۆى توركى، لە نيوہ شەودا كەمىنىكى نەينىم بۆ دابنى و دەستگىرم كات، ھىشتا نىگەرانىش نەبم! واى لەو ئەقلە.

تیشكى ھەتاو، لە درزى پەردەكانى لای شانى چەپى دادوہرەو، دەيدا بەسەر شووشەى مېزى دادوہردا و بريسكەى ئاوى چاوى دەبرد، ويستم پرسیار لە دادوہر بكەم كە ئەو بەزەنگىك، عەریفەكەى ھىنايە ژوورى و چەند وشەيەكى لەگەلدا ئالوگۆر كرد و عەریفەكەش بەسەر ئىشارەتى بۆ كردم كە لەگەلیدا بچمە دەرى. كە ھاتىنە دەرى، چاوم بۆ كورە گەنجەكان

گيڙا، به لّام جگه له سه بازاره كان كهسى ديم، بهدى نه كرد.

سه بازاره كان، كه له پچه كه بيان كرده وه ده ستم، به دالانه سارد و سرپه كه دا
،پيش خويان دام.

له نزيك پيكابه كه وه، جاريكى تر، به په له، چاوم گيڙا، كهسى وام بهدى
نه كرد كه بوني هيواي لى بى. ته نيا يهك دوو كه سم له و بهر جاده كه وه
بهدى كرد، كه له سه رماندا به ته واوى له نيو پالتو كون و شره كانياندا،
خويان گرموله كرد بوو.

پيكابه كه سه به ره و خوار كه و ته وه ره وت، به گوريني پيدا ديار بوو به ره و
شوييكي تر دهمبه ن، به بى دهنكي، له قهفه زى پيكابه كه دا ته نيا به چاو –
ده مروانيه نيو شاره كه، خه لكي خوارووى شار كه و تبوننه وه جووله. له سه ر
شوسته ي جاده كان به ره مه مى زستانى و قهفه زه مريشك و گرده په تاته م
بهدى كرد. خه لكه كه زور نارام ده هاته پيش چاوم و، دهنكه دهنك و
قهه بالغى و هاتوها وارى نيو بازاى لاي خومان، ليږه بهرگوي نه ده كه وت.
له بهر دم بينايه كى كوندا، ئوتوميله كه بيان راگرت. سه رنجم دايه بينا كه،
به پاسه واني بهر دم ده رگا كه يدا، كه خويان كزوله له پالتو سه وز و چرچ و
درېزه كانيانه وه پيچا بوو، به كوني تاريكى قولله ي حه راسه تى سه رگوشه كان،
كه تارمايى سه ر و كليته ي سه وز باوى – جاروبار – دنواند، به تابلوى
ته خته ي رزيو و شيدارى سه ر ده رگا كه ي – نه ده خويندرايه وه – هيچ گوماني
نه ده هيشته وه كه نه وه ي له بهر دميدا راگيراوم، له زينداني «گه قهه» زياتر
چيدى بيت.

يه كيك له پاسه وانه كانى لي مان هاته پيشه وه، له گهل عه ريفه كه دا برى
وتوويزى كرد، پاشان له ده رگاى زيندانه كه ي دا.

له كوني سه ر ده رگا كه وه، سه ريك هاته ده ر و كه ميك تى پوانين.
عه ريفه كه، هه ر له و كونه وه، نامه يه كى دايه ده ستي، نه وه نده ي نه برد ده رگا

كرايهوه و سەربازەكان پيش خويان دام. لە دالانى زيندانەكەدا كەلەبچكەيان لە مەچەكم كردهوه، ئەوهى زۆر سەرنجى پاكيشام، كابرانى پىشتى دەرگاكه بوو، كە جلى ئاسايى لەبەر دابوو، خەريك بوو بکەومە گومانەوه كە ئەوهى تىيدام زيندانى نەبیت، بەلام كاتىك سەربازەكان كشانەوه و ھەر خۆم و خۆى ماينەوه، ھەر چۆنىك بوو، تىي گەياندم كە خۆى لىپرسراوى بەنديخانەكەيه و بۆ سەلماندى ئەمەش دەستى راستى دەكوتا بەسەر سنگيدا و چەند جارىك لەسەر يەك وتى: «بەن...بەن(*)»

دەستى بۆ ھەموو بىناكە دريژ دەکرد، بەھەر حال كاتىك بە دالانەكەدا پيش خۆى دام و گەيشتىنە بەردەم محەجەرەكان و زىرەى كردنەوهى، زنجير و قفل و سەداى شيشەى ژەنگاوى گەيىيە بەر گويم، ئىدى ھىچ گومانم نەما، بەلام ھەر تى نەگەيشتم بۆ لىپرسراوى زيندان بەرگى ئاسايى پۆشيبوو.

لە پارەوهكەدا، بۆ ساردىكى بىزھينەر دەھات، دىوارەكان، تەرو پەلاوى و بۆر و چلكن بوون، كابرانى پيشم كەوت، چاوم بەدەورو بەرى خۆمدا گىرا. بنمىچى بىناكە، لە زۆر شويندا، شەقى بردبوو. بەگشتى، ھەموو ديمەنىكى بىناكە، ترس ھينەر بوو. بە پليكانەيەكى پىچاوپىچى تەسكدا سەركەوت و منيش بەسەرسوورماويىيەوه، بى ورتە، دواى كەوتم، بنمىچى نەھۆمى سەرەوه گەليك نزم بوو، بۆيە من ناچار بووم كە تەواو خۆم كورپكەم، دەرگاىەكى كردهوه، رپى نيشان دام و فەرمانى پى دام كە لەسەر كورسىيەك دانىشتم و خۆشى چوو پىشت مېزىكى تەختەى ئەستور و قەبەوه، پاش ئەوهى كەمىك ئالوگۆرى بەپپىنوس و شووشە مەرەكەبى سەرمىزەكە كرد، كە لە راستيدا ھەر شلەژانى دەگەياندى، لەوهى كە كارىكى پىويست بىت، چونكە ھەر پاش ساتىك شتەكانى وەك خۆى دانايەوه.

لە دۆلابىكى ئاسنى كۆندا، كە لە پىشت سەريەوه بوو، دۆسيەيەكى

(*) بەن: من

دەرھینا، پاشان نامەیک، که عەریفەکه لە کونی سەر دەرگاگەوه دابووێه دەستی، بەشێنەیی کردووه و کەوتە خویندەنەوهی. جاروبار چاوی لەسەر نامەکه هەلەدەبری و بی ئەوهی هیچ بلێت، سەیریکی گوماناوی دەکردم و لە دۆسیه‌که‌دا شتیکی دەنووسی. بەتیلە ی چاوی کەوتە پشکنینی ژوورەکه، جگە لە میزەکه‌ی خۆی و دۆلابە ئاسنینه‌که‌ی پشت سەری و کورسییه‌که‌ی من، هیچی تری تێدانەبوو (ئەویش هەر زیندانی بوو؟) دوو پەنجەرە سەرنجی راکیشام، لەگەڵ ئەوه‌شدا که لە دەرەوه هەتاو بوو، بەلام هیچ ترووسکایییه‌کی رووناکی لەو پەنجەرانه‌وه بەدی نەدەکران، دەتوت بەقور سواخ دراون.

کابرا نامەکه‌ی خسته نیو دۆسیه‌که‌ی و هه‌ستایه سەری و لە ناو دۆلابە ئاسنەکه‌دا تۆپەله‌ کللیکی دەرھینا و بەسەر ئیشارەتی بو کردم که دواي کهوم. هاتینه خواری. سەراپای هەوشە ی زیندانه‌که بەفر گرتبوی، لەوه نەدەچوو بەفری ئەمسال هیشتا پاک کرابێتەوه، چونکه بەفرەکه قات قات لەسەر یه‌که‌که‌بوو. سەیریکی پەله‌ی دەوروبەرم کرد، دیواره‌کان بی ئەندازە بەرزبوون، لە سووچیکی هەوشەکه‌دا، میژیکی شکاو سەرنجی راکیشاوم لە دلێ خۆمدا وتم:

«گەر بی‌ت و لەسەر ئەو کورسییه‌وه پیاو خۆی هەلدا، پەنگە بتوانی دەستی لە لیواره‌که گیربیت...»

بەبەسته کللیه‌که‌ی دەرگای ژوورەکه‌ی بەرامبەرمانی کردووه، بەپارەویکی تەنگەبەردا تی پەڕین، بەلای چه‌پدا دەرگایه‌که لەسەر پشت بوو، چووینه ژووری. تەواو سەرسام بووم؛ چرپایه‌کی دووقاتی گەوره، سەراپای ژوورەکه‌ی گرتبوه‌وه و تەنیا نیوه مەتریک لە نیوان چرپاکه‌و پەنجەرە داخراوه‌کان، که دەپروانی بەسەر هەوشەکه‌دا، مۆلەت هەبوو.

«چۆن ئەم چرپایه هینراوته ژووری؟! سەرو خواری چرپاکه پریوو لە

زیندانی. زیندانهوان سلاوی له هه موویان کرد و ئهوانیش زۆر بهگهرمی وهلامیان دایهوه. چهند وشهیهکی لهگه‌دا ئالوگۆرکردن و بهدهستیشی ئیشارهتی بو من دهکرد و پاشان بهجی هیشتم. منیش ههروا بهسهرسوورماوی راههستابووم، له راستیدا نهمدهزانی چی بکه‌م. یه‌کی که خه‌ریکی چیشته لی‌نان بو، کلاویکی شوکاکی له‌سهر دابوو، له‌سهر ته‌باخیکی کۆنه، به‌کرمانجی پی و تم: «رۆنیشه‌برا»، پاشان به‌شانازییه‌وه وتی: من شوکا‌کم. له‌سهر لی‌واری قاتی خواره‌وه‌ی چرپاکه‌ دانیشتم، زیندانییه‌کان زۆر به‌وردی سه‌رنجیان ده‌دام.

له‌وه‌ ده‌چوو، زیندانه‌وان، پی و تبن که من دانیشتووی تورکیا نیم. که‌س خۆی تی نه‌گه‌یاندم، زۆرم لا سه‌یر بوو، وه‌ک عاده‌ت له‌ زیندانا، کاتی که به‌ندیکی نوی دیته‌ ژووری، هه‌موو ده‌وروخولی ده‌دن و ده‌یان پرسپاری جو‌راوجوری لی ده‌که‌ن، چۆن گیراوی... بو و له‌ کوی، که چی ئه‌مانه‌ هه‌ر هیج. ئه‌وان ته‌نیا به‌ چاوی گومان و بی بایه‌خیه‌وه‌ تی‌یان ده‌روانیم.

ژووری زیندانه‌که‌ لام سه‌رنجراکیش بوو، به‌تاییه‌تی به‌و چرپایه‌وه‌ که دیمه‌نیکی سه‌رسووریه‌نهوری ده‌دا به‌ژووره‌که، له‌ سه‌ره‌تادا له‌ نه‌ینی ئه‌و چرپایه‌ نه‌ده‌گه‌یشتم، زیندان و چرپا؟! به‌لام پاشان بۆم ده‌رکه‌وت که مه‌سه‌له‌که‌ ته‌نیا بۆ ئه‌وه‌یه‌ که زۆرتین به‌ند، له‌و ژوورده‌ا قه‌تیس بکه‌ن، چونکه‌ به‌و شیوه‌ نووستنه، دوو ئه‌وه‌نده‌ زیندانی جی‌گیان ده‌بووه‌وه.

تا نیوه‌رۆ، به‌ بی ده‌نگی، دانیشتم و بیرم له‌ زیندانه‌که‌ ده‌کرده‌وه. دیمه‌نی زیندانه‌که، لای من زۆر، نا ئاسایی بوو.

نیوه‌رۆ، کاتی نان خواردن، قاپی ساوه‌ریان نایه‌ به‌رده‌مم و هه‌ر یه‌که له‌ لای خۆیه‌وه‌ شتیکی پیشکه‌ش کردم، یه‌کی که‌وچک و یه‌کی په‌رداغ و دوا‌ی نان خواردنیش، به‌تانی و سه‌رینیکیان دامی، به‌لام بی ئه‌وه‌ی هیج پرسپاریکم لی بکه‌ن، له‌ لای ده‌رگا‌که‌وه، جی‌گیان بۆ دیاری کردم.

ئەو پاش نيوەپۆيە، لەسەر جيگەكەم، ڤاكشام، ھەر ھەستم لای زیندانەكە بوو، كە تا ڤادەيەك سادە و ساكار دەھاتە بەرچاوم. نەتەلپەندی دڤكاوی، نەدەرگای پۆلايين و نە پەنجەرەى ئاسنين وجودى ھەبوو. زیاتر لە خانووییەكى ئاسایى دەچوو، ئەگەرچى دیواری زیندانەكە چوار پینچ مەتریکیش بلند بوو.

بەتانییەكەم لەسەر خۆم لادا، چاوم بەملاولای خۆمدا گیرا و سەیریكى پەنجەرەكانم كرد. دەرەو تاريك بوو بوو،

سەريشم بڤيگ قورسپییەكەى دەمى نيوەپۆي نەما بوو، بۆيە لەو دەچوو نووستبیتم، ئەگەرچى تا ھەستام، ھەر گویم لە وتووێژى زیندانىيەكانى تر بوو، كە بە بەباشیش تى نە دەگەيشتم، چونكە توركيیەكەى لە كوردیيەكەى زیاتر بوو.

ھەستام، نەمدەزانى چى بكەم، بۆيە ھەر لەسەر جيگەكەى خۆم دانیشتم كە لە ڤاستیدا لەو زیاتريشم بۆ نە دەرپەخسا، چونكە چەرياكە سەراپای ژوورەكەى گرتبوو و مۆلەتى ھيچ جموجۆلیكى نەدەدا.

زیندانىيەكان سەرگەرمى ئامادەكردنى شیوى ئیوارى بوون، ھاوكات كە سيشيان ھەرخۆى تى نەگەياندم كە ئەوئەندەى تر بارى دەررونى ئالۆز دەكردم. ھۆى چى بى ئەم زیندانىيانە، بەھيچ شیوہیەكى، توخنم ناكەون، ڤرسپارىكم لى ناكەن، ناپرسن لە كوێو ھاتووم، يان لەسەر چى گیراوم؟ تۆ بلیى مەسەلە زمان بى و لە من نەگەن؟

بادینەيەكەم ئەوئەندەى بڤ دەكرد كە شەرحى حالى خۆمى پى بكەم و لەو زیندانىيانە بگەيەنم كە ھۆى گرتنم، خەباتە، دژى رژیمی عىراقى و من پيشمەرگەم.

كاتى شیوى پى گەيشت، دەورییەكيان بۆ منیش دانا، برنجى سادە بوو، لەگەل ئەوئەندا كە ھيچ جموجۆلیكى فیزیكىم ئەنجام نەدابوو، كە چى

ههستم به برسیتییه کی ته واو ده کرد، بویه زور به تاسوقه وه که وتمه خواردنی برنجه که.

دوای شیو، کاتی چا خواردن، لیپرسراوی زیندانه که هاته ژوورمان و هه موو له بهری ههستان. بو من کاریکی سه سوورپهینر بوو که لیپرسراوی زیندانی، ئاوا به شهو، سه ره له زیندانییه کانی بدا؛ به لام له وه سه یرتر ئه وه بوو که له ژووره وه لامان دانیش، زیندانییه کانیش دهوریان دا، دیار بوو ئه مه یه که مین جاری نه بوو، چونکه زیندانییه کان، زور به گهرمی و خوشحالییه وه پیشوازییان لی کرد. هه خیرا چایه کیان له بهردهم دانا و پاشان یه کی له زیندانییه کان، که له هه موویان به ته منتر بوو، کارتونیکی نوشتاوهی له ژیر سه رینه که ی ده رهینا و له بهردهم لیپرسراوی زیندانا کردیه وه و رایخست، هاوکات له تووره که یه کی نزیک سه رینه که یدا، پریاسکه یه کی که داشی دامه ی تیدا بوو، ده رهینا.

هه ردووک که وتنه دامه کردن، له وه ده چوو بهرنامه ی شهوانه یان بی؛ چونکه زیندانییه کان وه کاریکی ئاسایی و پوژانه، بی سه سوورپمان، تییان دهروانی.

یارییان ده کرد، جاروبار لیپرسراوه که به دهنگی بهرز دهیوت: بله یزه! که له راستیدا لیی حالی نه ده بووم. له جموجولی داشه کانی زیندانییه که دا، به ئاشکرا ههست پی ده کرا که له لیپرسراوه که چاکتری بزانی، له گه ل ئه وه شدا، به لیپرسراوه که ی دوپاند، که نازانم مه بهستی ئه وه بوو که وای نیشان بدات لیپرسراوه که شاره زاتره یا ئه و هاتوچویه ی شهوان تیگ نه دا، یان هه ر بو دلنه وایی لیپرسراوه که بوو. به هه رحال، ئه گه رچی زیندانییه که ی خو مان گه لی با شتر دامه ی ده زانی که چی دوپاندی!

چه ند پوژیک تیپه ری، هه لویستی زیندانییه کان، له گه لمد، هه روا سارد بوو، تا نیوه پویه که ئه و زیندانییه ی که ئیواران دامه ی له گه ل لیپرسراوی

زیندان دەکرد، هاته لام و پرسیاریکی لی کردم و وتی:

ته خەلکی کێدەری؟

(تۆ خەلکی کوئی؟)

زۆر پی خۆشحال بووم بەشکاندنی ئەو تەوقە بێدەنگییەکی کە بە دەورمدا
کێشرابوو. بۆیە یەكسەر وتم:

«سلەیمانی»

سەر و چاوی هیچ کاردانەوێهەکی تیا بەدی نەدەکرا. لەو نەدەچوو ناوی
سلەیمانی بیستبێ؛ چونکە هیچ دەربارەکی ئەوێ نەوت و لەباتی وتی:

«ته سەریهست ناس دکهیت؟»

سەریهست یەكێك له لیپرسراوانی پارتی بوو که له دێی پێداو دادەنێشت
و بەهۆی شەڕ و شۆڕی ناوێخۆوێهە کترمان دەناسی، بۆیە وتم:

«بەلی سەریهست ناس دکه م!»

هەموو زیندانییەکان، گۆی قولاخ بوون، وەک تەنیا چاوەرپێی ئەو وەلامە
بووین، هەموو لە ناو خۆیاندا کەوتنە مقۆ مقۆ و لەبەر خۆیانەوێهە دەیانوت
«سەریهست ناس دەکات»، کابرای دامەچی وەک کاریکی گەورەکی ئەنجام
دابێ و نەینییەکی گەلی گرنگی ئاشکرا کردبێ، ئاوری لە زیندانییەکان
دایهوه و پی وتن: «هەقال؛ سەریهست ناس دەکات».

منیش هەر بۆ پشتیوانیی قسەکانی وتم!

«نەتەنیا ناسین بەلکو برادەریشمە»

ئەمە ی دوایان راست نەبوو، ئەگەرچی لە دوا ی شەڕی هەکاری،
یەکتیریمان دی بوو، بەلام بەمەفهومی برادەری، برادەر، نەبووین، لەگەڵ
ئەوێشدا ئەو رێزیکێ گەلی زۆریشی لی گرتین ئەگەرچی ئێمە زیندانی و
ئەویش زیندانەوان بوو.

«یاری نا. گوی له حیکایه‌تی رۆسته‌م و زۆراب ده‌گرین!»

مام عه‌دۆ ورده ورده، ده‌ستی کرد به‌ گێرانه‌وه‌ی حیکایه‌تی رۆسته‌م و زۆراب - به‌بادینی - دیار بوو شه‌وانی پێشووتر چهند ئەلقه‌یه‌کی گێرا بووه‌وه، چونکه له‌ باسی هاویشتنی گورزه‌کانی رۆسته‌مه‌وه ده‌ستی پێ کرد. ماوه‌ی نیو سه‌عاتێک گوی قولاخی داستانی دێرینی رۆسته‌م و زۆراب بووم، سه‌رنجم دا، دانیشتوان زۆر به‌تاسوقه‌وه گویرایه‌ل بوون و زۆر بێده‌نگ و بی جووله‌ دانیشتبوون.

مام عه‌دۆ که دیار بوو چهندین جار ئەم داستانه‌ی گێرابیته‌وه ئەویش خۆی ته‌واو چوو بووه ناو داستانه‌که‌یه‌وه و به‌پێی رپووداوه‌کان، ئەمیش، ده‌ست و گورزی ده‌وه‌شاند، چاوم به‌ناو سه‌روچاوی زیندانییه‌کاندا گێرا، سه‌روچاوی هیلاک و رەش داگیرا ساویان. جلی شپ و په‌رپووتی به‌ریان، که‌سایه‌تی نیو داستانه‌که‌ی زیاتر له‌ به‌رچاوم به‌رجه‌سته‌تر ده‌کرد.

له‌ راستیدا سه‌یرم پێ ده‌هات، له‌م عه‌سه‌ردا، خه‌لکانی هه‌بن ئاوا به‌ حه‌ز و خۆشییه‌وه بوو داستانیکی هه‌زار ساله‌ی خه‌یال ئامین، ئاوا گویرایه‌ل بن. بی کاری بوو، کات بردنه‌سه‌ر بوو، یان خۆیان له‌و عه‌سه‌ردا ده‌ژیان، هه‌رکامیان بی ئەمان له‌زه‌تیکی سه‌رسوورپه‌ینه‌ری، له‌ گێرانه‌وه‌که‌ی مام عه‌دۆ، ده‌چیژت.

ورده ورده له‌گه‌ل زیندانییه‌کاندا بووم به‌ئاشنا، ته‌نیا یه‌کیکی سوورفل نه‌بی، که هه‌ر به‌تورکی قسه‌ی ده‌کرد و ده‌یویست ره‌گه‌زی خۆی، به‌تورکی ئاخاوتن، بگۆرێ. له‌گه‌ل ئەو به‌نده‌ سوورفله‌دا، هه‌ر ئاشنایه‌تیم په‌یدا نه‌کرد. زیندانییه‌کان هه‌ریه‌که‌و به‌سه‌ره‌اتی خۆی بوو ده‌گێرامه‌وه و چۆنیه‌تی گرتنی خۆی، بۆم، باس ده‌کرد. تاوانه‌کانیان له‌ سی تاوان به‌ده‌ر نه‌بوو. یا کوشتن، یا دزی و رپگرتن یا شه‌ر و تیکه‌ه‌لدانی نیوخۆ بوو، که به‌داخه‌وه له هه‌موو تاوانه‌کانی تر زیتربوون، که دیاره ئەویش ئاوینه‌ی په‌یوه‌ندییه

كۆمەلەيەتتەبەكەكانى نىۋ كوردستانى توركيەي ئەو پۇژەي دەنۋاند.

بەپپى قسەكانىشيان وايان نيشان دەدا، كە سەريان لە سياسەت بخورى و ھەندىكشيان ھۆي گرتنەكەيان دەگەرانەو ھە بۇ سياسەت. ئەگەرچى نەياندەتوانى بە بەلگە بيسەلمين.

پووداۋى گرتنى يەككە لە زىندانىيەكان كە لاۋىكى تازە پىگەيشتۋى رەنگ گەش بوو، كە لە رەفتار و ھەلسوكەوتيدا بريك سادە و تا رادەيەك گىلوكەيى پىۋە ديار بوو، سەرنجى راکىشام، كاتىك لىم پرسى كە لەسەر چى گىراۋە، زۇر بەسادەيىيەو ەتى:

«لەسەر پىياۋ كوشتن»

ھەر تاۋانىكى ترى بووتايە بروام دەگرد، بەلام كوشتن؟ گەنجىكى وا سادە و ساكار و گىلوكە و قەتل!

خۆي پيشكەش كردم، كە شوانە و ئەو ەش ئەو ەندەي تر سەرى سوورماندم و ھەندى لە رەفتارە ساۋىلكەكانىشى بۇ چارەسەركردم.

شوانەكە، ەك دركى بەسەرسامىم كرىبى، دووبارە ەتى:

«بەلى لەسەر پىياۋ كوشتن!»

كەمىك راۋەستا و پاشان بۇ زياتر پوونكردەو ەتى:

«ئەو ەي كوشتم كابرەيەكى ئەلمانى بوو!»

ئەو ەندەي تر تامەزپۇيى زانىنى نەينى ئەو قەتلە بووم، بۇيە خۇم پى رانەگىرا وتم:

«جا تۆيەك شوان، چى تووشى كابرەيەكى ئەلمانى كرى؟»

يەككە لە بەندەكان كە گوپرايەلى وتووژمان بوو، بۇنیشاندانى ئاستى وشيارىي خۆي ەتى:

«کابرای ئەلمانی قەپتالیست بوو!»

مەبەستی ئەو بوو بەحوکمی ئەوێ ئەلمانییە، ئیدی، دەبی
کەبیتالیست بووی!!

مەسەلەئێ کوشتنی کابرایەکی ئەلمانی لەم شوێنە دوور دەستەئێ
کوردستاندا، جیی سەرسوورمان بوو، بەتایبەتی کە لە لایەن شوانیکی
نەفامەو، بی مەبەست ئەنجام درابی، چی وای، لە شوانیکی کورد، کردبی
کە دەستی بچیتە خوینی بابایەکی ئەلمانی، هەر ئەمەش بوو کە ناچاری
کردم کە خۆم بەوردی پرساری لی بکەم.

دەمەو عەسریک بەندەکان سەرقالی دامەبوون، کە شوانەکەم بانگ کردە
نزیك خۆم و پیم وت:

«پیم نالیی چۆن و بو ئەو ئەلمانییەت کوشت؟»

هیچ لە سەروچاویدا رەنگی نەدایەو، وەکو ئەو نەبووبیت کە ئەو
قەتلەئێ کردبی، زۆر بەسادهیی وتی:

«بەیانییەك وەك هەموو پۆژەکانی تر، تاریك و پروون بەرەو شاخ
ئازەلەکانم پیش خۆم دا. من هەر بە دواي ئازەلەکانەو بووم کە لە
دوورەو تارماییەکم دی، هەلدەستا و کەمیک ئاشکرا دەبوو پاشان لە ناو
دەوونەکاندا ون دەبوو، بۆیە دەنگم لی کرد و تارماییەکەش هیچ وەلامی
نەبوو، کە بۆجاری دووهم دەنگم دا، وەلامی نەبوو. تا پرەکەم هینایە
سەرپی، هیچ گومانم نەبوو کە ئەو تارماییە دەبی ورچ بی یا گورگ و
بۆیە وا بیدەنگ و وەلامی دەنگدانم ناداتەو. کە بۆ جاری دوايین دەنگم دا
و وەلام نەبیست، یەکسەر تا پریکم پیو نا، ئینجا هاواری لی هەستا.
ئازەل نەبوو، مپۆف بوو! سوور کاریکی کەتە و زەبەلاح، کە تا ئەو ساتە
کەسی وا گەرەم نەدی بوو. قەمسەلەییەکی سەوزی بارانیی لەبەردا بوو،
کلێتەییەکی خۆلەمیثیشی لە سەردا بوو.

كاميرايهكى له ملدا بوو و جانتايهكى بچووكه لهش بهلامليدا
ههلواسرابوو، له پاستيدا هه زهندهقم چوو، بويه يهكسهر تا پرهكهه فرى داو
ئاژهلهكانم بهجى هيشت و به راكردن گهپامهوه نيو دى.

پاش توژى وتى:

«بروابكه وهمزانى گورگه»

لهپاستيدا به ئهقلمدا نهدهچوو،، چون مرؤف ناتوانى جياوازيى مرؤفك
و گورگيك بكات. خهريك بوو پرسيار بكهه، كه يهكيك له بهندهكان كه
ئوويش هه له سهرهتاوه بهبيدهنگى گوى قولاخى وتوويزهكانمان بوو،
يهكسهر وتى:

«دهستى سهوز دهى! كافرئى كوشتووه!»

بهنديكى تر مى شوپ كردهوه، له خوئهلواسينى سهربهروهو خوارى
شهمشهه كوپره دهچوو، ئوويش وتى!

«رهنگه بهم زووانه بهرى بدن، هيچى لهسهه نيبه!»

وتوويز بى سوود بوو، بويه هه بهسهه لهقاندن كووتاييم بهوتوويزى
نيوانمان هينا.

لهمهودوا ههندى زانياريم سهبارت بهو قهتله چنگ كهوت. ئهلمانيبهكه
شوينهوارناس بوو بوو و هاتبووه كوردستان بو كوكردنهوهى زانيارى و
وردهشتى ميژوويى و ئهوه سههلهبهيانيبه، كه دنيا تهه بووه، چوته
سهرشاخ و وهك روژانى تر، گهراوه بهشوين كهلوپهلى كوئدا، كه
شوانهكهمان له گيليتيى خوئى ونه شارهزايى، تهقهى لى كردووه.

لهناو زيندانيبهكاندا، له ههموويان زياتر، شوكاكيهكه بوو بهبرادهرم.
پياويكى قورس، نيشتمانپهروهه، بهههيبهت و جوامير بوو، ههچهند
تومهتهكهى ئههيش ههه قهتل بوو، بهلام ئهه مى ئهوه لهسهه مهسهلهى عهشائرى

بوو كه وهك باسى دهكرد - فیتی لیپرسراوانی ناوچهكەشی تیدا بووه كه شهپ و پشیوی و ئاژاوه بخهنه نیوان عهشرهته كوردەكانهوه و بهیهكدییهوه ئالۆزیان بکهن بو ئهوهی نهپەرژینه سهرخویان و هیچ داواکارییهك له حکوومهتی تورکی بو چارهسهری باری ژیانی دواکهوتوویمان بکهن.

بهرنامهی پۆژانهمان بریتی بوو له خهوههستان له ههوتی بهیانیدا، ئهویش بهلیدانی دهراگهکهمان، که پاسهوانیک یان بهشەق یان مستهکۆله چهند جاریک لئی دها. دواي بهرچایی، دهروبهری کاتژمیری نو، گهر کهسێک لیپرسینهوه یان دادگایی بوايه، ئهوا دهبرا و گهرنا پاش کاتژمیری (ده)، ههموومان دهچووینه نیو ههوشهیی زیندانهکهوه، بو ماوهی نیو کاتژمیر پیاسهمان دهکرد. له ههوشهکهدا دیوارهکان، که زۆر بهرز نهبوون، بیریان دهبزواندم. له پرسپاری ئهوهی که ئایا ئهوانه دیواری دهرهوهی زیندانن، وهلام بهلی بوو.

پۆژیکیان، که لهگهڵ هاوهله شوکاکیهکهما، دوو قۆلی بهههوشهیی زیندانهکهدا پیاسهمان دهکرد، لیم پرسی، که تا ئیسته هیچ زیندانییهك لهم زیندانه رای کردوو. له وهلامدا وتی، ئهوهندهی ئهوا ئاگای لی بی، نهبووه. ئهوهی سهرنجی پاکیشام، ئهوا پۆژه، سندووقه شکاوهکه بوو، که له پال دیوارهکهدا دانرابوو. بهرزیی دیوارهکه سی چوار مەتر دهبوو، که سهرکهوتن بهسهریدا زهحمەت بوو، بهلام به بوونی سندووقهکه، ئهوا مۆلهته دهرهخسا. ههر ئهوش بوو، خستمیه داوی بیرکردنهوه. گهر بتوانم له ژوورهکهمان بیمه دهی و ئهوا سندووقه له ههوشه بی، ئهوا بهئاسانی دهتوانم بهسهر دیوارهکهدا سهرکهوم و بازیدهمه ئهوا دیو، که نهمدهزانی ئیدی چی دهبی.

له پرسپاری ئهوهی که دهبی لهودیو دیواری زیندانهکهوه چی ههبی، له شوکاکیهه پرسی و له وهلامدا وتی :

دهرهوهیه!

ئەي پاسەوان؟ لە وەلامدا وتى:

«پاسەوان، تەنیا لەبەر دەرگا و لەسەر سووچى دىوارى پيشەو ھەيە، لەپشت زىندانەكەو ھىچى لى نىيە. ئەو زانىارىيە، بۆ من گەلئىك دىلخۆشكەر بوون.

بە ھاتنە ژوورەو ھەمان كەوتمە بىر كەردنەو لە پاكردن. بەلام چۆن لەم ژوورە لەعنەتییە پزگار بىم، كى دەرگام بۆ بكاتەو؟

لە جىگەكەماندا پال كەوتبووم و خەياللم لای دانانى پىلانئىك بوو. بەلام چۆن؟ من لە خۆم رادەپەرموو، كە گەر بتوانم بچمە دەرەو ھى ژوورەكە، ئىدى بەسەر دىوارەكەدا سەر كەوم و بازبەم پاشان چى دەبى باببى؟

من ھەر ھەست و بىرم لای ئەو بوو كە بىرم بۆ پىلانئىكى سەر كەوتوو چوو. ھەموو شەوئىك، دواى شىوى ئىوارى، لىپرسراوى زىندانەكە دەھاتە لامان بۆ دامەو كاتئىك دەھاتە ژوورى ئىتر دەرگا دەكرایەو ھەو لەدىوى خۆمان بە كىلون، نەقفل، دادەخرا، كە بە ئاسانى لە دیوى خۆمانەو دەكرایەو.

من بىرم بۆ ئەو دەچوو، كە، گەر قفلئىك پەيدابى، لەكاتى ھاتنە ژوورەو ھى لىپرسراودا و پاش سەرقال بوونى، بەدامە كەردنەو ھەو، من لەسەر خۆ دەرگا كە بكەمەو ھەو لەو دیو ھەو قفلئىكى لى بەم ئىدى لىپرسراو بۆ خۆى، لەگەل زىندانىەكاندا، تا پۆژ دەبیتەو ھەو دەبى چاوەرەوان بى و ئەو ماو ھەش بۆ من گەلئىك زۆر بوو، كە ئىمكانى ھەموو شتئىكى تىدا دەبوو، ھاوار و داد و فىغانى لىپرسراو و زىندانىيەكان، وابە ئاسانى، نەدەگەيشتنە پاسەوانەكانى بەر دەرگا و گەر بشگەيشتبایە ئەوان كلىلى ھاتنە ژوورەو ھىان پى نەبوو. دەرگای زىندان، ھەر بە كلىكى لىپرسراو، لەدىوى ناو ھەو دەكرایەو.

لای من پىلانئىكى سەر كەوتوو بوو. ئەى قفل؟

مەسەلەى پەيدا كىردنى قفل بەو ئاسانىيە نەبوو، تەنيا قفلئك كە لە بەرچاۋ بوو قفلئ سەر دەرگاي ژورەكەمان بوو، كە لەدىۋى دەرەۋە لە ژورەكەمان دەدرا، ئەو قفلئەش لەكاتى كىردنەۋەى دەرگاكەدا، گەر پاسەۋانەكان بيان كىردايەتەۋە ئەۋە بەدەستيانەۋە دەگرت و گەر لئپرسراۋەى زىندانەكەش بوۋايە- كەشەۋان بۆ دامە دەھاتە لامان - ئەۋا دەيخستە گىرفانىيەۋە تا دەچۈۋە دەرەۋە و پاشان لە دەرگاكەى دەدا.

لەناۋ ژورەكەى خۆشماندا، نە تەنيا قفلئ، بەلكو ھىچ ئاميرئك جگە لە كەۋچك پەيدا نەدەبوو، بۆيە ھىچ ھىۋايەكەم نەبوو، لەۋە زياتر، كە لئپرسراۋەكە شەۋئك لە شەۋان، قفلئەكەى بەدەرگاكەۋە بىرىچئ و منىش پلانەكەم بەو پئپئە جئبەجئ بكەم!

رۆژانى شەممە، رۆژى سەردانى زىندانىيەكان بوو، ۋەك خۆيان پئيان دەۋت «گورىچە» كە مۋاجەھەى لاي خۆمانى دەگەياندا، لەۋ رۆژەدا، جاروبار، ناسياۋئك يان باشتەر وايە بلئم كەسئك كە خۆى بەتەرەفدارم دەزانى، سەردانى دەكردم بۆيە بىريارم دا كە لە ھاتنى داھاتوۋيدا، پلانەكەمى لا بىدركئنم، بۆيە بەتامە زىۋىيەۋە چاۋەرئى ھانتى رۆژى شەممە بووم.

رۆژى شەممە، ۋەك من پئشېبىنم كىردبوو، دۆستەكەم ھاتە لام، زىندانىيەكانى تىرىش ھەريەكەۋ كەسئك يان چەند كەسئك ھاتبوون بۆ سەردانىان، بۆيە ھەموو سەرقالئ دەمەتەقى و وتوۋئژ بوون، ئەگەر چى ئەم دۆستەى من كە ھاتبوۋە سەردانم لە راستىدا پياۋئكى پىرۋوچ و بئ كەلكىش بوو، بەلام، لەۋە زياتر، چارم نەبوو.

كەسى تىرم نەدەناسى و ئەۋ كابرئەى بوۋىكوۋە فىلى پارەكەم ھەر بەتەۋاۋى خۆى لئ گوم كىردبووم، بۆيە تەنيا ھىۋايەك كەمابووم بۆ بەجئ ھئنانى پلانەكەم ھەر ئەم «دۆستەم» بوو.

سەرەتا، پلانىكەم بۆ باس كر، ئەويش تەواو گۆيرايەل بوو. لەراستيدا بۆ جيبەجى كر دنى پلانىكەم - لەباتى قفل - داواى دەمانچەيەكم لى كر له وهلامدا وتى:

«دەمانچە زەحمەتە!»

من دەمانچەم نە دەويست، پلانىكەم پئويستى بە دەمانچە نەبوو، ھەر بۆ بايەخدان بە پلانىكەم باسى دەمانچەم ھىنا بوو گۆرى، گەرنا ئەو پلانى ھى تەنيا پئويستى بە قفلئىك بوو.

كەوتەم باسى وردەكارى پلانىكەم و لە كۆتاييدا وتم «گەر دەمانچەش پەيدانابى، ئەوا مەسەلەكە بە تەنيا قفلئىك مەيسەر دەبى»

ھەستم كر، تەواو سەرى سوورما، بەرپادەيەك كە زەردەخەنە برووسكە ئاساكەشى مەسخەرە لى دەتكا و ھەك بروانەكات وتى:

«قفل؟!»

كە «گورىچە» كەمان تەواو بوو، پەيمانى دا كە لە چاوپيەكەوتنى داھاتوودا قفلەكەم بۆ پەيدا بكات و نە تەنيا ئەو ھەش، لە شەوى جيبەجى كر دنى پلانىكەمدا، ئوتۆمبىئىكيشم لە دەرەوى زىندانەكە بۆ ئامادە بكات كە پئى، دەر بازىم.

لەگەل سەردانكەراندا زىندانەكەى بەجى ھىشت و ئىدى منىش پاش ئەو ھە (گورىچە) داھاتوودا و نەلەھىچ شوئىكى دى ھەر نەمدىەو.

مەسەلەى پەيدانەبوونى قفلئىك، پلانىكى سەركەوتووى، دەر بازىبوونى لە كىس دام. چارم نەما و كەوتەم بىر كر دنى ھە لە پلانىكى تر.

ور دە وردە، لەگەل لىپرسراوى زىندانەكە بوومە ئاشنا، ئىوارەيەك بۆ ژوورەكەى خۆى بانگى كر دم و كەوتەم دەمەتەقى. كورد بوو، ھەر چەند بەتەواوى كوردى، نە دەزانى، بەلام باى ئەو ھەندە دەبوو كە لە يەكدى بگەين.

ژوورەكەى ھەروەك ژوورەكەى ئىمە وابوو، ھىچ جىاوازييەكى ئەوتۆى نەبوو، گەر پىياو لەو كورسى و مېزە كۆنەى كە وەك كورسىى چاخانەيەكى كۆن دەينواند و دۆلابىكى ئاسن چاو بپۆشى، ھىچى زياتر لى نەبوو، دەستەيەك كلىلى لە پشت كورسىيەكەو، بەدىوارەكەدا، ھەلواسى بوو، دياربوو كلىلى ژوورەكانى زىندان و دەرگاكان بوو.

لېپرسراو، تاوڵەيەكى ھىناو كەوتىنە تاوڵەكردن، ھەستم ھىچ لای تاوڵەكردنەكە نەبوو، زياتر سەيرى ژوورەكەم دەكرد، تەنيا دوو پەنجەرەى تېدا بوو، كە ئەویش زياتر لە پەنجەرەى زىندانەكانى سەدەكانى ناوہراستى ئەورويپاى دەكرد.

تاوڵەكەم دۆراند و لېپرسراو بەسەوكەوتنەكەى گەلى دلشاد بوو، لە خوا حافىزىدا، كەتابەر ژوورەكەى خۆمانى رەوانەكردم، وتى: «سبەى ئىوارەش دەنئىرمە دوات».

بەگەرپانەووم بۆ ژوورى زىندان، تىكرا زىندانەكان - سوورفل نەبى - ھەموو دەورىان دام، لای ئەوان زۆر گرنگ بوو كە كەسيك زىندانى بى و بچىتە ژوورى لېپرسراوى زىندان، ئەو رىزلىنانىكى نائاسايى بوو، زۆرەيان پرسىارى چۆنىيەتى ژوورى لېپرسراو كەيان لى دەكردم، لای ئەوان وابوو، كە ئەو ژوورەى لېپرسراوى زىندان دەبى چ تەلارىك بى بۆ خۆى، كە لە راستىدا وانەبوو.

چەند زىندانىيەكەيان برد بۆ لىكۆلىنەو كە گەرپانەو پىرۆياگەندەيەكى ترسناكەيان بەنىو زىندانىيەكاندا بلاو كردهو، يەككىكەيان دەيوت لە دادگا، بىستويەتى كە من بەم زوانە دەنئىرنەو بۆ عىراق!

ئەم ھەوالە گىژى كردم. ناردنەووم بۆ عىراق، مردنىكى راستەوخۆ بوو. ديمەنى زىندانە نھىنيەكانى عىراقم دەھاتەو بەرچاو، بۆيە يەكسەر بىرم لە پلاننىكى نوى كردهو، بۆ دەر بازبوون. بەھەر شۆوھەيك بى دەبى، نەھىلم

بمگېرنه وه بۇ عىراق. به لّام چوون؟

ئىواري لىپرسراوى زىندانەكە بانگى كردم، دياربوو له زه تىكى تايبه تى له تاو له كهى دوينى شوى بردبوو، چونكه هر به دانىشتنمان له ژورره كهى يه كسەر تاو له كهى هينايه پيشه وه. نه وهى سه رنجى راكيشام له ژورره كه دا كترى و قوريبهك بوو كه له سه ر عه لائە دىنيك ده كولا. ئيمه خه ريكى تاو له بووين يان بلّيم نه و خه ريكى تاو له بوو، منيش بىرم هر له ده ربا زيون ده كرده وه، «گه ر بتوانم به شيويهك كليله كانم ده ست كه ويت، به لّام به چ شيويهك؟ نهى وا ده ستيشم كه وت، نهى نه م لىپرسراوه چى لى بكه م».

لىپرسراوه كه چايه كى بۇ خووى و چايه كى بۇ منيش دانا، له م سه رمای زستانى ساردى گه قه رده دا، چاي گه رم و شيرين خواردنه وه يه كى بى وينه يه . به تامه زروپيه وه. (چا) كه م هه لده قوراند و هاوكات چاوم به وردى، به لّام به شينه يى، به ده وروبه رى خوّمدا ده گىرا، نه وهى سه ير بوو لام هيچ جوړه چه كيك، له ژورره كه دا نه بوو، له راستيدا له سيسته مى زىندانى توركيان نه ده گه يشتم، بوچى لىپرسراوى به نديخانه و ژوررى لىپرسراو خووى چه كى لى نه بوو، بو من ديارده يه كى زور سه رسوور هينەر بوو. توركيان كه ناسراوه به عه سه كه رتاريه ت و له هه موو شوينيكدا هه ست به بوونى عه سه كه رى و چه ك ده كه يت، كه چى له م به نديخانه يه دا، له ژوررى لىپرسراوه كه دا، تاكه چه كيكى لى نه بوو. تو بلّى نه م زىندانه تايبه تى بى به تاوانباره سووكه له كان، بويه وا زور به جيدي نه يان گرتبوو، به لّام قه تل به تاوانى سووك له قه له م ده درى. بو من گرى كويره يه ك بوو، كه بو م شى نه ده كرايه وه. تاو له كه م دوړاند و چايه كى تريشى پيشكه ش كردم ، پاشان كه وته پرسيار لى كردنم. لاي نه و زور سه ير بوو كه ده ستگا ميت به تايبه تى، له گرتنه كه م ده كو لىته وه و بايه خى پى ده دا، دياره نه م هيچ ئاگاي له ليكو لينه وه كانى (ميت) نه بوو، نه م ته نيا هر نه وه ندهى ده زانى، كه من به قاچاغ و بى فيزه، هاتوومه ته توركيان وه، بويه پاش ماويهك زىندانى ده نىردريمه وه ولا تى خوّم! منيش

دیاره هەر ئهوهندهم بۆ باس کرد، کهنه مزانیوه فیزه پێویسته، چونکه من نیازی مانهوهم له تورکیا نهبووه و تهنیا وهك ترانزیت پێیدا تیپه دهبووم و دهچووم بۆ سووریا که بۆ عێراقیههك فیزه پێویست ناکات.

له خوا حافیزیدا دلنهوایی کردم و وتی:

«بهم زوانه ماوهی زیندانییهکهت تهواو دهبی و بهردهبیت»

ئیترو نهی وت بۆ کیم دهئیرن، وهك دهنگوباسی نیو زیندان دهیانوت بۆ عێراق و وهك خووشم بیستبووم، دهیانوت بۆ سووریایه. له چوونهدهرهوه مدا کهتابهر دهرگای ژوورهکهمان هات لێپرسراوهکه بهدهم دهراگاردنهوه وتی:

«تا لێرهیت ئیواران دهئیرم بهشوئنتدا»

گهپامهوه ژووری. لهوه دهچوو مام عهذو داستانهکهی بۆ خوئندبیتهوه چونکه ههریهکهو له شوین خوی، لالو پال، لی کهوتبوو و سهرقالی شتیک بوو.

رادیوییهکهم قهرزکرد و کهوتمه بادانی میلهکهی، بۆ دهنگوباس دهگهپام و ههر گۆرانیی تورکی بهرهنگارم دهبوو، کۆلم داو رادیویکهم لای خۆم داناو کهوتمه بیرکردنهوه.

باشه گهر پهلاماری لێپرسراوهکه بهدم که بهتهنیا و بی چهکه. ئهه گهر هاواری کرد؟

نه لهژوورهکهماندا و نه لهژوورهکهیدا هیچ ئامیریک نهبوو که بهکاربیت، بی چهکه، ههروا ئاسان، نهبوو.

چوومه ژیر بهتانییهکهمهوه و بیرم ههر لهئامیریک دهکردهوه، که وهك چهکه، بهکاربیت و بتوانم لێپرسراوی زیندانهکهی پی ناچار بکهم که کلپهکانم بداتی، ههر چهند کلپهکان هیچ سوودیکی بۆ من نهدهبوو، لهوه زیاتر که ژوورهکهی خوی پی دابخهم و تا رۆژ دهبیتهوه بهندی بکهم، چونکه

بەھاتنەدەرەھوم لەژوورەكەى خۆمان، كە لەدوايیدا دادەخرا، ئىتر من تەنيا ژوورى لىپرسراوەكەم دەما، گەرىمتوانىيايە، ئەو خۆى لەژوورەكەيدا بەندبەكەم، ئىدى پاكردنەكەم مەيسەر دەبوو، ھەر ئەوھى دەما، بىمە ھەوشەكە و بەسەر ديوارى پىشتى بەندىخانەكەدا سەرکەوم – خۆشبەختانە مېزە شكاوەكە ھەر لە ھەوشەكەدا مابوو كەمسەلەى ھەلزانمى بەسەر ديوارەكەدا ئاسانتر دەکرد و پاشان دەبوو خۆم فرى دەمە ئەو ديو زىندانەكە وئىدى رابكەم.

ھەستم بەسەرما دەکرد، بۆيە قەمسەلە عەسكەرىيەكەم داگرت و بەدىوى ناوھەيدا دام بەخۆمدا، قەيتانى نىو قەدى قەمسەلەكە سەرنجى راکىشام، بۆيە ھەستام رووبەرۆوى، كەوتە تىروانىنى، قەمسەلە ئەمەرىكىيەكان، زۆربەيان قەيتانىكى زۆر بەھيزيان بۆ شەتەك دانى قەمسەلەكە – لەكاتى سەرمادا – ھەيە كە نزيك مەترىك دەبى، قەيتانەكەم دەرکىشا و چەند جارىك بەتوندى لەم سەرو ئەو سەريەوہ رام كىشا، پسانى مەحال بوو، بەقەدەر گورىسكى مەحكەم پتەو بوو. چەند جارىك تاقىيم كردەوہ.

برادەرە شوکاکیەكەم، بەلاچاو، سەرنجى دەدام و لەم ھەلسوكەوتە عەجیبەم نەدەگەيشت، داوام لى كرد كەسەرىكى قەيتانەكە بگرى و خۆشم سەرهكەى ترى، ھەر دووك بەھەموو ھىزمان رامن كىشا پسانى، كارى نەكردە بوو. شوکاکیەكە ھىچى نەوت، سەرى راوہشان، ھەستى بەزەيى لە چاوہكانيدا بەردەوام بەئاسانى بەدى دەكرا. قەيتانەكەم خستە نىو گىرفانى قەمسەلەكەمەوہ و لى پال كەوتەوہ. «سبەى ئىوارە كارەكەم جىبەجى دەكەم». بەتانییەكەم دا بەسەرخۆمدا لى نووستم.

كە پۆژ بووہوہ من خەرىكى تاوتوى پلانەكەم بووم. پلانەكەشم برىتى بوو لەوہى كاتىك دەچم بۆ ژوورى لىپرسراوہكە و دەست دەكەين بەتاو لە من بەبىانوىيەكەوہ ھەلدەسمە سەرى و لە پىشتىوہ قەيتانەكە راست و چەپ

دهكهمه ملی و تا تواناشم ههیه دهیجه پینم و بهو پییهش وزه‌ی له‌بهر ده‌بیرم و پاشان به‌کللی ده‌رگا‌که‌ی له‌سه‌ر داده‌خهم و خو‌شم دیمه‌ه‌وشه‌و به‌سه‌ر دیواره‌که‌دا سه‌ر ده‌که‌وم و راده‌که‌مه‌ ده‌ری، بیرم بو لای به‌جی هیئانی پلانه‌که‌ ده‌چوو، له‌ونه‌ده‌چوو زحمه‌ت بی. لیپرسراوه‌که‌، به‌ته‌من، له‌من زور‌گه‌وره‌تر و هی‌ز و تواناشی له‌گه‌لمدا هه‌ر به‌راورد نه‌ده‌کرا بو‌یه‌ دلنیا بووم له‌که‌مترین ماوه‌دا، هه‌ر هه‌لیکی له‌بارم بو هه‌لکه‌ویت، پلانه‌که‌ به‌سه‌رکه‌وتووی جیبه‌جی بکه‌م.

ئیواری لیپرسراوه‌که‌ خو‌ی هات به‌ شوینمدا و له‌کاتی ده‌رگا‌کردنه‌وه‌که‌دا هاواری کرد:

«عیراقییه‌که‌م بو بانگ بکه‌ن»

قه‌مه‌سه‌له‌ عه‌سکه‌رییه‌که‌م پو‌شی و ده‌ستم برد بو گیرفانم، قه‌یتانه‌ که‌ له‌ شوین خو‌ی بوو. هاتمه‌ ده‌ری و له‌گه‌ل لیپرسراودا به‌ره‌و ژووره‌که‌ی رپو‌شتین. من له‌ دوايه‌وه‌ ده‌رپو‌یشتم و ده‌مویست له‌ش و لاری له‌ پشته‌وه‌ تا‌قی بکه‌مه‌وه، لاواز بوو، ئه‌وه‌ نه‌بوو ده‌سه‌لاتم، به‌سه‌ریدا نه‌شکی. له‌ رینگا پیش ئه‌وه‌ی بگه‌ینه ژووه‌که‌ی ئاو‌ری لی دامه‌وه و

وتی:

«دوو ئیوارییه‌ ده‌یدو‌رینی با بزانین ئه‌م ئیوارییه»

هیچم نه‌وت، ته‌نیا پیکه‌نیم، نازانم پیکه‌نینی شه‌ژان بوو یان موجامه‌له، هه‌ر کامیان بووبی له‌و کاته‌دا، پیکه‌نین کاریکی بی مانا بوو، دانیشتین، وه‌ک دوینی شه‌و، چای ئاماده‌ کردبوو، چایه‌کی نایه‌ به‌رده‌مم، به‌وردی تی ده‌روانیم، نه‌مزانی بو، به‌زه‌یی پی‌مدا ده‌هاته‌وه‌ یان ده‌یویست هه‌ستی نارپه‌زایی به‌رانبه‌ر گرتنه‌که‌م ده‌ربری، چونکه‌ لای ئه‌و، من له‌سه‌ر هیچ، دیاره‌ به‌ به‌راوردی له‌گه‌ل تاوانباره‌کانی تردا، گیرابووم، نه‌بوونی فیزه و په‌رینه‌وه‌ له‌ سنوور، به‌ قاچا‌گی لای ئه‌م هیئنده‌ گرتنه‌بوو. هه‌ر

بۆيەش رەفتارى لەگەڵ مندا زۆر لە تاوانبارەکانى تر جياواز بوو.
چاکەم بەپەلە ھەلقوراند و جارێكى تر دەستم خستەوہ نۆو گيرفانم و
دەستم داپەوہ لە قەيتانەكە، لە شوينى خۆى بوو.

تاوڵەكەى ھيئاو لەسەر مێزەكەى دای نا، ئەو خەرىكى پۆل رېز کردن
بوو، منیش سەيرى سەروچاويم دەکرد. رەنگى بەلای زەرديدا دەينواند،
تەمەنى بەپيى چرچ و لوچى دەم و چاوى، خۆى لە پەنجا سالى دەدا، بەھيژ
نەدەھاتە بەرچاوى، بەلكو زياتر بەلای لاوازیدا دەپروانى. لە راستیدا
تەندروستى خەلكى بەگشتى لە تورکيا، ديارە لە ھەژاریدا، زۆر باش
نەدەھاتە پيش چاوى، زۆر بەى ھەر زۆرى خەلكى لاواز و ئيسك دەپەريوو
بوون، ئەوہ چينى جووتيار و گوندییەكان ھەر مەپرسە، ئەوان لە خەلكى
ئەم سەر دەمەيان نەدەکرد، ھەموو رېشتالە و لاوازو ھيلاك و شەكەت و
ریشن و چلكن دەھاتنە پيش چاوى، جل و پيالوى لاستىكى درايان ئاستى
ئابوورى ناھەموارىانى دەخستە روو.

كەوتینە تاوڵە، ئەمجارەيان ھەر ئاگام لى نەبوو، خۆشم نەمدەزانى
چۆن ياريم دەکرد، من ھەستم لای جيبەجى کردنى پلانەكەم بوو.
سەيرىكى ترى لىپرسراوہكەم کرد، لەگەڵ ئەوہشدا كە زیندانەوان بوو، ھەر
وہك نوینەرى دەسەلاتدارى تورکيا بوو لەم زیندانەدا، كەچى ئەو ترس و
لەرزەى كە نوینەرانى دەوڵەت لە ناوچەى كوردستاندا، پەخشیان دەکرد،
بەمەوہ، بەو زەقییەوہ، ديار نەبوو.

دەستم خستەوہ گيرفانم و سەيرى لىپرسراوہكەم کرد، ئەو زۆر بەجيدى
سەرقالى مال کردن بوو، بۆ ئەم پياوہ لەناو ببەم؟ گوناھى ئەم چيبە من
گيراوم؟ ھەستى بەزەييم بزوا، كى دەلى خواوہنى كۆشى منداڵ نيبە، ئەم
پياوہتيم لەگەڵ دەكا، كە شەوانە، وەك ريزلینان بۆ لای خۆيم بانگ دەكا.
دوو شەشى ھيئاو خەرىكى پۆل گواستەوہ بوو، ھەستامە سەرى،

ههستی به بزوانم نهکرد، چوممه پشتیهوه و دهستم کرد به گیرفانمدا و خهريك بوو قهیتانهك دهرههینم كه ئهویش له پریكا ههستایه سهریی و بهسهرسوورمانهوه سهیری كردم.

دهستم له گیرفانمدا شل بوو، وتی: «بو ههستایت؟!»

نهمدهزانی بلیم چی، دهستم له گیرفانمدا دهرهینا و به پهنجهی دهستم عارهقی نیو چهوانم سړی دیار بوو بریک تیک چوو بووم وتم: «وايزانم تهنروسستم تهواو نییه، داواي لیبوورن دهكهم كه ناتوانم یاریت لهگه‌لدا بکه‌م»

بهگومانهوه سهیری دهکردم، چاوی خسته سهر گیرفانم، سهری لهقاند و تاوله‌کهی داخست و بی ورته گیرامیهوه بو ژورره‌کهی خویمان.

شهوی داهاتوو زیندانه‌وانه‌که بانگی نهکردمهوه، خوشم كهوتبوومه لیكدانهوه و له دلّی خوّمدا دهموت، تو بلّی ههستی به پیلانه‌که‌م کردبی، جموجولّی نائاساییم، ههستانم له‌کاتی تاوله‌که‌دا، دهست خستنه گیرفانم و بیده‌نگیم و شله‌ژانم دهبی خستبیته گومانهوه.

زیندانییه‌کان، به‌تایبه‌تی هاوړی شوکاکیه‌که‌م، سهریان له بانگ نه‌کردنم سوورما، به‌لام من هیچم نهوت، ئه‌وه‌م ئاشکرا کرد كه دهشی زیندانه‌وان سه‌رقالّ بی و مؤله‌تی دیتنی منی نه‌بی.

سه‌رنه‌که‌وتنی پیلانه‌که‌م بالّی بی هیوایی کیشا به‌سه‌ر جموجولّمدا، كه له راستیدا له پالکه‌وتن له‌ناو جیگه‌دا و بیر کردنه‌وه له داهاتووی نادیار زیاتر نه‌بوو، پوژی دوا دادگاییم نزیك بووبوممه‌وه و دلّی دا ده‌خورپاندم. گهر دادگا برپاری نارده‌وه‌م، كه له هه‌موو ئه‌گه‌ریك زورتر بوو، بو عیراق بدا چی بکه‌م. تا ئیستا له هه‌ولّی را‌کردن نه‌که‌وتووم، به‌لام پیلانه‌کانم سه‌رکه‌وتوو نابن. ئه‌ی چار؟

هەمیشە بە پۆژگار ھەر خەیاڵم لای دادگا بوو، بۆیە، گۆشەگیر، لە سووچیکى زیندانەكەدا؛ لەناو جیگەكەى خۆمدا، زۆریەى كات ھەر دەخەوتم ئەگەر چى خەوى راستیش نەبوو، بەلكو تەنیا چاوانو قاندىن خۆ خالافاندىن بوو، یان زیاتر بۆ ئەو بوو كە زیندانییەكان ھێندە پرسىارى پۆژى دادگام لى نەكەن. لە راستیدا زیندانییەكان نەیان دەزانى كە چ ئاستەنگىك لە پشتمەوھىە لە عىراق و ئەوان، بە لە بەرچاوان گرتنى تاوانە ئاسایىیەكانى خویان، مەسەلەى منیان زۆر بە سادە و ئاسان لە قەلەم دەدا. نەبوونى قیزە یانى گەرانەوھ بۆ ولاتى خۆت كە زۆر بەیان بە پیکەننەوھ دەیانووت، ئەوان نەیان دەزانى گەرانەوھم بۆ عىراق یانى مەرگم.

سەر لە بەیانىیەك ھەموو زیندانییەكان ھەستابوون و منیش ھیشتا ھەر لە جیگاكەمدا بووم كە تەقەى پۆستال و كردنەوھى دەرگای ژوورەكەمان بە تەواوى دللى دا خورىاندم، سەبرى كاتژمىرەكەى مەچەكم كرد، ھەشتى سەر لە بەیانى بوو، ھاتنى سەرباز بۆ نۆو زیندانەكە، تەنیا، یانى گواستنەوھى بەندیان بردنى بۆ دادگا بوو.

زیندانەوانەكە ھاتە ژوورەوھ، دوو سەربازى پڕ چەك بە تەواوى تفاقى جەنگىیەوھ لە پشتمەوھ بوون. زیندانەوانەكە پارچەپەك كاغەزى لە گىرفانى دەرھىنان، (خوایە من نەبم) و ناوى منى خویندەوھ و داواى خۆ گۆرپى پەلەى لى كردم.

بە پەلە خۆم گۆرپى و ھەر لەویدا كە لەپچەیان كردە مەچەكم و بەسەر و دەم و بە دەستم خواحافىزىم لە بەندەكان كرد. مام عەدۆ و ھاوڕىیە شوكاكەم چاویان پڕ بوو لە ئاوان شتىكىان بە توركى وت، كە دەبى ھەر خواحافىزى بى.

لە بەردەمى دەرگای زیندانەكەدا پىكابىكى عەسكەرى پاوەستا بوو، چاوم بە دەورى خۆمدا گىرا، كەسم زیاتر لە سەربازەكان بەدى نەكرد.

پۆژيكي سارد بوو، دنيا ھەمووي بەستبووي، بە پال كردهيان بە پاشكووي پيكابه كەدا كە قەفەزى ئاسن بوو، ھەردوو سەربازەكەش لەگەلمدا سوار بوون، لە سەرو پۆتە لاكياندا ھيچ نەدەخویندرايەو و يەككيان خيرا خيرا، ئەگەر چى دەستكيشى لە دەستدا بوو، لە سەرما، ھەر فۆي دەكرده نيودەستى، ئەوى تريان رەق و وشك، بى جوولە، تەنانەت چاويشى نەدەترووكاند بەرامبەرم دانىشتبوو.

بەناو شارگەقەردا تى پەرين، خەلكى تازە دووكانى دادەنا و دانىشتووانى شاريش تاكو تەرا بەسەر شەقامەكاندا بەدى دەكران.

لە بەردەم دادگا رايان گرتم و يەككە لە سەربازەكان چوو ژیورەو و پاش ساتك گەرايەو. دايانگرتم و بۆ نيو بيناي دادگا، پيش خويان دام. شويئەكەم دەناسيەو، ھەر ئەو جيگەيە بوو كە جارى پيشوو ھيئابووميان بۆ لاي دادوەر، لە بەردەم ژوورى دادوەردا رايان گرتم، ھەر چاوم بەملاو لاي خوودا دەسووراند، بەو ھيوايەي كەسيك ببينم و بتوانم لە رپيەو، وەلاميك بۆ لاي خوومان، لەو ديو، بنيرم.

ھەستم بەسەرمايەكى سەير دەكرد، نازانم ھى نيگەرانيم بوو لە داھاتوو، يا ترسى دادگا و برپارى ناديارى، يان ھەر خووى سالۆنەكە سارد بوو، ھەر چيەكيان بووييت، من تەزووى سەرما بەگياندا سەر و خواری دەكرد، ئەگەرچى بەدەم نووقاندم و خو جپر كردنەو، نەم دەھيشت سەربازەكان ھەستم پى بكەن، ھەر چەندە ئەوانيش سەرما بوونى خويان نەدەشاردەو و لە جيگەي خويان جاروبار ھەلدەبەزینەو و زوو زوو فوويان بەدەست كيشە ئەستورەكانياندا دەكرد.

ھيئە نەو سەتابووين كە دەرگاي ژوورى دادگا كرايەو و منيان برە ژوورى. ھەر ئەو شويئەي پيشوو بوو. دادوەر لە شويئەكەي خووى دانىشتبوو، قژە دەستكردەكەي، لەسەردابوو، لە تەنيشتيەو لاي راست تەرجومانەكە،

که هەر هەمان تەرجومانی پێشوو بوو، دانیشتبوو. بەپێوە پراوەستابووم و ژوورەکەش بێدەنگی لێ دەتکا. دادوهر سەیریکی پەلەى کردم و پاشان کەوتە تاووتۆی نیو فایلەکەى ژێر دەستی.

ماوەى چەند دەقیقەیهک هەروا پراوەستابووم، دادوهریش کەلاپەرەکانى ژێر دەستی هەلداپەوه. جاروبار و سەریکی دەلقاند، کەتەواو دلخورتى دەکردم. تۆ بلێی چی لەو فایلە دا، دەربارەى من نووسرابی، ئەوه هیچ، بەگێرە شێوین و یاخى و سنوورشکین لە قەلەم دراوم. ئەوه هیچ گومانم لێی نەبوو، بەلام نەمدەزانى ئایا بەتاوانى ئەوهى گواپە چەک لە سوڤیەتەوه دەهینم و شوڤش! لە کوردستانى تورکیادا بەریا دەکەم، تاوانبارکراوم یان نا؟

قسەکانى (میت) و پرسیارە بى جیکانى قائمقامى شاریش، کە باسى هاوردنى چەکی لە سوڤیەتەوه دەکرد، دەهاتەوه یادم.

دادوهر سەرى هەلپى و کەوتە قسە، تەرجومانە کە وتى:

«تاوانى سەرکى تۆ، کە لە پرووى یاساییهوه بتوانین برپارى لەسەر بدەین، هەر ئەوهیه کە تۆ بەقاچاغ، بى فیزە هاتویته نیو تورکیاوه»

کەمێک پراوەستا و بەزەردەخەنەیهکەوه وتى:

«هەر ئەوهیه و سزای خوشت لێره، لامان خوارد کە زیندانى بوو. ئیدی کارمان بەتۆنییه و بوۆ ولاتى خوۆت دەتئیرینهوه!»

کاتیك تەرجومانەکە ئەوهى سەرەوهى پى، راگەیاندم دلم کەوتە کوتە و سەراپای گیانم بوۆ بەعارەق، بەپادەیهک کەتکەى عارەقى ناوچەوانم داى بەسەر کاشییه بریسکەدارەکانى ژوورى دادوهردا کە بەئاشکرا هەستى پى کرد. پالم بەدیوارەکەوه دا. (یا ئیلاهی بوۆ ولاتى خوۆم!) مەبەستیان عیراق بوو.

گه راندنه وهم، بۆ عىراق، مه رگىكى سه دهر سه د بوو، بهرچاوم تاريك بوو. دلم به توندى لى دها. ئه بى وه زعم ته واو تىك چووبى، چونكه دادوهره كه به سه رسوورمانه وه وتى:

«نه خوشى؟»

نهم ده زانى بلنم چى، چيم بدركاندايه؟ بموتايه به گه رانه وهم بۆ عىراق يه كسه ر ئيعدام ده كرئيم؟. بئدهنگ بووم.

دادوهر داواى كورسييه كى بۆ كردم. كه له سه ر كورسييه كه دانيشتم، دادوهر، زور به وردى سه رنجى دهادم. ئهم جاريان وتى:

«بتنيرم بۆ خهسته خانه؟»

په يتا په يتا عاره قم ده رده دا، دياربوو دادوهر به ته واوى هه سته به تىكچون و نيگه رانيم كرديوو. له وه لاميدا وتم:

«پئويست ناكات»

له راستيدا دلله كوته يه ك گرتبوومى، كه خوم، به ئاسانى گويم له ته په يى دلم ده بوو، به لام تازه خهسته خانه چى.

بىر كرده وه له زيندانى «هه يئى كه ركوك»، ئه وه نده ي تر دلخورتى ده كردم.

دادوهر فاي له كه ي به رده مى داخست و جهره سيكى لى دا. يه كى له سه ر بازه كان هاته ژووره وه هه ر له ويذا، كه له پچه كانيان كرده وه مه چه كم و پيش خوى دام. خهريك بوو له ده رگاي ژووره كه بجمه ده ره وه كه ته رجومانه كه وتى:

«هه ر يه كدو پوژى تر لاما ن ده بى و ئيدى ره وانته ده كه ين!»

ئاي له وخه به ره! خه ستميانه نيو قه فه زه كه وه، به ره و خوار رووه زيندانى

گهڦه پ ملي نا. کاتيک چوومه ژوررهکهي خوومان ههموو زيندانييهکان -
جگه له سوورفل - دهوريان دام و ههريهکه پرسياریکی لي دهکردم.

دياره، زيندانييهکان، دلخوش بوون بهوي گوايه بهردهبووم و بو
«ولاتي» خوم دهگهريمهوه!!

ئاخر ئهوان نهياندهزاني له عيراق چ گو بنديکم له پشته. زيندانييهکان
سهريان لهوش سوورما، که من خوشحالنيم و زهوقی ئه و زيندانييه م نيبه
که مژدهی بهربوونی دهريتي، له راستيدا نه مويست ئه مانيش بزائن که له
عيراق زينداني بووم و فهرماني خنکاندم ههيه. له جيگهي خوم پال
که وتمهوه و بهتانييهکه م دا بهخومدا، ئه مهش ههه له بهرتهوه بوو که له
پرسیاری زيندانييهکان قوتاريم.

نازانم چهند نووستم، که ههستام زيندانييهکان خهريکی شيوی نيوه پو
بوون. زيندانييهکان سفرهی نانخواردنيان پازاندهوه که له راستيدا له
ساوهه و پياز زياتر نهبوو - و منيشيان بو سهه خوانهکهيان بانگ کرد.
زور ههولم دا که بهشداري نهکه م، چونکه دلم گيرابوو، هيچم پي نهدهخورا،
له گهل ئه وهشدا دلي زيندانييهکم نهشکاند و چوومه سهه سفرهکهيان. خوم
بهيهکدو کهوچک ساوههوه سهه رقالم کرد. بيرم ههه لاي گه پانهوه و تهسليم
کردنهوه م بوو بهعيراق. تو بلبي له گه پانهوه بو سهه سنووری عيراق،
مولهتيک پهيدا نهبيت. به شوکاکيهکهي برادهرم وت:

«سنووری عيراق لي رهوه چهند دهبيت؟»

له وهلامدا وتي:

«لي رهوه تا (چوخورجه) ههه دووسی سهعات دهبي»

چخورجه، سنووری تورکيا و عيراق بوو.

مام عهدو، وهه بيهوي دلنهوايم بکات وتي:

«گەر سبەينى، ئىنشەللا، بىبەن بۇ سنوور ئەوا بۇ سبەينى ئىوارى لى ماللى
خوتانى!!»

دلىم نەشكاند، هىچم نەوت.

پاش نىوەرپۇ، بەنووسىنى ھەندى نامەو، خۇم مەشغول كىرد و دەمو
ئىوارى نامەكانم دا بە ھاوپرى شوكانىيەكەم. كاتى نامەكانى لى وەرگىتم
بەسەر سوورمانەو و تى:

«باشە تۇ خوت دەگەرپىتەو ئىتر ئەم نامانە چىيە؟»

بەشېنەيى تىم گەياند، كەمن نابرىمەو مال كاتى تەسلىم بەپۇلىسى
عىراق دەكرىم – بەلكو بەرەو زىندان دەمبەن. بەكورتى باسى
تەنگوچەلەمەي خۇم، لە عىراق بۇ كىرد ئەوسا، لە نەپىنى نامەكان گەيشت.
نامەكان بۇ ھەندى دۇست و ناسىاوى خۇم بوون، كە تىيدا باسى
چۇنيەتى گىران و تەسلىم كىردنەووم بەعىراق كىردبوو.

بەرە بەيان، دواى بەرچايى لە دەرگاي ژوورەكەمان دراىەو دىاربوو بۇ
منە بۇيە منىش پىش وەخت، ھەر بەبىستنى جموجۇلى نىو ھەوشەكە،
يەتاغەكەم قەد كىردبوو، ئامادەبووم. كاتىك دەرگا كرايەو، سى سەرباز
ھاتنە ژوورى، بەدەنگى بەرز ھاوارى ناوى منيان كىرد و منىش يەكسەر
و لەلام دانەو، ھەر لەویدا كەلەپچەيان كىردمەو. خواحافىزىيەكى بەپەلەم
لە زىندانىيەكان كىرد. شوكانى ھاوالم بەخۇر دەگىيا، كەجىي سەرنجى
سەربازو زىندانىيەكان بوو، پىش ئەوئەي بمبەنە دەرى، بەتوندى باوئەشى
پىياكىردم و چەند جارىك ماچى كىردم، كە بەدلى سەربازەكان نەبوو،
چونكە بەتوندى پالىان پىوئە ناو دوورىان خىستەو لىم.

سواری پىكابه قەفەزىيەكەيان كىردم و ئوتومبىلەكە كەوتەرى، ئەوى
سەرنجى پاكىشام بەرەو خوار نەبوو. زىندانىيەكان سنوورى عىراقىيان بۇ

دياربوو ئەو جيگايانەيان بۇ حجز كوردبووين، چونكه كه ئۆتۆبۆوسەكه گەيشتە لامان، تەنيا ئەو دوو جيگەيەي بەتال بوو.

ئۆتۆبۆوسەكه كهوتە رې. لەسەرەتادا ئەوہى سەرنجى راکيشام، پەنجەرە گەورەكانى ئۆتۆبۆوسەكه بوو، كه نەدەكرانەوہ بۆيە سەيرىكى عەريفەكەم كەرد، پيىم وت:

بۆ ئەم كەلەپچانەم لە دەست ناكەنەوہ، خۇ ئۆوہ سى سەربازى پىرچەكن ناشى، لە پياويكى بى چەك بترسن!

سەرەراي ئەوہش ئەم پەنجەرەنە ناكريئەوہ ئيتىر بۆ دەترسن...

يەكى لە سەربازەكان كه زازا بوو، ھەر ئەو زازايە كەشەوى يەكەم «تەرجومانم» بوو ھەرچۆنىك بوو قسەكانى منى بۆ تەرجومە كەرد. نازانم قسەكانى من كاريگەر بوون يان خوى وەك تەحەدايەك، يەكسەر زەرەفەكەي نيودەستى دراند و كليلى كەلەپچەكانى دەرھيئا و مەچەكى كەردمەوہ. عەريفەكە سەيرى كەردم وتى:

«فەرمو ئەوہ مەچەكم كەرديتەوہ بزانيں چى دەكەيت؟!»

لەوہ دەچوو قسەكانم كارى تى كەردى و ھەستى بەوہ كەردى كه سى سەربازى پىرچەك چۆن ناتوانن بەرەنگارى كەبراىەكى بى چەك بن. عەريفەكە ئاوپى لە كورسيەكانى پىشتەوہمان داو وەك داوا لە «تەرجومانە» كەمان بكات وتى:

«ئەم زەرەفە دەبوو لە سەر سنوور بكرىتەوہ، پاشان سەيرى منى كەردو وتى: بەلام وامن ھەرليرەوہ بۆم كەرديتەوہ»

گەلىك سوپاسى عەريفەكەم كەرد، دەست كەردنەوہم گەلى مؤلەتى بۆ دەرپەخساندم.

پاللم لى دايەوہ و لە پەنجەرە گەورەكانەوہ سەيرى ديمەنى دەرەوہم

دهکرد. سروشتيكي قهشەنگ، بهفري قهراغ جادهكەش پوخساريكي گەلئ
دلفرييني پئ دابوو. لهگەل ئەوهشدا كه نوقمى تەماشاي ديمەنى دەرەوه
بووم، بىرم هەر لای خۆم و پيلانىك بۆ دەر بازبون بوو! نەبردنم
بهئوتۆمبيلكي سەربازى و لهقهفەزى ئاسندا بۆ سەر سنوور، خۆى له
خۆيدا، مۆلەت پەخسانيك بوو كه دەبوو، سوودى لئ وەرگرم.

ئۆتۆبوسەكه له شارى (باشقەلا) له چيشتخانەيكە لای دا. ئەگەرچى
ماوهى نۆوان گەقەر و باشقەلا هينده دوور نەبوو، كه چى زۆر بەى موسافيران
له چيشتخانەكه داواى نانخواردنيان كرد بۆيه منيش پيشنيارى نانخواردنم
بۆ سەربازەكان و عەريفەكه كرد، كه بهخوشحالييهوه قبووليان كرد.

ئەوان خەريكي نانخواردن بوون و منيش بهچايەكى گەرمەوه خۆم
خەريك كرد. سەربازەكان لهكاتى نانخواردنياندا چەكهكانيان لهتەنيشت
خۆيانەوه دانا. بيريك له مييشكەدا تۆوى چاند.

ئۆتۆبوسەكه كهوتەوه گەر. عەريفەكەش سوپاسيكي گەرمى كردم. لهوه
دەچوو، دەميك بئ خواردنى وا چەور و دلخوازی خۆى نەخواردبئ.
رېگەى نۆوان (باشقەلا) و (وان) سەختتر دەهاته پيش چاو، عەريفەكه -
له ئەنجامى ئەو خواردنە قورسەى خواردبووى - وەنەوزى دەدا.
دەعوەتەكەم كارى خۆى كردبوو.

كاتيك گەيشتینه (وان) عەريفەكه وتى:

«دەچينه نەقلیاتى (ماردين) بابزانين ئوتۆمبيليك پەيدا دەبئ»

بەفر بەتەواوى لەنيو (وان) يش بارى بوو. شەقامەكانى بووبوونە
جلیتاو، ئۆتۆمبیلەكان بەئەزیەت رپیان دەکرد. له نەقلیات پرسیارکرا.
خۆشبهختانە ئوتۆمبیل نەبوو، عەريفەكه سەيرى كردم و وتى:

«دەمانويست هەر ئەمڕۆ بتگەينينه (ماردين) بەلام بەفر رپى گرتوه. جا
چۆنت دەوى».

له مهبهستی نهگهیشتم بویه پرسیاری پوونکردنهوهی «چونت دهویت» م لی کردهوه که عریفهکه به پیکه نینهوه وتی: «دهتهوی بتبهین بو زیندانی (وان) و شهولهوی بهسرهبری یان بچینه ئوتیلیکی ناسایی و توپارهکی بدهی؟» دهستم کرد بهگیرفانمدا و چیم پارهی تورکی پی بوو نیشان دا. له راستیدا عریفهکه خوئی حهزی لهوهبوو، له ئوتیلیکی پاک و ته میز دابهزی و منی کرده بیانوو.

ماوهیهک بهناوشاری (وان) دا گه راین. (وان) یه کیکه له شاره جوانهکانی کوردستان بهتایبهتی گولی وان، پوخساریکی گهلی دلرفینن و جوانی بهشارهکه دها. له بهرچاوم له شاریکی روژئاوای دهکرد.

سهبازهکان له دواوه و من و عریفهکesh له پیشهوه ریمان دهکرد، من زیاتر له لیپرسراویکی دهولهتهکی خوئیان دهچووم، وهک له زیندانییهک! دوو سهرباز له پشتمهوه ری بکا، ههر دهبی لیپرسراو بم!

لهبهردهم ئوتیلیکدا راوهستاین، عریفهکه چووو ژووری، فرسهتم هیئاو بهسهربازهکانم وت:

«دیاره برسیتان بووتهوه ههزتان له چیه»

هیشتا وهلامیان نه دابوو وهک، که عریفهکه هاته دهرهوه. خو شحال بوو، به پیکه نینهوه وتی:

«ئوتیلیکی پاکه و ئه مشه و لی ره دهبین»

پرسیاره که مم له عریفهکesh دوویات کردهوه له وهلامدا وتی:

«ههر چیمان ددهیتی، ئیمه مه منونین»

بهناوبازارهکه دا پیاسه مان دهکرد و سهیری کوگا و مغازهکانی شارمان دهکرد، (وان) شاریکی زور جوان دههاته پیش چاوم. نازانم هی نهوه بوو ماوهیهک زیندانی بووم یان ههرخوی شاریکی ریکوپیک بوو یان رهنگه

ههستی سهربهستی بی که له ههواى ئازادى دا، بى کهلهپچه و زنجير، پيم دهکرد.

بهناو پاساژيکدا رويشتين و لهوى لهبهردهم دووکانيکدا پيم وت:

«حهز دهکهم وهک ديارى ههريهکهتان شتى ههلبژيرى»

لهسهرهتادا عهريفهکه دوو دل بوو، بهلام کاتى بينى خوشم جووتى پيلاوى تازهم کرى، ئهويش کراسيکى بوخوى و سهرو جووت گورهوى بو سهربازهکان ههلبژارد.

پيلاوهکانى خوم توژى له کارکهوتبون، بويه ئهم پيلاوه تازانهم کرى و کاتيک پيلاوهکانم تاووتوى دهکرد له دلى خومدا وتم:

«بو راکردن، ئهم پيلاوانه باشه!»

کهوتينه پياسه، بهچهند چيشتخانهيهکدا روت بووين و دياربوو عهريفهکه برسى بووبوهوه چونکه بهديقهتهوه ناوى خوادنهکانى دهخويندهوه کهبهسهر شووشهى جامخانهکانهوه نووسرابوون.

لهبهردهم يهک دوو چيشتخانهدا فهرمووم لى کردن، بهلام عهريفهکه، بهسهر لهقاندن، نارهايى خوى نيشان دا. دياره دهيويست خوى برپيار بدا يان خواردنيکى وا بدوزيتهوه که دهميکه عهواليتى.

له راستيدا له برسيتىي ئهم سهربازانه نهدهگهيشتم، ئهوان له (باشقهلا) نانيان خواردبوو، سهرم سوپما، بهلام زور پى خوشحال بووم که دهپانهوى جاريکى تر نان بخون. دهمويست تا دهتوانن بخون بو ئهوهى هيئند قورس بن کهتواناي جوولهپيان نهمنيى.

له دووکانى گيپهخانهيهک عهريفهکه لاي دا، لهوه دهچوو ئه و خواردنهى ههزى لى بوو، گيپه بى.

سى نهفه ر گيپهپيان داواکرد و زوريان لهمنيى کرد که شتى بخوم، بهلام

من سەرنجى جومجومەى سەرى ئاژەلە كولاو ۋەكەم دەدا، كە ھەلاو لەكونى چاۋەكانىيە ۋەك دووكەلكىش دەھاتە دەرى و دانە رېچەكانىم دەدى، خەرىك بوو ھىلنج بەدەم. مردوويەكى كولاو، بەھەموو ئىسك و پرووسكىيە ۋە، لەسەر سىنىيەكى مس، ھەلدارابو ۋە، كابرانى گىپە چىش قولى لى ھەلمالىبوو بە ۋە سەرمایە – خەرىكى ھەلبزاردىنى پېچكە ۋە زمان و داتەكانى مۆخ بوو بۆ سەربازەكان، كە «فەرمان» م دابوونى، ھەرچى دەخۆن بىخۆن.

ئەوان سەرگەرمى بىيچكە كرانە ۋە ۋە كەللە شكاندن و مۆخ ھەللوشىن بوون و منىش ھەستەم لای دۆزىنە ۋە ھەللىك بوو، بۆ راکردن لە دەستيان. راستە چەند سالىك لە ۋە ۋە بەر (ۋان). م دى بوو، لە سەفەر كىمدا كە لە تارانە ۋە بۆ ئەستەمبۆل دەچووم، بەلام تەنیا پيا تىپە رىبووین، بۆيە ھىچ شارەزای جادەو كۆلانى نەبووم، لە دلى خۆمدا وتم:

«باشە ۋە لەم ھەلەدا رابكەم لە دەستيان، بۆ كوى بچم، من ھىچ شونىك شارەزا نىم»

پارەى خوادنە كەيانم داو پىكە ۋە تالای ئىۋارە بە شارى (ۋان) دا دەگەرەين، لە راستىدا ئەو رۆژە لەگەلىاندا لە زىبىدانى نەدەچووم، ديارە گىپە چەورەكان كارىگەر تىبى خويان نواندبوو.

دەمە ۋە ئىۋارە ھاتىنە ۋە بۆ ئوتىل، من ھەموو ھىۋايەكم بە شەۋى ئوتىلەكە بوو، كە شتىكى تىدا ئەنجام بەدەم.

ژوورىكى چوارنە فەرىيان دابوونى، قەرەۋىلەكانىيان بەجورى دامەزراند كە من كە وتمە نىۋەرەستيان، ئەۋەش گرنگ نەبوو لام، بەلام كاتى نووستن كاتىك دەرگای ژوورەكەيان لە دىۋى خۆمانە ۋە داخست و كلىلەكەيان دا بە عەرىفەكەيان و ئەۋىش خستىە نىۋەگىرفانى سەر دلى، ئىدى ھىۋام لە ھەموو ھەۋلىك بىرا.

ئەۋ شەۋە ھەر نەنووستەم و گىنگم، دەدا بە ۋە ھىۋايەى عەرىفەكە ھەستى

بۇ تەۋاللىت و پاشان بىرى بچى دەرگاي ژورەكە دابخاتەۋە! ئەوسا من
بتوانم ھەللىم كە لە راستيدا ھىچى لەو بابەتە پروى نەدا و ەرىفەكە ئەو
نووستنەى لىى نووست، تا كاتژمىر ەوتى بەيانى لىى، ھەلنەستا.
دياربوو خواردنه قورسەكان و گىپە چەورەكە تەۋاۋ مريان كرددبوو.

بەيانى، دواى بەرچاىى، چووينە دەرى و بەرەو نەقلباتى ماردىن
رېكەوتىن، ۋەلام ھەرەك دويىنى بوو، كە رى بەفر گرتوويەتى و ھىچ
مەجالى ھاتوچۆ نىيە، بۆيە ەرىفەكە پېشنىارى كردد كەبەرەو (دياربەكر)
برۆين.

چوونمان بۇ (دياربەكر) مۇلەتى رۆژىكى ترى بۇ دەرەخساندم، بۆيە من
زۆر خۇشالىى خۆم دەربرى. ماۋەى نىوان (وان) و (دياربەكر) بەو
زستانە، رۆژە رېيەك دەبوو. لە رۆژە رېيەكىشدا – لە دللى خۇمدا دەموت –
تۇ بللى مۇلەتىك پەيدا نەبى.

ۋەك جارى پېشوو من و ەرىفەكە پىكەۋە و دوو سەربازەكەش لە
دوامانەۋە دانىشتن ئەگەرچى كەلەپچەيش نەكرابووم، ھىچ مۇلەتىك
پەيدانەبوو، بۆيە لەبەر شەكەتىى دويىنى شەوم، يەكسەر لىى نووستم.

نەمزانى چەندە بەرپۆيەين، كە ەرىفەكە خەبەرى كرددەۋە و داۋاى
دابەزىنى لى كرددم،

پرسىم: «دياربەكرە»؟؟

لە ۋەلامدا سەربازىكيان وتى:

(نەخىر، سلىقانە)

شارى سلىقان بوو. ئۆتۆبووسەكە لە نزيك چىشتخانەيەكەۋە لاي دا كە
ديار بوو جىى راۋەستانى موسافيران بوو، چونكە چەندىن ئۆتۆبووسى
ترى لى راۋەستابوو.

بەعەریف و سەربازەکانم وت کەچی دەخوازن بخۆن و خۆشم زۆرم
برسی بووبوو، بۆیە داوای سووی جۆیهکم کرد.

عەریف، وەك پێشەوی پێشوی قورستین و چەورتین خواردنی
هەلبژارد. پێستی بەپارەوه نەدەپەشا، بەندە کیسە دار بووم.

کە عەریفەکە لە نان خواردن بوو، سەپریکی کاتژمێرەکی مەچەکی
کرد وتی:

«هێشتا کات ماوه و ئوتومبیلەکەش نیو کاتژمێری دی دەپروا، بۆ سەریک
لە مەزاری (وہیسی قەرەنی) نەدەین»

ئەو ناوہم بیستبوو، زۆر کات کە لە سولەیمانێ سویند دەخورا،
بەتایبەتی پیرەکان، ناوی ئەو زاتەیان دەهینا، بۆیە بەخۆشحالییەوه وتم:
«بەرپاستی منیش حەز دەکەم»

(وہیسی قەرەنی) مشایەخیکی گەورە بوو. لە راستیدا مەبەستی من -
بەپلەیی یەکەم - دۆزینەوہی هەلێک بوو، بۆ هەلاتن لە دەست سەربازەکان.
ہەموو پیکەوہ بەرہو مەرقەدی پیرۆزی ئەو مەرۆقە مەزنە پۆشتین، زۆر
دوور نەبوو چونکە ہەر لە چیشخانەکەوہ قوببە و منارەیی مزگەوتەکەیی
دەبینرا.

دیکۆر و جۆری بیناسازی مزگەوتەکە، نیشانەیی گەورەیی و قەشەنگی
زخرفەیی ئیسلامی نیشان دەدا، کاشییە شینەکانی قوببەیی مزگەوتەکە،
کە لەبەر تیشکی پۆژ دەبریسکانەوہ هیندەیی تر جەلال و عەزەمەتی دەدا
بەمەزاری شەریفی ئەو مشاخەییە.

بەداخەوہ، ژووری میحرابی، مەرقەدی پیرۆزی لەو کاتەدا، کلیل درابوو،
بۆیە نەمانتوانی بچینە خزمەتی و ہەر لە حەوشەکەیی بەرامبەری
راوہستاین و عەریف و سەربازەکان کەوتنە خویندنی دوعا و پارانەوہ،

عەریفەكە سەری دانەواندبوو، سەربازەكان تەفەنگەكانیان لەسەر زەوی دانابوو، دەستیان، بەرزكردبوو دەپارانهوه.

(هەله) چەند هەنگاویك بەرەو دواوه هاتم و خەریك بوو بەرەو دەرگای دەرەوێ مزگەوتەكە رابكەم كە لەناكاودا عەریفەكەدا - وەك پارانهوهكەى لەو كاتەدا تەواو بووبی - ئاوپى لى دامەوه و منیش لە شوینی خۆم رەق رابووستام و دەستم بەرز كردهوه و بەدەنگى بەرز وتم:

«ئەى خواى گەوره. توو گوۆرى ئەو مشایەخە رزگارم بكەى»

عەریفەكە بەگومانەوه تى دەروانیم، لەوه دەچوو هەستى بەم هەولە سەرنەكەوتووهم كردبى، بەلام پيش خویان دام و عەریفەكەش هیچى نەوت. كە گەراينەوه لای ئۆتۆبوسەكە، هەموو موسافیران جى خویان گرتبوو، شوفیرهكەش لەسەر سووكان ئاماده بوو، تەنیا چاوه پى ئیمە بوون.

ئۆتۆبوسەكە كەوتەوه گەر، هەستم كرد عەریفەكە بەجۆرىكى تر سەیرم دەكات، ئەو موحامەله و دۆستایەتییه لە جموجۆلیدا رەنگى نەدەدايهوه. تەفەنگەكەى خستە سەر رانى و روى لولهكەى تى كردم، من هیچ خۆم تىك نەدا و پالم لى دایهوه و چاوهكانم نووقاند، پاشماوهى رىكەى نۆوان (سلیقان) و (دیاربەكر) خۆم كرد بەخهوتوو، لە راستیدا نەمدەویست عەریفەكە پرسیارم لى بكات و لە هەولە سەرنەكەوتووهم بكۆلێتەوه، كە گومانم نییه هەستى پى كردبى.

لای خۆمەوه تاوتویى ئەو هەولەم دەكرد، هەلىكى باش بوو گەر عەریفەكە لەو كاتەدا ئاوپى نەدابایهوه. تۆ بلێى جموجۆلم - كە نا ئارامى پێوه دیار بوو، واى لى نەكردبى بەگومانەوه لە رەفتارم بروانى. من لە لای خۆمەوه دەمویست هەلسوكە وتم ئاسایى بنوینى، بۆ ئەوهى بتوانم فرسەتێك بەهەرحال تا ئیستا هەولەكانم هەمووى نا سەرکەوتوون.

که و تمه سهر زهنشتی خوّم و پرهنه م له خوّم گرت. ئەمه سی چوار ههول
و هه مووم له کیس چوو. کی دهلی هه لیکی ترم بو ده پرهنسی؟

هه لبه ز و دابه زی ئوتوبووسه که به ریگایه کی نا ریگوپیکدا ده روی و
وابزانم هه ر ئەوهش بوو که گیژی کردم و نوقمی نووستنی کردم.

له ئانیشکی عه ریفه که به ئاگا هاتمه وه، ده ور به ر تاریک بووبوو، چونکه
که هه ولّم دا ده روه ببینم وینه ی خوّم له سه ر شووشه ی په نجه ره که دی،
سه یریکی عه ریفه که م کرد.

هیلاک و شه که ت ده هاته پیش چاو، له وه ده چوو سه رتاسه ری ریگاکه
نه نووستنی.

ئوتوبووسه که ده ری به تاریکی ده دا، که رۆشنا ییه کی به هیژ له پیشمانه وه
ده رکه وت. عه ریفه که ده ستیکی تی وه ژاندم و وتی:

«دیاره کهر... دیاره کهر...»

له دیاره کهر دابه زین، عه ریفه که هه روه ک جاری پیشوو پرسیا ری لیم
کردوو که ئایا کامیان ئاره زوو ده که م، بمبه ن بو زیندانی (دیاره کهر) تا
به یانی، یان بچینه ئوتیل؟

به لگه نه ویست بوو. کی ئوتیل به زیندان ده گۆرپه وه، بویه یه که سه ر وتم
«ئوتیل»

ئو شه وه له ئوتیل ماینه وه، هه موو پیکه وه له ژووریکدا نووستین، بویه
هیچ هه ولّیکم نه دا. له راستیدا نه مده ویست به هه ولّیکی سه رنه که وتوو ی تر،
ئوه ونده ی تر گومانی سه ربازه کان و عه ریفه که رابکیشم و ناچار یان بکه م
که که له پچه م بکه ن.

به یانی که هه ستاین، به فر هینده به شه قامه کانه وه نه بوو، له نه قلیاتیک،
ته کس ییه کمان گرت و عه ریفه که له پیشه وه و دوو سه ربازه که و منیش له
دواوه سوار بووین.

تا (ماردين) بهبى دەنگى دانىشتىن، نە عەرىفەكە و نە سەربازەكان،
ھىچيان نەوت. تەنيا دەنگىكە كە دەھاتە بەرگوى، دەنگى گۆرانىيەكى
توركىيى ناساز بوو كە لە پادىوى تەكسىيەكەوھ پچر پچر دەھاتە بەرگوى.
سروشتى بەھارى نىوان (دىاربەكر) و (ماردين) سەرنجى پاكىشام. لەم
ناوچانە بەفر ھىندە نەبارى بوو.

لە (ماردين) دابەزىن و داوام كرد نان بخوين. لە راستىدا خۆم دالم
گىرابوو، ھىچىشم پى نەدەخورا. مەبەستم تەنيا قورس كردنى گەدەى
پاسەوانەكان بوو.

تەكسىيەكەمان ئىزن دا و لە چىشتخانەيەك لە ناوھراستى (ماردين) دا،
لامان دا. عەرىف و سەربازەكانم سەرىشك كرد كە ھەرچى ھەز دەكەن
بىخون.

ئەوان سەرگەرمى ھەلبژاردنى خواردن بوون، چىشتخانەكەش پىر بوو،
بۆيە منىش كەم كەم پاشەكشەم بو كرد، بەناوى دەستشورىيەوھ. ھاتمە
دەرى، خەرىك بوو رابكەم كە عەرىفەكە بەتوندى لاشانى گرتەم و
بەتوورپەيەوھ تىي خورپىم، سەربازەكان دەورەيان دام.

بەسەربازە تەرجومانەكەم وت:

«برا با بەھەلە تى نەگات تەنگەتاوم بو دەست شۆرى دەگەرپىم»

نازانم عەرىفەكە چەند ئەو پاساوى سەلماند، سەرى لەقاند و پىش
خۆيان دام بو نىو چىشتخانەكە.

عەرىفەكە تەواو بەگومانەوھ سەيرى دەكردم، و منىش جاروبار دەستم
بەسكەدا دەھىنا و خۆم نارەھەت پىشان دەدا.

كەوتنە خواردن، سەرنجم دا، يەككە لە سەربازەكان نانى نەدەخوارد و
ھەر سەيرى منى دەكرد. بىرئەك كەوتنە قسە. كە عەرىفەكە و سەربازەكە لە

نان خواردن بوونهوه، سهربازی پاسهوانم كهوته نان خواردن.
پارهكهه بۆ دان. عهريفهكه سوپاسی كردم. له ناوشار، كاتيك گهيشينه
بهر نهقلیاتيك، عهريفهكه تهكسيهكي بهكری گرت، گویم لی بوو وتی:
«سلوپی؟»

يا ئیلاهی (سلوپی) دوایین مهزلمه و پاش ئهوه تهسلیمی (ئیبراهیم
خهلیل) م دهكهن. دهبی ههه چۆنیک بیت لهه ماوهیهدا شتیك بکهه.
سهربازهكان و عهريفهكه، پيش ئهوهی سوار بن، كهوتهه مقو مقو و
پاشان كهلهپچهیان كردم و له پشتهوه، له نیوان ههردوو سهربازهكهدا،
دایان نیشاندم. عهريفهكهش له پيشهوه دانیشته.

كاتيك تهكسی كهوته ری، عهريفهكه زوو زوو ئاوپری دهدايهوه - و
شتیکی بهسهربازهكان دهوت. - له راستیدا نهدهزانی باسی چی دهكهن،
بهلام دیار بوو باسی من و مهسهلهی ئاگاداری من بوو.
نهدهزانی چی بکهه، تازه دهستیشم كهلهپچه کرابوو، بویه سهرم دنگهی
دههات و بیرم بۆ هیچ نهدهچوو.

ههول ههه نهكهوتوهکانم، دۆخهکی گهیانده ئهوهی كهلهپچه بکریم.
جا بهكهلهپچهوه چی دهكری و چ ههولیک لهه ماوه كورتهدا دهتوانی
بدری؟

كات له بهرژهوهندی من نهبوو، هیدی هیدی دهرویشته و ماوهش تا
دههات كورتر دهبووهوه. بهلاچاو سهیری كاتژمیرهكهی مهچهكم كرد.
یهکی پاش نیوهرو بوو.

بیرم بۆ پیلانیکی دیاریکراو نهدهچوو، بهتایبهتی كهلهپچه كردنهکهه
تهواو وره یی بهردابووم، دهمويست، بهشپوهیهك، پئیان بهسهمینم كه
كهلهپچهکهی دهستم بکهنهوه بهلام هیچ پاساویکی بهجیم بۆ نهدهدۆزرایهوه.

دیاره ههولّه زهقه سهرنهکه وتوو هکانیشم مۆلهتی قسه کردنی پی
نه دهدام.

ئوتومبیله که دهرویشته و سیمای دزیوی مه رگیش، تا دههات، لیم نزیک
دهبووه وه. چاوم نووقاند، سهراپای رووداوهکانی ته مه نم چپر چپر.
دههاته وه پيش چاو، بویه چاوم هه لپری و سهیری دهرویشته خوم کرد،
ههردوو سهربازه که رهق، بی جووله، له ته نیشتمه وه، دانیشتیون. سهیری
لای راستم کرد. ته له بندهکانی سنووری تورکی سووری هاته بهرچاوم، که
له هه ندیک شویندا گه یشتیون هه سه رپگاکه و به اشکرا قولله ی
پاسه وانهکانی تورکیا ده بینران. تین و وزه و گوریک به گیاندا، ته زوی
هیئا و دهستم خسته سه رسکم به توندی هیلنجیکم دا. سهربازهکان و
عهریفه که به سه رسوورمانه وه تییان روانیم و منیش چهند جاریک هیلنجیم
دا، له راستیدا ده مویست به ناوی رشانه وه وه ئوتومبیله که رابگرن و هه ولکی
راکردن به رهو ته له بندهکانی سنووری (سووری) بدهم. عهریفه که ئاوری
دایه وه وتی:

«چیته؟» به دهست ئیشاره تم بو سکم کرد، بویه ئوتومبیله که ی راگرت.
دایانگرتمه خواری، هه ولی رشانه وه م دا و له ژیره وه سهیری ته له بندهکانم
ده کرد. په رینه وه لهو ته له بنده به رزانه و به بهرچاوی پاسه وان و
سهربازهکانی دهرویشتمه وه کاری کرده نه بوو، بویه هیچ هه ولکیم نه دا.

شانیان گرتم و بو ناو ئوتومبیله که هیئامیانه وه. ئوتومبیله که وته وه ری و
منیش جاروبار هیلنجیکم ده دا و خوم به ته واوی خستبووه دوخی
نه خویشیکه وه، و ابزانم سهربازهکان بروایان کردبوو، که ته ندروستیم به راستی
تیک چووبی. گه یشتینه شاری (جهزیره) و له ناو شاردا، کاتیک گه یشتینه
سهنته ری شار، هیلنجیکی تری به هیزم دا و پاشان به عهریفه کم وت:

«تکا ده کم ته ندروستیم زور ناته واوه و به شکو مۆلهت بدهن له
چاخانه یه ک چایه ک بخومه وه...»

عەریفەكە برېك تېي پوانىم، منىش خۆم ھىنابووه حالى جاو. ئوتومبىلەكەى لە بەردەم چاىخانەكەدا راگرت و فەرمانى دابەزىنى دا، دوایىن مۆلەتم بوو، سەرم بەدەورى خۆمدا گىرا، تابلووى (سلووى) ھاتە بەرچاوم. راچەنىم، تەنیا بیست و پىنج كىلومەترى ما بوو. لە چاىخانەكەدا داواى چامان کرد، عەریفەكە سەرنجى دا كە ناتوانم بەكەلەپچەوہ (چا) بخۆمەوہ بۆیە كلیلەكەى لە گىرفانى دەرھىنا و كەلەپچەكانى كردهوہ. عەریف و سەربازەكان سەرقالى چا خواردەنەوہ بوون، دەستم کرد بە گىرفاندا و پەنجا ھەزار لىرەى توركىم دا بەچاىچىيەكە. عەریفەكە راپەرى و كەوتە تىخورىنى چاىچىيەكە و دەوىست پارەكەى لى بستىنیتەوہ. لەوہ دەچوو زیاد لە پىوىستم دابىتى چونكە مشتومرېكى توندوتىزيان بوو. ھەلم لە كىس خۆم نەدا، دەستەكانم ئازاد بوون، لە چاوترووكانىكدا پالم بەدەرگای چاىخانەكەوہ ناو، پرووہ جىھانى ئازاد ھەلاتم.

لە چوار رېيانى شارد، نزیكەى سەد مەترىك، داواى راكردن، كەوتم بەسەر عارەبانەيەكى دەستى لەعەتیدا و عەریفەكە و سەربازەكان سواری سەرم بوون، ئىدى كار لە كار ترازو، بەھەموو ھىزم بەرگىم لە خۆم دەكرد، شەرىكى نا بەرامبەر بوو، دوو سەرباز و عەریفىك پرىچەك و منى بى چەك. ئەوان ھەولیان دەدا كەلەپچەكە بكەنەوہ دەستم و منىش، بەھىچ شىوہیەك مۆلەتم نەدەدا، پەلەقاژى بەردەوام بوونى ژيان بوو، ھىزىكى خواى بەلەشمدا رۆچوو بوو، ھەرچەندىان دەكرد نەیاندەتوانى كەلەپچەكە بكەنەوہ دەستم و منىش پەلامارى تەفەنگى عەریفەكەم دا و ھەولى ستاندنىم دەدا. سەربازەكان بەقۇناغە تەفەنگ دەیاندا بەشان و پشتما و ھەولى ئەوہیان دەدا دەستم لە تەفەنگى عەریفەكەیان بەردەن. ھىزى من و عەریفەكە، قابىلى بەراورد نەبوو، ئەوىكى پەنجا ساللە لەگەل مندا دەرئەدەچوو.

یەكێك لە سەربازەكان تاكێك كەلەپچەى لە مەچەكى چەپم گىرکرد و

منیش هەر بگره و بهردهم بوو له گه ل عهريفه كه دا و دهستم هيئد له يهك دور
خستبوو كه تاكي كه له پچه كه نه يگاتى. شه پى نيوان مردن و ژيان بوو،
ئەوان دەيانويست به رهو مهرگم بهرن و منيش ههولم بو ژيان دەدا.
له و كاته دا ئەفسه ريكي تورك پيدا بوو، خه لكي ناو شار، تا دههات، له
دورمان كو ده بووه و پاسيقانه سه يري ئەو شانۆ ترسناكه يان ده كرد.
يه كيك له ناو خه لكه كه دا غيرت گرتى و هاواري كرد:
بو ده يانه وي بتگرن؟

دهستم هيئده ي تر له تفهنگي عهريفه كه گير كرد و منيش پر به دهه هاوارم
كرد:

«پيشمه رگه م!»

جه ماوه ركه ورده ورده خرؤشا و كه وتنه وه جووله، به لام به شداريان له
شه ره كه دا نه كرد. گويم له دهنگي خه لكه كه بوو كه ده يانوت:
«به سه. به سه. هه ي كافرينه»

له ژير قولى عهريفه كه وه چاويكي په له م به ناو خه لكه كه دا خشان،
ئەفسه ره كه ده مانچه كه ي دهره ينا و دهستي كرد به تهقه به هه وادا. ئەو
رهفتاره جه ماوه ركه ي به ته واوي خرؤشان و منيش هاوارم كرد:
«پيشمه رگه م، پيشمه رگه ي بارزاني»

ناو هيئاني بارزاني، خه لكه كه ي ته واو خرؤشان و ته وژميكي به هيئزي
به غيره تي خه لكه كه داو و يه كسه ر په لاماري سه ربازه كانيان دا و منيان له
چنگي سه ربازه كان و عهريفه كه دهره ينا. منيش هيچ هه لم له كيس خوّم
نه دا و كه وتمه وه را كردن.

بوو به تهقه، ئاوړيكي په له م دا يه وه، عهريفه كه به چيچكانه وه تهقه ي لئ
ده كردم، هيچ مؤله تي بير كردنه وهم نه بوو، به خوّم وت:

«پاکه. دواین ههله»

له راستیدا بهجۆرێك پام دهكرد، وهك له بۆربۆرینیکی جیهانیدا بم. ئارهزوی ژيان ههنگاوی بۆراق ئاسای پێ دهنام، ئاورپکی تری پهله م دایهوه.

عریفهكه بهتهقهوه بهدوامدا رای دهكرد و منیش هه هیزم بهخۆم دها، گیزی گولله بهلاسهروشانمدا گقهی دهكرد. هه موو ساتی چاوهریی چزانی گوللهیهك بووم، كه سهرم یا لهشم بسمی. گهیشتمه سهری كۆلانیك و ئاورپکی ترم دایهوه. په نجا مهتریک پیش عریفهكه كه وتبووم، بهكۆلانهكه دا لام دا و لهسهر سووچی كۆلانی دووم دهركای مایك لهسهر پشت بوو، بۆیه بی بیركردنهوه خۆم خزانده ژووری. له پشت دهركاكهوه خۆم مهلاس دا. دهركاكهم دانهخست. هه ناسه برکیم بوو، خیزه ی سنگم دههات و شهكتهت بووبووم. پشویهكم دا و كه مایك هاتمهوه سهرخۆم. عریفهكه بهتهپهتهپ بهكۆلانهكه دا رای دهكرد. ههستی بهبوونم نهكرد. ههروا له پشت دهركاكهوه راوهستا بووم كه سهرنجی ههوشه ی مالهكه م دا و بهئهسپایی چوومه ههوشهكهوه.

ژنیك له یهكێك له ژوورهكانهوه دههههه پێ و بهتوورپیهوه پێی وتم:

چی دهكهی؟

دهنگی تهقه ی تفهنگ، له ناو شارهوه، بهئاسانی دهكهوته بهرگویی. نهزانی له وهلامی ئه و خانمه قهشهنگه دا چی بلیم، بۆیه مهچهكم بهرز كردهوه و كهلهچهكم نیشان دا، كه زیاتر ئاگری گرت و داوای چوونه دهروهومی لی كردم. زۆرم ههولدا كه نهچمه دهری، بهلام بی سوود بوو. زۆر دهترسا لهوه دهچوو ههلوئستی لهو بابتهی، له ژیانیدا، نه دی بی و بتوانی زیندانیهکی راكرد و بهشاریتهوه. وتووێژی ئیوانمان بی سوود بوو. ئه و سووربوو لهسهرئهوهی مالهكه یان بهجی بهیلم، بۆیه منیش زۆر لهسهری

نەپرۆيشتەم و بەدیواری مالهەكەدا هەلزانام و بازەم دایە كوۆلانی پشتهوه. ماوهیهك راوهستام، له راستیدا نەمدەزانی چی بكەم، كەسم نە دەناسی و شارهزای هیچ شوینیک نەبووم. چاوم گێرا، كریكارێك لەو بەرمهوه خەریکی زهوی هەلکەندن بوو، دیار بوو بناغەیی خانوویەك ئامادە دەکری. دەنگی تەقە بەئاسانی دەبیسترا، شار شلهزا بوو، كریكارهكە چاوی پیم كەوت، خەریك بوو را بکا، كە فریای كەوتم و خۆم فری دایە چالەكەیهوه، دەستیم گرت و كەلهپچهكەم نیشان دا و وتم:

(ئەم تەقانهی دەبیستی؟ بۆ منە)

له سەرەتادا لهوه نەدەچوو حالی ببی، چونکه زۆر بەترسهوه تی دەروانیم. كەمێك هاتبوومهوه سەرخۆم و له چالەكەدا دانیشتم و بەكریكارهكەم وت:

«من له دەست جەندرمەیی تورك هەلاتووم، پێشمەرگەم و ئەوان دەیانەوی تەسلیمی عێراقم بکەنەوه. فریام كەوه، كەسی لەم وڵاتەدا ناناام»

كریكارهكە سەری بۆ راوهشاندم و پەلی گرتم له چالەكە هینامیه دەری. ماوهیهکی كورت پیکهوه رۆیشتین و گەیشتییه بەردەم مزگەوتێك كریكارهكە وتی:

«برۆ نیو ئەو مزگەوته تا من خەلكت بۆ دینم»

هیچ لەسەری نەپرۆیشتەم و خۆم كرد بەژووری مزگەوتهكەدا. له حەوشەكەدا، كەسم بەدی نەكرد تەنیا پیاویکی پیر له ژوورهوه بوو، كه ئەویش بەرهو دەر دەهات.

كابرا هیچ سەرنجی نەدامی و منیش، بێدەنگ، له ژووری نوێژكەراندا دانیشتم.

چاوم بەدار و دیواری ژوورهكەدا گێرا، جبه و میزەری، كه له سووچی

مىحرابه كەدا ھەلۋاسرا بوو، سەرنجى پاكىشام. لەو دەچوو، بەتايىبەتى، بۇ
من دانرابى، بۆيە يەكسەر دامگرت و پۆشىم. مېزەرە سېپىيەكەشم نايە سەرم،
لە مەلایەكى تەواو دەچووم و لە مىحرابه كەدا. لە شوینی نوژی مەلا، لىی
دانیشتم و پاش ساتىك قورئانىكم داگرت، خستەم سەر تەختەيەكى راست و
چەپ كە تايىبەتى بۇ خویندەنەوئى قورئان و سەرم بەسەر قورئانەكەدا
شۆپرکەدووە و لەبەر خۆمەووە وتم:

«ئەى خوای گەورە، من چىم کردووە كە تووشى ئەم ھەموو دەردى
سەرىيە بىم؟»

ھەستم دايە خۆم. دەوروبەرم تەواو كشومات بوو، ھىچ دەنگىك
نەدەبىسترا. ماوہيەك ھەروا دانیشتم و كەوتەم بىرکردنەووە و لە دللى خۆمدا
وتم:

«تۆ بلىی ئەم كرىكارە خەبەرم لى نەدا؟ كىم بۇ بانگ بكا و كى لەم ولاتە
غەرىبە دا من دەناسى؟»

خەرىكى تاوتۆى بىر و پاكانم بووم، كە جموجۆلك لە ھەوشەكەدا پەيدا
بوو، ترسم لى نىشت تۆ بلىی سەربازەكان نەبن. دەرگای ژوورەكە كرايەووە
گويم لە مقو مقو بوو، نەم ویرا سەر ھەلبېرم. لەشم نىشتە سەر ئاو و
چاوەرپى ئەو بووم كە قۇناغە تەفەنگىك بىدا بەسەرما. دەرگای ژوورەكە
جاریكى تر كرايەووە گويم لى بوو پرسىارى كرا:
«كو؟»

كە گويم لە زمانى كوردى بوو، ئاورپىكم دايەووە، كرىكارەكە و دوو كەسى
تر بوون بەخۆشحالییەووە كەلەپچەكەم نىشان دان و وتم:

– (ئەو تەم)

دۆخى دەروونىم بەبىنىنى كرىكارەكە گەشايەووە. دوو كەسەكە خۆيان

پيشكەش كردم و قەمسەلەيەكيان دامى، جبه و ميزەرى مەلام داكەند و دوايان كەوتم. بەسەر ديوارى مزگەوتەكەدا بازمان دا. ئوتومبىلىكيان پ اگرتبوو، كە سوار بووين، يەككىيان كە بريك گۆشتن و تىكسمراو بوو وتى:

«هەقال تۆنەترسىيت، تۆ ئىستا لاي ئىمەيت»

ئوتومبىلەكە بەكۆلانە پىچاوپىچەكانى (جەزىرە) دا رىي دەكرد و لە بەردەم مالىكدا پرايان گرت، بۆ من زياتر لە خەو دەچوو. كردهيى و شازەزايى لە جموجۆلى ھەردوو برادەرەكە، بەئاشكرا، رەنگى دەدايەو. بەراستى پياوى كرده و ليھاتوو بوون.

لە ژورەو دەدانشتەين پاشان يەككىيان وتى:

«با تۆزى تاريك دابى، بۆ شوينىكى تر دەتگويىنەو»

ھەردوو برادەرەكە كەوتنە پرسیار كردن، چۆنەتى دەستگير كردنم. ھەمويم بۆ باس كردن، ئەوانىش خۆشحاللى خويان لە پزگار بوونم نیشان دا. كەلەپچەكە، لە پاكردنەكەمدا، چەند گريپەك توندتر بووبوو. مەچەك ئازارى دەھات بەلام باس نەكرد.

شەو داھات و دەوروبەر تاريك بوو، ھاتىنە دەرى و بەپى بەكۆلانە بارىكەكانى (جەزىرە) دا، بە بىدەنگ دەرويشتەين. خۆشبەختانە گلۆپى كۆلانەكان نەبوون، بى ترس، بەتايبەتى من، پىمان دەكرد.

لە بەردەمى مالىكى گەرەدا وەستان، يەككىيان چووە ژورى و پاش ساتى ھاتە دەرى، ئىشارەتى چوونە ژورەوہى بۆ كردىن.

ھەر كەدانىشتم ھەوالى مشارىكى ئاسنم پرسى. لە راستىدا، تەنيا رىگە، بۆ كردنەوہى كەلەپچەكەى مەچەكەم، مشارى ئاسن بوو. مالىكە ميوانداریيەكى باشيان كردم، ھىندەى نەبرد مشارىكى ئاسنیشيان پەيدا كرد. كەوتنە برىنەوہى كەلەپچەكەم. پەنجەكانى دەستم ئاسا بوون و

کهلهپچهکەش بەتەواوی لە مەچەکم گیر بووبوو، بەرادەیهک که تەواوی دەستمی ئاوساندبوو.

تا مشارەکه زیاتر گوشاری دەخرایە سەر، دانی کهلهپچهکه زیاتر رۆدەچوو. دەستم سوور بووبوووه و تەواو خوینی تیزابوو، ئەگەرچی بەبەردەوامی مشارەکهیان بەکهلهپچهکهدا دەهینا کهچی هیچ ئەنجامیکی نەبوو. پۆلای کهلهپچهکه هیند بەهیز بوو، که مشارەکه جاروبار بریسکه و پریشکی دەدا، بەلام بی سوود بوو. خاوەن مأل و هەردوو برادەرەکم تەواو نیگەرەن بوون که گەر مشاری ئاسن ئەم کهلهپچانە نەپسینی چی دەیشکینی؟

من لەگەڵ ئەوهشدا که دەستم ئازاریکی بی وینەمی دەدام، ناچار بووم که داوای بەردەوام بوونیان لی بکەم چونکه لهوه زیاتر چاری تر نەبوو.

سەرئەنجام دایە مشارەکه، ورده ورده کهلهپچهکهی دوو توئی دەکرد. پرۆشەمی ئاسن مایەمی دلخۆشکەریی من و دەرو بەرمان بوو. هەولدا ئەکهمان بی ئەنجام نەبوو.

ئەوان لەسەر برپینەوهی کهلهپچهکه بەردەوام بوون و منیش هەر بۆ له بیربرندنەوهی ئازاری دەستم، چاوم بەژوورەکهدا دەگیڕا، وینەمی بەرزانیم له چوارچیووهیهکی قەشەنگدا بەدی کرد، له راستیدا سەرم سوورما، وینەمی بەرزانی، ئاوا بەئاشکرا هەلواسری، جیی رامان بوو.

چۆن دەیانویژا. له تورکیادا که هەموو شتێک دەربارەمی کورد، قەدەغە بوو، هەلواسینی وینەمی بەرزانی ئەوپەری ئازایەتی و چاوەترسی دەنواند.

له کاتژمیری یهکی شهویدا کهلهپچهکهیان برپیهوه، دوا قوناههکانی گەلی سەخت بوو، بەلام بەپسانی کهلهپچهکه هەموو گیانم ئاسووده بوو. ئاوسانی پەنجەکانی دەستم ورده ورده دەنیشتهوه.

له رۆژەکانی داھاتوودا، ھەر شەو و دەیانبردمە مائیک و پاشان لە ژێر زەمینی مائیکدا جیگەیان بۆ ساز کردم. یەکیەک لە برادەرەکانم کە رۆژانە سەردانی دەکردم و دەنگوباسی دەرەووی بۆ دەھێنام وتی:

«لەم رۆژانەدا بەرەو سووریا دەتەین»

ھەواییکی دلخۆشکەر بوو، منیش ھاتبوومەو سەرخۆم و، گورپوتینی نوێم تیزابوو.

لەبەرئەووی ھیچ جوۆرە کنتیبیک لە ژێر زەمینەکەمدا بەکوردی پەیدا نەدەبوو، زۆریەکی کاتەکانم بەوھرزشەو بەسەر دەبرد، سەدان شناوم کرد.

دەمەو بەیاننیک بەرادرەکانم ھاتنە لام و پێیان وتم:

«خۆت ئامادە بکە ئەمڕۆ دەتەین بۆ (نەسیبین)»

(نەسیبین) شارێکی سەرسنوور بوو، لەگەڵ قامیشلیدا، کە شارێکی (سووریا)یە، ھاوسنوور بوو.

بەدوورودریژی باسی پیلانەکەیان بۆ کردم، کە بریتی بوو لەووی ئەوان بەئوتومبیلێک لە پێشەو بەرۆن و منیش لەگەڵ شوفیڕیکی لاوا، کەزیکوزیتی پێو دیار بوو، سواریم و لە دوايانەو بەرۆن یەکیەک لە برادەرەکان وتی:

«ئێمە چەکدارین و لە پێشمانەو دەپۆین، زانگەکانی دەرەووی (جزیرە)مان تاقیکردوووتەو و ئیستا کەس راناگر و گەر رایان گرتین، ئەوا ئێمە دەیکەین بەتەقە و ئێو چاوەروان مەبن و دەرچن»

لەگەڵ شوفیڕە لاوەکەدا سوار بووم و ئەوانیش لە پێشمانەو کەوتنە رێ. دلم لی دەدا و لە دلی خۆمدا وتم:

«دوا قونای رزگار بوونمە، تۆ بلی بەسەلامەتی دەر بازیم؟»

شوفیره که که دیار بوو هستی به نیگه رانیم ده کرد وتی:

«هیچ خه مت نه بی، ئەم به یانییه دوو جار ریگای (جزیره) و (نه سیبین) م
تاقیکردووه ته وه هیچ نییه.»

رۆژیکی ته ماوی بوو، که بو من نیشانهی دلنیاپی و ئاسوودهگی
دهروون بوو.

ورده ورده له زالگه ی جهزیره نزیک بووینه وه بویه بهوردی سهیری
ریگه ی بهرده ممان ده کرد. شوفیره که وتی:

«هەر ئەم زالگه یه هه یه. ئیتر تا (نه سیبین) هیچمان نایه ته ری.»

شوفیره که خو ی پیشکەش کردم. له راستیدا شوفیر نه بوو، به لکو هاوهل
و دوست و هاوخبهاتی براده ره کانم بوو.

ته واو له زالگه که نزیک بوو بووینه وه و من به ئاسانی جه ندرمه ی سه ر
ریگاکه م ده دی.

تومبیله که ی پیشه وه مانیان رانه گرت و ئیمهش به دوایاندا! یا ئیلاهی
ههستم به چ خوشحالییه که ده کرد.

شوفیره که، هه ر به ده رباز بوونمان له زالگه که، یه کسه ر ریکوردی
تومبیله که ی کرده وه و دایه قاقای پیکه نین و وتی:

«نهموت ریمان ناگرن»

خوشحالییم وه سف نه ده کرا و سوپاسی ئازایه تی ئه ویشم کرد. له راستیدا
کاریکی جوامیرانه بوو، گواستنه وه ی زیندانیه کی پاکردوو، کاریکی
ئاسان نه بوو.

خواحافیزیمان له شوفیره که کرد و سوپاسی ئازایه تی و یارمه تیدانیم
کرد. دوا ی نیوه رۆ براده ره کانم گه رانه وه، پیاویکی تریشیان له گه لدا بوو،

که به (حاجی) پیمان ناساندم و پانتولیکی کاوبوی و کراسیکی نویشیان
بۆ هیئابووم وتیان:

«ئەم جلانە بیۆشە و هیچ نیگەرانیس مەبە. پارەمان بەسەربازەکانی
سەرسنوور داوہ. وادەزانن خەلکی «سووریا»یت و ئەم برادەرەش».
ئیشارەتیان بۆ پیاوہکە کرد.

«ئەوا تا نزیك تەلبەندەکانی سەرسنوور لەگەلتا دی»

لەسەری کۆلانیکدا (حاجی) راوہستا و دەستی بۆ قوللە ی پاسەوانی
تەلبەندەکان درێژ کرد وتی:

«هەر ئەم تۆزەمان ماوہ، ترست نەبی، ئیستا من لە پێشەوہ دەپرۆم بۆ لای
تەلبەندەکان و بۆت بەرزەدەکەمەوہ و تۆش یەکسەر بی راوہستان تیپەرە».
سەیری پاسەوانی نیۆ قوللە ی سەر تەلبەندەکانم کرد. پشتیان لیمان
بوو. بی ورتە دوا ی (حاجی) کەوتم و دلم لەسەر هەزار لی دەدا، هەزاران
بیرۆکە بەمیشکەدا دەهات و دەچوو. (حاجی) تەلبەندی سنووری بۆ
بەرزکردمەوہ و منیش بیدەنگ خۆم کرد بەژیریدا و چوومە ئەودیو،
تەلبەندی دووہم، دەبوو خۆم بەرز ی بکەمەوہ.

ئاورپم لە (حاجی) نەدایەوہ، ماوہی نیوان هەردوو تەلبەندەکەم
بەئەسپایی بری و کاتیگ گەیشتمە بەر تەلبەندی دووہم، ئاورپکی بروسکە
ئاسام لە (حاجی) و پاسەوانی تەلبەندەکان دایەوہ. پاسەوانەکان روویان
لە لایەکی تر بوو. (حاجی) بەپەلە هیما ی سەرکەوتنی بەپەنجەکانی
نیشاندام و لە چا و ن بوو.

تەلبەندەکانم بەرزکردەوہ، لە راستیدا چاوپرپی ئەوہ بووم کە فیشەکیگ لە
پشتەوہ لەناکاودا، تەپلی سەرم هەلگری. زۆرم دەربارە ی کوشتاری ئەم
سنوورە بیستبوو. خۆم بەئەسپایی خستە ژیر تەلبەندەکەوہ و، چوومە ئەودیو.

(قامیشلی) له دوورهوه دیار بوو، چهند ههنگاوئیک له تهلبندهکان دوور
که وتمهوه و بو دوایین جار ئاورم له تورکیا دایهوه،
پاسهوانی نیو قوللهکان وهك دالی مه رگهینهر هه لنیشتبوون، لووتکهی
نووکی تهله درکاوییهکان له بهر تیشکی خوړ ده بریسکانه وه.
بهتهنیا، قاچاغ، هه لاتوو، بی پاره بی پاسپورت و نه شارهزا به رهو
پارچهیهکی تری کوردستان ملم نا.

سویاس و پیژانین:

زور سویاسی هه موئه وه هه قالانه ده کهم که له شاری جهزیره
یارمه تیان دام و ئهرکی گواستنه وه و شاردنه وه میان گرتنه ئه ستو،
هیوادارم وینهیان زور بیته.

تییینی:

- * له راستیدا نهمتوانی په یوه نندی به هه فلان (م) و (ه) هوه بکه م، بویه نهمتوانی ناوی ئاشکرایان بنووسم.
- * ئه هه قاله عه ره به ی له م داستانه دا ناوی هاتووه برای به پیز کاک ئیسماعیل زایره، که ئیسته پوژنامه نووسیکی ناسراوی عه ره به و له هوله نده دهژی و دوستیکی راسته قینه ی گه لی کورده.

